

தமிழ்நாடு சட்ட மன்றப் பேரவை.

திங்கட்கிழமை, 1981 ஏப்ரல் 6.

பங்குனி 24, ரௌத்திரி — திருவள்ளூர் ஆண்டு 2012.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டமன்றப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9-00 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. க. இராசாராம் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :

“சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்தல் அத்துணிவு
தாழ்ச்சியுள் தங்குதல் தீது.”

ஒரு செயலைக் குறித்து ஆராய்ச்சி செய்வதன் முடிவு, அச் செயலைச் செய்து முடிக்கத் துணிவு கொள்ளாதலே ஆகும். அவ்வாறு செய்வதற்குத் துணிந்த செயலில் காலந்தாழ்ந்து நிற்பது குற்றமாகும்.

1. வினாக்கள்—வினாக்கள்,

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

மிகப் பின்தங்கியோருக்கு கல்வி, வேலைவாய்ப்புகளில் விகிதாச்சார ஒதுக்கீடு.

*வினா எண் 648—திரு. மெ. ஆண்டி அம்பலம் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மிகப் பின்தங்கியோருக்கு கல்வி, வேலை வாய்ப்பு களில் ஒரு குறிப்பிட்ட விகிதாச்சாரம் ஒதுக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில் அதன் விவரமென்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) மற்றும் (ஆ): பிற்பட்ட வகுப்பினருள் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் உள்ளவர்களுக்கு அரசுப் பணிகளிலும், கல்வி நிலையங்களிலும் சேருவதற்குத் தனியாக ஒரு குறிப்பிட்ட விகிதாச்சாரம் ஒதுக்கீடு செய்வதற்கான செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

[1981 ஏப்ரல் 6]

திரு. என். பழனிவேல் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மிகப் பின்தங்கியோருக்குக் கல்வி மற்றும் வேலைவாய்ப்புகளில் ஒரு குறிப்பிட்ட விகிதாச்சாரம் ஒதுக்கீடு செய்வதற்கான செயற்குறிப்பு பரிசீலனையில் இருப்பதாக மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த விகிதாச்சாரம் எந்த அளவு என்பதையும் மிகப் பிற்பட்டவர்களில் எந்தெந்த சாதியினர் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் அமைச்சரவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, மிகவும் பிற்பட்ட பிரிவினர்களுக்கு தனியாக இட ஒதுக்கீடுகள் செய்யவேண்டும் என்கிற ஒரு கோரிக்கை இருந்து வருகிறது. இப்பொழுது பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு எந்தக் கல்லூரிகளிலே சேர்வதாக இருந்தாலும், வேலைகளிலே சேர்வதாக இருந்தாலும் 50 சதவீதம் அவர்களுக்கும், 18 சதவீதம் தாழ்த்தப்பட்ட பழங்குடி மக்களுக்கும், மிகுதியுள்ள 32 சதவீதம் எல்லா வகுப்பினருக்கும் சேர்த்துமாக என்று நாம் வைத்திருக்கிறோம். பிற்பட்ட இனத்தினர் மட்டும், இப்பொழுது பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற வகையில், ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட பிரிவுகள் 213 இருக்கின்றன. அதிலே 39 பிரிவுகள் மிகவும் பிற்பட்ட வகுப்பினர் என்று நாம் பிரித்து வைத்திருக்கிறோம். எண்ணார், நாவிதர், வலையர், ஒட்டர், மீனவர், வன்னியர், போன்றவர்கள் இந்த 39 பிரிவில் அடங்குகிறார்கள். ஆனால் இவர்களுக்குத் தனி ஒதுக்கீடு செய்வதற்கு இப்பொழுது அரசமைப்புச் சட்டம் இடம் தரவில்லை. அரசியல் சட்டம் 15 (4)வது பிரிவின்படி மிகவும் பிற்பட்ட மக்களுக்கு என்றுதனி ஒதுக்கீடு செய்ய இயலாது என்று சட்ட இலாக்கா ஆலோசனை கூறுகிறது. இப்பொழுது நாம் ஒதுக்கியிருக்கிற அளவிற்கு, ஓரளவிற்கு அதற்குள்ளே பிற்பட்டவர்களுக்கு என்று தனி ஒதுக்கீடு செய்யலாமா என்பது பற்றித்தான் நாம் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம். சட்டத் துறையும் அனுமதித்து, அரசமைப்புச் சட்டத்தினுடைய விதிமுறைகளுக்கு முரண்பாடாக இல்லாமல் இருக்குமேயானால் அதை நடைமுறைப்படுத்தலாம் என்ற எண்ணம் இருக்கிறது. இன்னும் பரிசீலனை முடியவில்லை. சட்டத் துறையினுடைய பரிசீலனை முடிந்ததற்குப் பிறகு அதுபற்றி முடிவெடுக்கப்படும்.

திரு. கே. குப்புசாமி : தலைவரவர்களே, அரசினுடைய கணிசமான உதவியைப்பெற்று தனியாரால் நடத்தப்படும் தொழிற்சாலைகளில் இது போன்ற தாழ்த்தப்பட்ட பின்தங்கிய மக்களுக்கு ரிசர்வேஷன் முறையை அமல்படுத்த வேண்டுமென்று அரசு வற்புறுத்துமா? மத்திய அரசாங்கத்தால் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்ற பப்ளிக் அன்டர்டேக்கிப் கம்பெனிகளிலும் இந்த ரிசர்வேஷன் முறையைப் பின்பற்றுகின்ற வகையில் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு மத்திய அரசை மாநில அரசு வற்புறுத்துமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 6]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களை, இப்போழுது இருக்கிற அரசமைப்புச் சட்ட விதிகளின்படி நாம் தனியார் நிறுவனங்களைக் கட்டுப்படுத்த அல்லது வற்புறுத்த இயலாது. நாம், பிற்பட்ட வகுப்பினர், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர், பொது என்று மூன்றாகப் பிரித்து வைத்திருக்கிறோம். ஆனால், மத்திய அரசானது இரண்டே வகையாகத்தான் பிரித்திருக்கிறது. அவர்கள் பழங்குடியினர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்களை என்று மட்டும் குறிப்பிட்டு, மற்றவர்களைப் பொது என்று வைத்திருக்கிறார்கள். நாம் பிற்பட்டவர்கள் என்று கருதுகிறவர்களை, பொதுப் பட்டியலில் சேர்க்கிற அளவிற்கு மத்திய அரசு வைத்திருக்கிறது. மத்திய அரசு சார்பான நிறுவனங்களில் அவர்கள் கடைப்பிடிக்கிற விதிமுறைகளின்படி சேர்க்கிறார்கள். மத்திய அரசு சார்பு அல்லாத தனியார் நிறுவனங்களுக்கு சிபாரிசு தான் செய்யமுடியுமே தவிர, வற்புறுத்துகிற அளவுக்குச் சட்டத்தில் வழியில்லை. வற்புறுத்துகிற அளவு மத்திய அரசு சட்டம் கொண்டு வருமானால் அதை நிறைவேற்ற நாம் முற்படலாம்.

திரு. யெ. சு. திருவேங்கடம் : தலைவர் அவர்களே மிகவும் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு இட ஒதுக்கீடு செய்ய அரசு ஆலோசிப்பதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி ஒதுக்குகிறபொழுது, அரசாங்கம் ஏற்கெனவே பிற்பட்டவர்களுக்கு ஒதுக்கிய இடங்களிலிருந்து ஒதுக்கப் போகிறார்களா? அல்லது பொதுவாக இருக்கிற இடங்களிலேயிருந்து ஒதுக்கி வசதி செய்து தரப்படுமா? அடுத்து, பொருளாதாரத்திலே பின் தங்கியவர்களுக்கும், அல்லது சமுதாயத்தினுடைய வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ளவர்களுக்கும் அப்படி இட ஒதுக்கீடு செய்ய அரசாங்கத்திடம் யோசனை உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அதை இரண்டு விதமாக நீங்கள் கருதவேண்டும். பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு 50 சதவிகிதம் ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும். அதிலே பொருளாதாரத்தைப் பார்த்தால், ஏழ்மைக் கோட்டுக்குக் கீழே உள்ளவர்கள், வசதியில்லாதவர்கள் என்று பார்த்தால், அதற்கென்று தனி விழுக்காடுகள் பிரிக்க வேண்டும். ஆனால், பிற்பட்ட வகுப்பினரிலே சமூக அளவிலும் வசதியில்லாது, பொருளாதார அளவிலும் வசதியில்லாதிருக்கும் மிகமிக பின்தங்கியவர்கள் எவ்வளவு என்றும் நாம் கணக்கிட்டிருக்கிறோம். 1975-வது ஆண்டு கணக்கிட்டபடி 53.63 சதவிகிதத்தினர் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதிலே மிகவும் பிற்பட்டவர்களாக 22.37 சதவிகிதத்தினர் இருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் 31 சதவிகிதமாக இருக்கிறார்கள். நாம் இந்த பிற்பட்ட வகுப்பினர், மற்றவர்கள் என்ற வகையிலே அதற்குள்ளாக ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமென்றால், கிட்டத்தட்ட

[1981 ஏப்ரல் 6]

31 சதவிகிதம் மற்றவர்களுக்கென்றும், 23 சதவிகிதம் மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கென்றும் பிரிக்க வேண்டியிருக்கும். ஆகவே, மாநில அரசு அதைப்பற்றி எல்லாம் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்ததற்குப் பிறகு அதைப் பற்றி முடிவு தெரியும்.

திரு. என். வரதராஜன் : தலைவர் அவர்களே, வேலை வாய்ப்பு, கல்வி, இவைகளிலே மேலும், மேலும் வசதிகள் சுருங்கி வருவதாலே, தேசத்திலே கொந்தளிப்பான நிலைமை ஏற்படுகிற காலம் இது. அமைச்சர் அவர்கள் பின்தங்கியோருக்கு, கல்வி, வேலை வாய்ப்புகளிலே ஒதுக்கீடு செய்ய அரசு ஆலோசித்து வருவதாகச் சொன்னார்கள். அரசமைப்புச் சட்டம் நமக்கு இடும் கட்டளைப்படி மிகப் பின்தங்கியோராகிய ஆதி திராவிடர்கள், பழங்குடியினருக்கு, ஒதுக்கிய பிறகு, பாக்கியிருக்கும் இடங்களில், பொருளாதார வசதி இல்லாதவர்களுக்கும் ஒதுக்கும் ஆலோசனையை அரசு மேற்கொள்ளுமா? அப்படி அரசு ஆலோசனை மேற்கொள்ளும்போது, முடிவெடுப்பதற்கு முன்னாலே, அனைத்துக் கட்சிகளை அழைத்து கலந்து பேசி ஒரு முடிவெடுக்க முன்வருமா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அப்படிப்பட்ட பரிசீலனை எதுவும் அரசினிடத்திலே இல்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் 32 சதவிகிதத்திலே அப்படிப்பட்டப் பொருளாதார பாகுபாடு வைத்து, அதே மாதிரி 50 சதவிகிதத்திலே, அப்படிப்பட்ட பொருளாதாரப் பாகுபாடு வைத்து ஒதுக்கப்படுமா என கேட்கிறார். 50 சதவிகிதம் பிற்பட்டவருக்குத்தான் என வைத்து, அதிலே பொருளாதாரப் பாகுபாடு வைத்துச் செய்யலாம். அதே மாதிரி 32 சதவிகிதம் எல்லோருக்கும் என்று வைத்து, பொருளாதாரப் பாகுபாடு வைக்கலாம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுவதைப் போன்று, அனைத்துக் கட்சியினரைக் கூப்பிட்டு, ஒட்டுமொத்தமாக முடிவை எடுக்கலாம். அதற்கான முயற்சியைக் கூட அரசு செய்யும்.

[முற்பகல் 9-10]

திரு. செ. சிவசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே தமிழகத்தில் 11 இலட்சத்திற்கு மேல் வேலையில்லாமல் இருக்கக் கூடிய இந்த சிக்கலான நிலைமையில் இட ஒதுக்கீடு மிகமிக முக்கியமானது. பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு என்று ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ள இடங்களை அந்த பிற்பட்ட சமூகத்திலேயே பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கியுள்ளோருக்குக் கொடுக்க அரசு முன்வர வேண்டும். ஏனென்றால் தற்போது அந்த பிற்பட்ட வகுப்பினரிலே யார் வசதி வாய்ப்புகளைப் பெற்றிருக்கிறார்களோ

1981 ஏப்ரல் 6]

அவர்களே தான் அந்த ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட இடங்களை ஆக்கிரமித்து வருகின்றனர் என்கிற ஒரு கருத்து இருக்கிறது. ஆகவே, மிகவும் பிற்பட்ட நிலையில் உள்ளவர்களுக்கு நியாயமான முறையில் இடம் கிடைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு செய்ய முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இதைப் பற்றித்தான் நான் முதலிலே எடுத்துச் சொன்னேன். சட்டநாதன் குழுவினர் கூட இதைப் பற்றி ஆராய்ந்த தில் 213 பிற்பட்ட வகுப்பினர் பிரிவு இருக்கின்றன என்று சொன்னாலும் கூட, அந்தப் பிரிவினருக்கு என்று அந்த இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டாலும் கூட, ஒரு சில குறிப்பிட்ட பிரிவினரே அந்த ஒதுக்கீட்டை முழுமையாக அனுபவிக்கின்றனர் என்று கருத்துத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அது மிகவும் பிற்பட்ட நிலைமையில் இருப்பவர்களுக்குப் போய்ச் சேரவில்லை என்கிற நிலைமையும் இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பொருளாதாரத்தில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வின் அடிப்படையில் அந்த ஒதுக்கீட்டை மாற்றி அமைத்தால் நல்லது என்று தெரிவித்ததைப் போலவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வரதராஜன் அவர்களும் தெரிவித்தார்கள். அவனத்துக் கட்சியினரையும் அழைத்து அது பற்றிக் கலந்து ஆலோசித்து முடிவு செய்யுமா என்றும் கேட்டார்கள். அதை அரசு பரிசீலிக்கும்.

திரு. ஏ. சாகுல் ஹமீது : தலைவர் அவர்களே, பிற்பட்டோருக்கு ஒதுக்கீடு ஒவ்வொரு சமுதாயத்திற்கும் எத்தனை சதவிகிதம் என்று அரசு நிர்ணயித்துள்ளது? அதனை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, சமுதாயம் என்கிற அடிப்படையில் ஒதுக்கீடு செய்யப்படவில்லை. பிற்பட்டோருக்கு 50 சதவிகிதம், தாழ்த்தப்பட்ட, பழங்குடி மக்களுக்கு என்று 18 சதவிகிதம், எல்லோருக்கும் 32 சதவிகிதம் என்கிற அடிப்படையில் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது.

நரிக்குறவர்களின் வாழ்க்கை முன்னேற்றத்திற்கான திட்டம்.

*வினா எண். 649— திரு. கே. நாராயணசாமி : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) வடாற்காடு மாவட்டத்தில் நரிக்குறவர்கள் வாழ்க்கை முன்னேற்றத்திற்கு அரசிடம் திட்டம் உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

[1982 ஏப்ரல் 6]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) மற்றும் (ஆ) : வடாற்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள அரும்பருதி என்னும் கிராமத்தில் வசிக்கும் 70 நரிக்குறவர் குடும்பங்களுக்கு, பாசன கிணறுகள் தோண்டுவதற்கு சென்னை பிற்பட்டோர் நல இயக்குநர் அனுப்பிய கருத்து அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது. அக்குடும்பங்களில் பலவற்றிற்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் கருத்து ஒன்றும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

திரு. கே. நாராயணசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திருவண்ணாமலை டவுனில் 50-60 நரிக்குறவர்கள் குடும்பங்கள் வாழ்ந்து வருகின்றன. அவர்கள் நாடோடிகளாக வாழ்ந்து வருகிறார்கள் என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா? அவர்களுடைய வாழ்க்கை முன்னேற்றத்திற்காக நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ளுமா? அதாவது, விருத்தாசலம் தொகுதியில் அந்த நரிக்குறவர்களுக்கு என்று ஊர் அமைத்துக் கொடுத்து, அங்கே வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்து, நிலங்கள் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே திருவண்ணாமலை நகரத்தில் உள்ள நரிக்குறவர்களுக்கும் செய்துகொடுக்கும் திட்டம் அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வடாற்காடு மாவட்டத்தில் பரவலாக குறிப்பாக போளூர், திருவண்ணாமலை மற்றும் செங்கம் வட்டங்களில் சுமார் 1,000 நரிக்குறவர்கள் குடும்பங்கள் இருக்கின்றன. அம் மாவட்டத்தில் உள்ள அரும்பருதி என்னும் ஊரில் வசிக்கும் 70 நரிக்குறவர்கள் குடும்பத்திற்கு பாசன கிணறு தோண்டுவதற்கு, சென்னை பிற்பட்டோர் நல இயக்குநர் அனுப்பிய கருத்து ஒன்று அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் கேட்ட வினா விற்கு ஏற்கனவே பதில் அளித்து இருக்கிறேன். நரிக்குறவர்கள் இடம்விட்டு இடம் செல்லும் தன்மை வாய்ந்தவர்கள். அவர்களில் பெரும்பான்மையோர் நிரந்தரமான ஒரு இடத்தில் வசிப்பது இல்லை. அவர்களைப் பிடித்து வைத்து இங்கே வாழங்கள், வளருங்கள் என்று சொன்னாலும் கேட்கிற நிலைமையில் இல்லாத தன்மையைத்தான் நாம் பார்க்கிறோம்.

வடாற்காடு மாவட்டம், செங்கம் வட்டம் தென்பள்ளிப்பட்டு கிராமத்தில் நரிக்குறவர்களுக்கு நிலங்கள் வழங்கப்பட்டன. அந்நிலங்களை அவர்கள் விற்றுவிட்டு, மேற்படி மாவட்டம், திருவண்ணாமலை வட்டம் காரியத்தல் கிராமத்தில் தற்காலிகமாக குடியேறிவிட்டார்கள். செங்கற்பட்டு மாவட்டம் உத்திரமேரூர் வட்டம், ஓலையூர் மற்றும், புதுக்கோட்டை மாவட்டம் குளத்தூர் வட்டம், இரங்கம்மா சத்திரம் கிராமங்களில் அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டன. அவ்வீடுகளில் அவர்கள்

1981 ஏப்ரல் 6]

வசிக்காததால் அவை இடிந்து போயின. மதுரை மாவட்டம் விளாத்தூர் கிராமத்தில் தனியார் நிறுவனம் ஒன்று அங்கு வசித்த நரிக்குறவர்கள் வசிக்கக் கட்டிக்கொடுத்த வீடுகளில் அவர்கள் குடியிருக்கவில்லை. ஆகவே தான் அவர்களை ஒரு இடத்தில் நிரந்தரமாக வைத்து, அவர்கள் அங்கேயே தொழில் நடத்துவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கு என்ன செய்யலாம் என்பதை அரசு யோசித்து வருகிறது. வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்து, நிலம் ஒப்படை செய்தால் மட்டும் போதாது. அவர்களாகவே தொழில் செய்து வாழ்கின்ற அளவிற்கு, அந்த இடத்தை விட்டு நகரமல் அவர்கள் அங்கேயே வாழ்கிற அளவிற்கு என்ன செய்யலாம் என்பது குறித்து அரசு யோசித்துக் கொண்டு இருக்கிறது.

திரு. பாபு ஜனார்த்தனன் : தலைவரவர்களே, அரும்புறி என்பது செய்யார் வட்டத்தில் இருக்கிற ஒரு கிராமம். அந்த கிராமத்தில் 70 பாசனக் கிணறுகளுக்கு பம்புசெட் வைக்க நரிக்குறவர்கள் மனு செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அந்த வசதியைச் செய்து கொடுத்தால், மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொன்னதைப்போல், அவர்கள் அங்கேயிருந்து நகரமல், குடும்பம் நடத்திக்கொண்டு விவசாயம் நிரந்தரமாகச் செய்து வருவார்கள். இப்போதும் விவசாயம் செய்துகொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு பம்புசெட் போன்றவைகளுக்கு மானியங்களும் கடன் வசதியும் செய்துதர அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கருதுவதைப்போன்று நரிக்குறவர்களை ஒரு பகுதியிலிருந்து நகரமல் இருக்கச்செய்ய, அவர்களுக்கு தொழில் வசதி, மற்ற பல வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தும் வேறு என்ன செய்யலாம் என்பதுகுறித்தும் அரசு பரிசீலித்து வருகிறது. அங்கே அவர்கள் நிரந்தரமாக இருந்து பணியாற்றும் நிலைமை ஏற்படும்போது பாசனக் கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுக்கவும், வீடு கட்டிக்கொடுக்கவும் அரசு முயலலாம். அதுபற்றி பரிசீலனை செய்கிறோம்.

திரு. ஆ. வெள்ளைச்சாமி : தலைவரவர்களே, நரிக்குறவர்களுக்கு கல்வித் துறையிலும் வேலைவாய்ப்பிலும் என்னென்ன சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன? மேலும் நரிக்குறவர்கள் இடம் விட்டு இடம் பெயர்ந்து செல்கிறார்கள் என்பதால் இப்போது ஆங்காங்கே சுற்றுலா விடுதிகள் இருப்பதைப்போல அவர்களுக்கும் சுற்றுலா விடுதிகள் கட்டிக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

[1981 ஏப்ரல் 6]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, சுற்றுலா செய்துகொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் போய் புதிதாக தங்கிப் பார்க்க வேண்டிய நிலைமை இல்லை. நரிக்குறவர்களின் நன்மையைக், கருதி, அவர்களை தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் மற்றும் பழங்குடியினர் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டுமென்று நாம் மத்திய அரசுக்கு எழுதியிருக்கிறோம். மத்திய அரசு அதை பரிசீலனை செய்து கொண்டிருப்பதாகவும், அந்தப் பட்டியலை தெளிவாக அமைத்து, திருத்தச் சட்டம் வரும்போது இதையும் கவனிப்பதாக மத்திய அரசு சொல்லியிருக்கிறது. அவர்கள் அந்தப் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டால் இன்னும் கூடுதல் வசதிகளை அவர்களுக்கு செய்துகொடுக்க முடியும்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன்: தலைவரவர்களே, ஊசி, பாசி விற்கின்ற நரிக்குறவர்கள் தமிழ்நாடு முழுவதும் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்களுக்கு தொழில் வசதி அடிப்படையிலே எல்லா வசதிகளையும் ஏற்படுத்தி ஒரு நரிக்குறவர் நுகரை அமைக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, இதற்கென்று தனியாக ஏற்படுத்த முடியாது. ஆனால் குறிப்பிட்ட ஒரு இடத்தில் அவர்கள் தொழில் செய்கின்ற முறையினை ஏற்படுத்தி பணியாற்ற முன்வந்தால், ஒரே இடத்தில் 100, 200 நரிக்குறவர்கள் குடும்பங்கள் தங்கியிருந்து தொழில் செய்கின்ற நிலைமை ஏற்படுமானால் அவர்களுக்கு உதவி செய்ய அரசாங்கம் முயற்சி செய்யலாம். இப்போதும் அரசு அப்படிப்பட்ட செயற்குறிப்பு பற்றிதான் பரிசீலனை செய்து வருகிறது.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்: தலைவரவர்களே, நம்முடைய நிதி அமைச்சரவர்கள் கூறியதுபோல வடாற்காடு மாவட்டத்திலும் தென்பள்ளப்பட்டி என்ற கிராமத்தில் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் நரிக்குறவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கப்பட்டு, கிணறு வெட்டப்பட்டு பள்ளிக்கூடமும் அங்கே கட்டப்பட்டது. ஆனால் அங்கே யாரும் குடியிருக்கவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அவர்களுக்கு பல்வேறு உதவிகளைச் செய்யவேண்டுமென்று இங்கே கேட்டார்கள். அவர்களுக்கு உதவி செய்வதைவிட அவர்களை நிரந்தரமாக ஒரு இடத்தில் தங்க வைத்து, விவசாய வேலைகள் அல்லது வேறு வேலைகள் கொடுத்து, அந்த இடத்தை விட்டு அவர்கள் வெளியே போகாமல் இருக்கச் செய்ய தனியாக ஒரு திட்டம் தீட்டி, அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்து அந்தச் சமுதாயத்தைக் காப்பாற்ற முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 6]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன், தலைவரவர்களே, இப்போது ஏற்பட்ட அனுபவத்தை வைத்துதான் சொன்னேன். அவர்களுக்கு உதவிசெய்து, நிலத்தைக் கொடுத்துவிட்டால் மட்டும் அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்குப் போதாது. ஆகையால் வேலைகள் கொடுத்து, அவர்களிடம் வேலை வாங்கி, அந்த இடத்தைவிட்டு அவர்கள் நகராமல் இருக்க அரசு ஆராய்ந்து வருகிறது. எங்கெங்கே அவர்களுடைய எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்கிறது என்பதைக் கண்டறிந்து அந்தப் பகுதிகளில் இந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாமா என்று யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். விரைவில் அதுபற்றி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

ஒகேனக்கல் மின் திட்டம்

*வினா எண்: 650—திரு. மு. ப. முனுசாமி: திரு. பி. ஈஸ்வர மூர்த்தி என்கிற சொர்ணம்: மாண்புமிகு மின்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தர்மபுரி மாவட்டம் ஒகேனக்கல் மின்சாரத் திட்டம் பல ஆண்டுகளாக எடுத்துக் கொள்ளப்படாமல் இருப்பதற்கான காரணம் யாது?

(ஆ) இது துரிதமாக நிறைவேற்ற நடவடிக்கை ஏதும் எடுக்கப்பட்டுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் :

(அ) மற்றும் (ஆ) இத்திட்டம் மாநிலங்கள் சம்பந்தப் பட்டதாக இருப்பதாலும் காவிரி நீர் பங்கிட்டுடன் தொடர்பு கொண்டதாக இருப்பதாலும் தாமதமேற்படுகிறது. இத்திட்டத்தை மத்திய அரசின் கீழ் அமைப்பது குறித்து கர்நாடக மாநிலத்துடனும், மத்திய அரசுடனும் பேச்சு வார்த்தைகள் நடந்து வருகின்றன.

திரு. மு. ப. முனுசாமி: தலைவரவர்களே, சுமார் 15 ஆண்டுகளாக இந்தத் திட்டம் நிலுவையில் இருக்கிறது. இப்போது கூட 58 கோடி ரூபாய் அளவில் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி ஆண்டாண்டு காலமாக நிலுவையில் இருந்தால் 58 கோடி என்பது 580 கோடி ஆகிவிடும். சர்க்கார் நலனையும், அந்தப் பகுதி பொதுமக்கள் நலனையும் கருதி இதை ஒரு அத்தியாவசியமான முக்கியமானத் திட்டமாக எடுத்து நடத்திக் கொடுக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1981 ஏப்ரல் 6]

(முற்பகல் 6-20)

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, 15 ஆண்டுகளாக இல்ல. 20 ஆண்டுகளாக இந்தத் திட்டம் காலதாமதமாக இருக்கின்றது. இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற கர்நாடக அரசு முன்வரவேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி வங்கிற் சொரணம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சரவர்கள் 20 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஆகி விட்டது என்று சொன்னார்கள், காலம் கடந்து கொண்டே போகிறது ஆனால் இரண்டு அரசுகளுக்கும் மோதல் வராமல் இருக்கவேண்டும் என்பதிலே எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் கர்நாடக அரசு அவர்களுடைய எல்லைகளிலே அவ்வப்போது அணைகளைக் கட்டிக்கொள்கிறார்கள். ஆகவே ஓகனேக்கல் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அது நம்முடைய எல்லைக்குள்ளே இருப்பதால் நாமாகவே ஏன் அணையினைக் கட்டிக்கொள்ளக் கூடாது. மேலும் தண்ணீர் நமது எல்லைக்கு வந்த பிறகுதானே வந்த தண்ணீரைத் தேக்குகின்ற வகையில் கட்ட வேண்டி இருக்கின்றது. எனவே நாமாகவே முன் முயற்சி எடுத்து இதைக் கட்டுகின்ற வகையில் அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் கர்நாடக அரசை நாம் வற்புறுத்திக் கொண்டதான் வருகிறோம். கர்நாடக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மார்ச் 80-ல் இந்தத் திட்டத்தை மத்திய அரசு நிறைவேற்றலாம் என்பதை கொள்கை அளவில் ஒப்புக் கொண்டார்கள். அதற்குப் பிறகு நம்முடைய முதலமைச்சரும் இதகுறித்து கடிதம் எழுதினார்கள். அதற்கு கர்நாடக முதல் அமைச்சர் அவர்களும் இப்பொருள் குறித்து விரைவில் எழுதுவதாக கூறினார்கள். ஆனால் ஒன்றும் வரவில்லை. ஆனால் இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னாலே பத்திரிக்கையிலே பேட்டி பற்றிய ஒரு செய்தி வந்தது. அது உண்மையா என்பது தெரியவில்லை. அதிலே மத்திய அரசு இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதை கர்நாடக முதலமைச்சர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று தெரிவித்ததாக கருத்து வந்திருக்கின்றது. ஆகவே மார்ச் 80-ல் கொள்கை அளவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட இத்திட்டம் மார்ச் 81-ல் கொள்கை அளவில் விடப்பட்டுவிட்டதோ என்று நாம் ஐயுறவேண்டிய நிலை இருக்கின்றது. ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஒன்று சொன்னார்கள், எப்படி கர்நாடக அரசு தனது எல்லைக்குள்ளே பல அணைத் திட்டங்களை நிறைவேற்றிக்கொள்கிறார்களோ அதேபோல் நாமும் ஏன் நிறைவேற்றக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். நாம் அரை மணி நேரம் கூட தாங்க முடியாத அரசு என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது.

1982 ஏப்ரல் 6]

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, நாம் அரை மணி நேரம் கூடத் தாங்க முடியாத அரசு என்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். நாம் அவ்வளவு பலவீனம் உடையவர்கள் அல்ல. மக்களின் ஆதரவு இருக்கும் வரை அரை மணிநேரம் அல்ல, 50 ஆண்டுகள் வரை கூட நாம் ஆட்சிக்கு வர முடியும். ஆகவே உதுபற்றி நினைக்கவேண்டாம். இப்போது கர்நாடக அரசு மாறி மாறிக் கருத்து தெரிவிக்கின்ற நிலைமையில் நாமே மத்திய அரசை மீண்டும் வற்புறுத்தி ஏற்பாடு செய்யவேண்டும், 80 மார்ச்சில் கர்நாடக அரசு ஒப்புக்கொண்டது. இப்போது மாறுகின்ற நிலை இருக்கிறது என்றால் நாமே அந்த அணையைக் கட்டிக் கொள்வதற்குரிய வகையில் மமதிய அப்சோடு வாதாடி போராடி அனுமதி பெறுவதற்குரிய வகையில் அரசு என்ன முயற்சி எடுக்கும் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கேட்கவேண்டியவர்கள் கேட்டுக்கொண்டே இருக்கிறோம். கொடுக்க வேண்டியவர்கள் இன்னும் கொடுக்கவில்லை.

சூரிய ஒளியிலிருந்து மின் உற்பத்தி செய்யும் திட்டம்.

*வினா எண். 651—திரு. வேடசந்தார் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு மின்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) சூரிய ஒளியிலிருந்து மின்சாரம் தயாரிக்கும் பரிசோதனை தமிழகத்தில் நடைபெற்றதா?

(ஆ) ஆம் எனில் பரிசோதனையின் முடிவு என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் :

(அ) ஆம்.

(ஆ) பெல் நிறுவனம் சூரிய வெப்பத்தில் இயங்கும் ஜெனரேட்டர் அமைப்பினை உற்பத்தி செய்யும் பணியில் ஈடுபட்டு வருகின்றது. இத் திட்டம் ஆராய்ச்சி நிலையில் உள்ளது.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சூரிய ஒளியிலிருந்து மின்சாரத்தைத் தயாரித்துப் பயன்படுத்துவதற்கான சாதனங்களையும், கருவிகளையும் மின்வாரியமே, குறைந்த விலையில் மக்களுக்கு வழங்க முன்வருமா? அதேபோல் அண்மையில் கட்டப்பட இருக்கின்ற மின் வாரியத்தின் பல மாடிக் கட்டிடத்தின் முழு மின்சாரத் தேவையையும் சூரிய ஒளியின் மூலமே பெறுவதற்குரிய வகையில் பரிசோதனையாக முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுமா?

[1981 ஏப்ரல் 6]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, சூரிய வெப்பத்திலே இருந்து மின்சாரம் பெறுவது என்பது ஆய்வுக்கட்டத்திலேதான் இருக்கின்றதே தவிர வணிக ரீதியாக இன்னும் செயல்படவில்லை. மேலும் அண்மையிலே கட்டப்பட இருக்கின்ற மின் வாரியத்தின் பல மாடிக் கட்டிடத்தில் சூரிய வெப்பத்தின் மூலம் மின்சாரத்தைப் பெற்றுப் பயன்படுத்துவதற்குரிய ஒரு திட்டம் இருந்தது. ஆனால் அதற்கு ஏராளமாக செலவு பிடிக்கும் என்று அரசு கருதுகிறது. ஆகவே அதுபற்றி மறுபரிசீலனை செய்து வருகின்றோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. சி. சண்முகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சூரிய ஒளியிலிருந்து மின்சாரம் பெறுவது ஆய்விலே இருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் ஜப்பான் நாட்டிலே சூரிய ஒளியின் மூலம் மின்சாரம் பெற்று பல தொழிற்சாலைகள் இயங்கி வருகின்றன. ஆகவே மின் வாரியம் இதிலே தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, நான் சொன்னது பல இடங்களிலே அது பரீட்சார்த்தமாக இயக்கப்பட்டு வருகின்றது என்பதுதான். ஆகவே இது ஜப்பான் நாட்டிலே மட்டுமல்ல. அமெரிக்காவிலேயும் அவ்வாறு சோதனை முறையில் செய்யப்பட்டு வருகின்றது. நம் முடைய நாட்டிலேயும் சூரிய வெப்பத்தை எப்படிப் பயன்படுத்துவது என்பது பற்றி நம்முடைய விஞ்ஞானத் தொழில் கூடங்களும் ஆய்ந்து வருகின்றன. ஆகவே இது இயலாது என்பது அல்ல. அதற்கு எவ்வளவு செலவு பிடிக்கும் என்பதுதான் பிரச்சினை.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் ஆசிரியர் பட்ட
மேற் படிப்பு.

*வினா எண். 652—திரு. குமரி அனந்தன்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் ஆசிரியர் பட்ட மேற் படிப்பு தரம் குறைந்ததென்று கேரளப் பல்கலைக் கழகம் கூறியுள்ள குற்றச்சாட்டு பற்றி அரசு என்ன நடவடிக்கை மேற்கொண்டுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : கேரளப் பல்கலைக் கழகம் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் 1979-80 பி.எட். பட்டத்தை மீண்டும் அங்கீகரித்துள்ளது என்றும், இந்தப் பட்டத்திற்கு உரிய அங்கீகாரத்தை நிலையாக அளிக்க கேரளப்

1981 ஏப்ரல் 6]

பல்கலைக் கழகத்துடன் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் ஆவன செய்து வருகிறது என்றும் கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர் தெரிவித்துள்ளார்.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் ஆசிரியம் பட்ட மேற்படிப்புப் பட்டத்தை, கேரளப் பல்கலைக் கழகம் அங்கீகரித்து இருப்பதைப் பற்றிய தகவலைச் சொன்னார்கள். மகிழ்ச்சி. ஆனால் பாட திட்டத்தைப் பொறுத்த அளவில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கென வகுக்கப்பெற்ற பாட திட்டத்தையும் கேரளப் பல்கலைக் கழகத்திற்கென வகுக்கப்பெற்ற பாட திட்டத்தையும் ஒப்பு நோக்கியதால், அதிலே அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கென வகுக்கப்பெற்ற பாட திட்டம், பலவற்றாலும், உயர்ந்தது, சிறந்தது என்ற கருத்து அரசுக்கு இருக்கிறதா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பிரச்சனை பாட திட்டத்தினுடைய தரத்தைப் பற்றியது அல்ல. அஞ்சல் வழி கல்வித் திட்டம் என்ற அடிப்படையிலேதான் கேரள பல்கலைக் கழகம் இதை எதிர்த்திருக்கிறது. நாமே கூட அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தை இப்படிப்பட்ட முயற்சிகளில் ஈடுபட வேண்டாமென்று கேட்டிருக்கிறோம். ஏனென்றால், பி. ஏ., பி. எஸ். எஸ். படித்தவர்கள், அஞ்சல் வழி மூலம் பி. எட். படிக்கக்கூடிய ஒரு திட்டத்தை அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் வைத்திருந்தது. அது அவ்வளவு நல்லதல்ல. தொழில் நுட்பக் கல்வி போன்றவைகள் எல்லாம், சேர்ந்து படித்து அனுபவத்தினால் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியவைகள். எனவே அஞ்சல் வழி கல்வி முறை இவைகளுக்குச் சிறந்தது அல்ல என்று நாமே கூட அதை எதிர்த்திருக்கிறோம். இப்போது அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் அதனைத் திருத்திக் கொண்டிருக்கிறது. பணியில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிற ஆசிரியர்களுக்கு மட்டுமே இந்த அஞ்சல் வழி தற்போது அனுமதிக்கப்படுகிறது.

ஆகவே, பிரச்சனை தரத்தைப் பற்றியது அல்ல. யாருக்கு அந்தக் கல்வி அளிக்கப்படுகிறது என்பதைப் பற்றியதேயாகும். அதன் அடிப்படையில் தான் கேரளப் பல்கலைக் கழகமும் அதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தது. நாமும் கிட்டத்தட்ட அதையேதான் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு வற்புறுத்திச் சொல்லியிருந்தோம். இப்போது அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், அந்தப் பாட அமைப்பில் பணியில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு மட்டும் என்ற வகையில் திருத்தம் கொண்டுவந்ததால், கேரளப் பல்கலைக் கழகமும் அதை மீண்டும் அங்கீகரித்துள்ளது.

[1981 ஏப்ரல் 6]

பல் தொழில் பயிற்சி பயில்கங்கள் அமைத்தல்.

*வினா எண் 653—திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தமிழ்நாட்டில் புதிதாக ஐந்து பாலிடெக்னிக்ஸ்குள் துவக்கலாமென்று தொழில் நுட்பக் கல்வி வாரியம் தமிழக அரசுக்கு பரிந்துரை செய்துள்ளதென்பது உண்மையா?

(ஆ) ஆம் எனில் இது பற்றிய விவரம் என்ன?

(இ) திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் பெண்களுக்கென ஒரு பாலிடெக்னிக் துவக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதும் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) மற்றும் (ஆ) : 28—11—1980 அன்று நடந்த மாநில தொழில் நுட்பக் கல்வி மற்றும் பயிற்சி வாரிய கூட்டத்தில் கீழ்க்கண்ட இடங்களில் பல்தொழில் பயிற்சி பயில்கங்கள் அமைக்க கொள்கை அளவில் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டது :

(1) பட்டுக்கோட்டை : அரசினர் பாலிடெக்னிக்.

(2) திருச்சி : திரு. நாராயணசாமி அய்யர் அறக்கட்டளை மகளிர் பாலிடெக்னிக்.

(3) கோவை குன்னியமுத்தூர் : வி. எல். வி. நாயுடு அறக்கட்டளை பாலிடெக்னிக்.

(4) சேலம் : திரு. சௌடேஸ்வரி மகாஜன அறக்கட்டளை மகளிர் பாலிடெக்னிக்.

(5) சேலம் குமாரபாளையம் : ஜே. கே. ரங்கம்மாள் அறக்கட்டளை பாலிடெக்னிக்.

(6) மதுரை சுலைமான்; ரூக்மணி அறக்கட்டளை பாலிடெக்னிக்.

(இ) இல்லை.

1981 ஏப்ரல் 6]

மாவட்டத் தலைமையிடங்களில் பெண்களுக்கான தனி தொழிற்பயிற்சி பயிலகங்கள்.

வினா எண் 654—திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மாவட்டத் தலைமை இடங்களில் பெண்களுக்கென தனி பாலிடெக்னிக்குகள் ஏற்படுத்தும் திட்டம் ஏதேனும் உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில் அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் :—(அ) இல்லை.

(ஆ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. பி. எஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கிற போது, 5 பாலிடெக்னிக்குகளுக்குப் பதிலாக 6 ஆரம்பிக்கப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை வரவேற்கிறோம். அதே நேரத்தில் திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களில் பெண்களைப் பொறுத்த வரையில் எந்தவிதத் தொழில் நுட்பக் கல்விக்கும் வசதியில்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, இதையே ஒரு கோரிக்கையாக ஏற்றுக்கொண்டு பாலிடெக்னிக்குகளை அந்த மாவட்டங்களில் ஏற்படுத்த அரசு முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பல்வேறு நிறுவனங்கள் பாலிடெக்னிக்குகளை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளை, தொழில் நுட்பக் கல்வி சம்பந்தப்பட்ட வாரியம் கொள்கை அளவில் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறதே தவிர, அவைகளை அரசு சார்பாகத் தொடங்கப் போகிறோம் என்ற அடிப்படையில் சொல்லவில்லை.

அதற்கு அடுத்து அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், புதுக் கோட்டையில் ஒன்றும், நீலகிரியில் ஒன்றும் ஆக இரண்டு பாலிடெக்னிக்குகளை ஆரம்பிப்பதாக இருக்கிறோம். அதற்குப் பிறகுதான், அரசுத் துறையில் பாலிடெக்னிக்குகளை ஆரம்பிக்க வேறு எந்த இடத்திலே ஆரம்பிப்பதாக இருந்தாலும் அதைப் பற்றிய ஆலோசனை எடுக்கவிருக்கிறோம். ஏனென்றால் அந்த இரண்டு மாவட்டங்களிலும் ஒரு பாலிடெக்னிக்குகள் கூட இல்லை என்ற காரணத்தால் அரசு அந்த முயற்சியிலே ஈடுபட்டிருக்கிறது.

[1981 ஏப்ரல் 8]

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களுக்கு மறுமுறையும் நினைவூட்டுகிறேன். திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலும், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலும் எந்தவித பாலிடெக்னிக் குகளும் பெண்களுக்கென்று இல்லை. இரண்டு மாவட்டங்களுக்கும் சேர்த்து, சங்கர் பாலிடெக்னிக் என்று ஆண்களுக்கு மட்டுமே ஒன்றுதான் இருக்கிறது. பெண்களுக்கென்று எந்தவித வழியும் இல்லை. ஆகவே அரசின் முயற்சியிலோ, அல்லது தனியார்களின் முயற்சியிலோ, எந்த வகையிலாவது பெண்களுக்கென்று தனியார் பாலிடெக்னிக் அந்த மாவட்டங்களில் ஏற்படுத்த அரசு முயற்சிசெய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையில், தொழில் நுட்பக் கல்வி, தொழிற்கல்வி போன்றவைகள் பரவலாக மாணவர்களுக்குத் தரப்படவேண்டும் என்று கொள்கை அளவில் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அதன் விளைவாக இன்று கல்வித் துறையில் ஏற்பட்டுள்ள பல மாறுதல்களை அனைவரும் அறிவார்கள். சென்ற ஆண்டு இதுவரையில், இல்லாத வகையில், 5 பாலிடெக்னிக் குகளை அரசு ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. சாதாரணமான கலைக் கல்லூரி பட்டங்களைத் தருவதினால் மாணவர்களுக்கும் நாட்டிற்கும் பயன் இல்லை என்ற காரணத்தினால்தான், தொழில் கல்வியை வளர்க்க அரசாங்கம் பெரு முயற்சி செய்து கொண்டு வருகிறது. இந்தப் பாலிடெக்னிக் குகளைப் பொறுத்த மட்டில் தனியார் நிறுவனங்கள் முன் வந்தாலும் அதை நாங்கள் பரிசீலிக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட நிறுவனங்கள் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட மாவட்டங்களிலிருந்து வருமேயானால் அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் முறையாகப் பரிசீலிக்கப்படும்.

[முற்பகல் 9-30]

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : நமது அமைச்சர் அவர்களின் பதிலிலிருந்து பல பாலிடெக்னிக் குகள் பெண்களுக்காக அமைத்திருப்பதாக அறிவித்தார்கள். இருந்தாலும் இன்றைய சூழ்நிலையில் பி.ஏ., எம்.ஏ., படித்து விட்டு பி.யு.சி., எஸ்.எஸ்.எல்.சி., படித்துவிட்டு நல்ல மார்க்கு வாங்கியிருக்கக் கூடிய பெண்கள் கூட வேலையில்லாமல், ஒரு தொழிலும் செய்யமுடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு, வாழ்க்கை நடத்த முடியாது தத்தளித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே பெண்களுக்குத் தனியாக பாலிடெக்னிக் குகள் ஆரம்பிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் அவர்களுக்கு எப்படி வேலைவாய்ப்பு அளிக்கலாம் என்பது பற்றியும் ஆராய்ந்து ஒரு புதிய முறையை அரசாங்கம் உருவாக்குமா?

1981 ஏப்ரல் 6]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : பெண்களுக்கு தொழில் நுட்பக் கல்வி தரவேண்டும் என்பதை அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதன் விளைவாகத்தான் நாகப்பட்டினத்தில் இருக்கிற பாலிடெக்னிக்கில் தனியாகப் பெண்களுக்கு ஒரு விங்க் ஆரம்பித்திருக்கிறோம், தூத்துக்குடியிலும் தனியாக ஒரு விங்க் ஆரம்பித்திருக்கிறோம். தஞ்சையில் தனியாக மகளிர் பாலிடெக்னிக் சென்ற ஆண்டு ஆரம்பித்திருக்கிறோம். கோவையில் பெரியநாயக்கன் பாலையத்தில் பெண்களுக்கு ஒரு பாலிடெக்னிக் ஆரம்பித்திருக்கிறோம். ஆரம்பிக்கப்பட்ட பாலிடெக்னிக்கில் பெண்கள் சேர்க்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு வருகிறோம். பயன் உள்ள கல்வியைத் தருவதில் இந்த அரசு மிகுந்த அக்கறை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதை தொடர்ந்து எடுக்கும்.

திரு. க. பாலசுப்பிரமணியன் : அமைச்சரவர்களின் பதிலில் தமிழ்நாட்டில் புதிதாக நிறுவப்படுகிற தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகள் அறக்கட்டளைகள் மூலம் நிறுவப்படுகின்றன என்று அறிவித்தார்கள். ஏற்கனவே தனியார் நிறுவியிருக்கிற அறக்கட்டளைகள் மூலம் செயல்படுகிற இந்தத் தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகள் சரிவர இயங்கவில்லை அவை இரண்டும் கெட்டன் நிலையில் இருக்கின்றன. அரசாங்கமும் தன்னிச்சையாக செயல்படமுடியாமல் தனியாரும் தன்னிச்சையாக செயல்படமுடியாமல் மந்த நிலையில் இருக்கின்றன. ஆகவே அரசு துரித நடவடிக்கைகள் எடுத்து அரசே ஏற்று நடத்தவோ அல்லது தனியாரிடத்தில் எந்தவிதமான தொடர்பும் இல்லாமல் துண்டித்துக்கொள்ளவோ தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சீர்காழியில் இருக்கிற பாலிடெக்னிக்கை மனதில் வைத்துக்கொண்டு தமிழ்நாடு பூராவும் அப்படி இருப்பதுபோல் ஒரு உணர்வை வைத்துக்கொண்டு கேள்வி கேட்டிருக்கிறார்கள். தனியார் நிறுவனங்கள் என்று வருகிற போது பாலிடெக்னிக்ஸ், என்ஜினீயரிங் கல்லூரிகளையும் பொறுத்தவரையில் அவை ஏற்க்குறைய அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டுடன், நம் கொள்கைப்படி, கவர்னிங் கவுன்சில் என்று வைத்துக் கொண்டு அதிலே அரசாங்கப் பிரதிநிதியை வைத்துக்கொண்டு அந்த கவர்னிங் கவுன்சில்தான் அந்த நிறுவனத்தை நிர்வகிக்கக் கூடியது. மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதாக இருந்தாலும் கூட என்ஜினீயரிங் கல்லூரியைப் பொறுத்தவரையில் 100 க்கு 100 நாளைதான் செலக்ட் செய்கிறோம். அவர்களுக்கு எந்த விதமான உரிமையும் கிடையாது. கோடிக்கணக்கான ரூபாய் போட்டிருக்கிற அந்த நிறுவனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்கள் குடும்பக் குழந்தைகளுக்கும் கூட ஒரு ஸீட் கொடுக்க முடியாது. ஆனால் பாலிடெக்னிக்ஸைப் பொறுத்தவரையில் 10 சதவீதம்

[1981 ஏப்ரல் 6]

அவர்களுக்காகத் தந்திருக்கிறோம். 90 சதவீதம் நம்முடைய கொள்கை அடிப்படையில்தான் அங்கே அனுமதி அளிக்கப்படுகிறது. ஆகவே ஏறக்குறைய இவைகள் எல்லாம் அரசாங்கத்தினுடைய பெருமளவு கட்டுப்பாட்டில்தான் இருந்து வருகின்றன. சீர்காழி பாலிடெக்னிக்கைப் பொறுத்தவரையில் அதன் பிரச்சினையை அரசு தனியாகக் கவனித்து அதற்கான தீர்வை காணும்.

திரு. இரா. கருப்பையா : திருச்சியில் பெண்களுக்கென பாலிடெக்னிக்கில் ஒரு தனிப்பிரிவு இந்த ஆண்டு ஏற்படுத்த அரசாங்கம் நடவடிக்கைகள் எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அது பற்றிய விவரம் என்னிடம் இல்லை. அது குறித்து ஆராய்வோம்.

திருநெல்வேலி-பாபநாசம் மின் தொழிலாளர் கூட்டுறவு
பண்டகசாலை.

*வினா எண் 655—திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : மாண்புமிகு கூட்டுறவு-சட்ட அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) அம்பாசமுத்திரம் தொகுதிக்குட்பட்ட பாபநாசம் லோயர் கேம்பில் இருக்கும் மின்தொழிலாளர்களுக்காக நடைபெறும் கூட்டுறவு பண்டகசாலையில் சமார் ரூ. 32 ஆயிரத்துக்கு மேல் கையாடல் நடைபெற்றுள்ளதென்பது உண்மையா?

(ஆ) ஆம் எனில் இது பற்றிய விவரம் யாது?

(இ) அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : (அ) பண்டகசாலையில் 1977-78-ல் ரூ. 12,241-ம், 1978-79-ல் ரூ. 3533.53-ம் ஆக மொத்தம் ரூ. 4735.94 கையாடல் செய்யப்பட்டிருப்பதாகக் கூட்டுறவுச் சட்டப்பிரிவு 65-ன் கீழ் நடந்த விசாரணையின் போது தெரியவந்தது.

(ஆ) பண்டகசாலையின் கணக்கர் திரு. பி. ஆவுடையப்பன் என்பவரும், பாபநாசம் மின் திட்ட கோட்டப் பொறியாளர் அலுவலக காசாளர் திரு. கே. கணபதி என்பவரும் இக்கையாடலில் சம்பந்தப்பட்டுள்ளனர் என்றும், கடன் விற்பனை தொகை வசூலை முழுவதுமாக பண்டகசாலைக் கணக்கில் வரவு வைக்காது, கையாடல் செய்திருப்பதாகவும் விசாரணை அலுவலர் தெரிவித்துள்ளார்.

1981 ஏப்ரல் 6]

(இ) பண்டகசாலைச் செயலாளரின் முறையீடு தமிழ்நாடு மின்வாரிய ஊழியர்களின் கோரிக்கை மற்றும் மாவட்ட கூட்டுறவு தனி அலுவலரின் சிறப்பு அறிக்கையின் பேரில் இது விஷயமாக கூட்டுறவுச் சட்டப்பிரிவு 65-ன் கீழ் விசாரணைக்கு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டு சிறப்பு விசாரணைக் குழுவால் விசாரணை செய்யப்பட்டு, விசாரணை அறிக்கையின்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது எனத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஸ்ரீவரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ரூபாய் வித்தியாசமே தவிர, கையாடல் ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்பது உண்மை. தொழிலாளர்கள் சம்பளத்திலிருந்து பிடிக்கப்பட்ட பணம் சரிவர கணக்கில் வரவு வைக்கப்படவில்லை. அதன்காரணமாக, அவர்கள் சரியான முறையிலே சாமான்கள் வாங்கமுடியாமல், இன்னும் பல குறைபாடுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் சொல்லப் போனால், அந்த கூட்டுறவுக்கு மின்சார வாரியத்தினுடைய ஒரு என்ஜினியர்தான் தலைவர். அவருக்கும் இதிலே உடன்பாடு இருப்பதாக குற்றச்சாட்டிருப்பதாக எனக்குத் தகவல், அந்த என்ஜினியர் இதிலே உடன்பட்டுள்ளாரா? அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மின் திட்ட வட்டாரப் பொறியாளர் இதிலே சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார் என்பதற்கு ஆதாரம் கிடப்பதில்லை. ஆனால், மின்சார வாரியத்தினுடைய காரணம் இதில் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார் என்று தெரிய வந்தது. அவர் மீது கிரிமினல் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. பி. ஸ்ரீவரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே இந்தக் கையாடல் சம்பந்தமாக 65-வது பிரிவின் கீழ் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதன் காரணமாக, இதில் அவர் மீது பணம் வசூலிப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது? அதோடு அவர் மீது கிரிமினல் வழக்கு தொடரப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[1981 ஏப்ரல் 6]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முறைப்படி 65-வது விதியின்படி என்கொயரி நடந்து அதன் அடிப்படையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. பணம் வசூலிப்பதுடன், கிரிமினல் நடவடிக்கை எடுக்கவும் உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது.

ஆழ்துளை கிணறுகள் வெட்டக் கடன்.

வினா எண் 656—திரு. செ. சிவசாமி : மாண்புமிகு கூட்டுறவு-சட்ட அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

கிழக்கு இராமநாதபுரம் பகுதியில் விவசாயத்திற்கென விவசாயிகளுக்கு பேர்வெல் போடுவதற்கு நிலவள வங்கிகள் மூலம் கடன் கொடுக்கும் உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தற்சமயம் ஏதுமில்லை.

திரு. செ. சிவசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தற்சமயம் ஏதுமில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால், இன்றைய நிலையில் அந்தப் பகுதி கடுமையான வறட்சியாலும், பஞ்சத்தாலும் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஜனங்கள் அத்தனைபேரும் வெளியே சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தச் சூழ்நிலையில் குடிப்பதற்குக் கூட தண்ணீர் இல்லாத நிலையில், அந்தப் பகுதியில் போர்வெல் போட்டு, அதன் மூலமாக விவசாயத்திற்கும் குடிப்பதற்கு குடிநீரும் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, புதிய கிணறுகளைத் தோண்டுதல், இருக்கின்ற கிணறுகளை ஆழப் படுத்துதல், விசையேற்றுதல் போன்ற பணிகளுக்கு தாராளமாக நிதி உதவி தந்து, அப் பணிகள் எல்லாம் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. துளைக் கிணறுகளைப் பொறுத்தவரை சற்று பிரச்சினை இருக்கிறது.

1981 ஏப்ரல் 6]

அதைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் 35 அடிக்கு மேல் துளைக் கிணறு போட்டு தண்ணீர் எடுக்கும்போது, உப்புத் தண்ணீர்தான் வருகிறது என்ற காரணத்தினால், அது விவசாயத்திற்கு உதவியாக இராது. அந்தக் காரணத்தினால் துளைக் கிணறு போடும் வேலை மேற்கொள்ளப்படவில்லை. இன்னும் சில பகுதிகளில் வாங்கிய கடனையே திருப்பித் கொடுக்காத நிலை; கிட்டத்தட்ட 97 சதவீதம் நிலுவை இருப்பதன் காரணமாக, ரிசர்வ் வங்கியின் வரையறையை மீறிவிட்ட காரணத்தினால் மீண்டும் கடன் கொடுக்காத சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆனாலும் வறட்சிப் பகுதி என்பதற்காக, இதையெல்லாம் தளர்த்தி அரசே அட்வான்ஸ் கொடுத்து கிணறுகளைத் தோண்டுவதற்கு உத்தரவு போட்டிருக்கிறது.

திரு. செ. கிவசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று நேற்றல்ல; கிழக்கு இராமநாதபுரம் கிட்டத்தட்ட 72 லேஇரு-ந்து தொடர்ச்சியாக இயற்கையின் சீற்றதால் பாதிக்கப்பட்டதன் காரணமாக, ஜனங்கள், மட்டுமல்ல, அங்கே இருக்கக்கூடிய வங்கிகளும் திருப் 1ச் செலுத்த முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறது. இன்றை சூழ்நிலையை கணக்கில் கொண்டு, அந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்களுக்கு லோன் கொடுத்து, உடனடியாக போர் வெல் போடும் ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும். அந்தப் பகுதிகள் முழுமையுமே ஏரியா சர்வே செய்யவேண்டும். நிலத்திற்கு அடியில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கிட்டத்தட்ட 30 அடிக்கு கீழே தண்ணீர் எடுத்தால், உப்புத் தண்ணீர் வருகிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால், அதற்கும் கீழே 1,000 அடி தோண்டினால், நல்ல தண்ணீர் வருகிறது என்று, பல இடங்களில் தெரிய வந்திருக்கிறது. ஆகவே, தற்சமயத்தில் இந்த அடிப்படையில் 1,00 அடிக்கு கீழே தண்ணீர் எடுக்க போர் வெல் போடுவதற்கு அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் விவசாயிகளுக்குக் கடனுதவி தந்து, துளைக் கிணறுகள் போடுவதற்கு

[1981 ஏப்ரல் 6]

கிரவுண்ட் வாட்டர் செல்லை கூட்டுறவுத் துறை கேட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்வதுபோல், ஒரு குறிப்பிட்ட ஆழத்திற்கு கீழே சென்று விட்டால், நல்ல தண்ணீர் கிடைக்கின்றது என்ற ஒரு கருத்து இருக்கின்றது. கிரவுண்ட் வாட்டர் செல் அதை ஆய்ந்து வருகிறது. அந்த ஆய்வின் முடிவின் அடிப்படையிலே, நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

[முற்பகல் 9-40]

திரு. எல். இளையபெருமாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கின்ற பொழுது கடன்களை சற்றுத் தளர்த்தி இருப்பதாக சொல்கிறார்கள். கூட்டுறவு வங்கிகளில் கடன் கொடுக்கப்பட்டு, கிணறுகள் தோண்டப்பட்டு தண்ணீர் வராத சூழ்நிலை. விவசாயமும் செய்யமுடியவில்லை, கடனையும் திருப்பித் தர முடியவில்லை. ஆகவே இம்மாதிரியான நிலைமையில் உள்ள கடனை ரத்து செய்ய அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கிணறு தோண்ட நிலவள வங்கி மூலம் கடன் பெற்று, கிணறு தோண்டி தண்ணீர் வராமல் இருந்துவிடுமேயானால் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு மேல், அதிகப் படியான பணத்தை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று உத்தரவிட்டு, அது நடைமுறையில் இருக்கின்றது. வேறு எங்காவது இதுபோன்ற பிரச்சினை இருக்குமானால், அது அரசாங்கத்திற்கு தெரிய வந்தால் இது குறித்து உடனடி நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 97 விழுக்காடு இந்தக் கடன்கள் திரும்ப வருவதில்லை என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். சில நேரங்களில் கடனைப் பெறுவதற்கு விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு மிகுந்த சிரமம் இருக்கிறது. அப்படி சிரமப்பட்டு பெற்றாலும் கடன் முழுமையாக வருவதில்லை. முழுமையாகப்

1981 ஏப்ரல் 6]

பெறுகின்ற பணத்தை கிணறு வெட்ட பயன்படுத்துவதில்லை. அப்படி முழுமையாகப் பயன்படுத்தினாலும் தண்ணீர் வருவதில்லை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறினார்கள். அரசே கிணறை வெட்டிக் கொடுத்து தவணை முறையில் விவசாயிகளிடம் பணத்தை அரசு பெற்றுக் கொள்ளுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பாசனத் துறையின் கீழ் ட்யூப் வெல் கார்ப்ப் ரேஷன் என்ற ஒரு அமைப்பினை நிறுவி, அதன் மூலம் இத் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தி இராமநாதபுரம் போன்ற பகுதிகளில் இருக்கின்ற விவசாயிகளின் இன்னல்களைத் தீர்க்க அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது.

கழிவுப் பஞ்சுத் தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களுக்கான குறைந்த பட்ச கூலி.

*வினா எண். 657—திரு. கு. ரமணி : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தமிழகத்தில் உள்ள 150-க்கு மேற்பட்ட வேஸ்ட் காட்டன் மில்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த பட்சக் கூலி நிர்ணயம் செய்யப்படாமலிருப்பது உண்மையா?

(ஆ) ஆம் எனில் அதன் மீது அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது?

(இ) அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு சம்பள உயர்வு கொடுக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : (அ)-(ஆ) தமிழகத்தில் உள்ள வேஸ்ட் காட்டன் மில்களில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களுக்கு 5-4-1969 முதல் குறைந்த பட்ச ஊதியம் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.

குறைந்த பட்ச ஊதிய விகிதத்தை திருத்தி அமைப்பதற்காக அரசுக்கு ஆலோசனை வழங்க 1977ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் ஒரு ஆலோசனைக் குழு அமைக்கப்பட்டது. கழிவுப் பஞ்சுத்

[1981 ஏப்ரல் 6]

தொழில் சார்பாக இக்குழுவில் உறுப்பினர்கள் இல்லையாதலால் இத்தொழில் சார்பாக தொழிலாள தொழிலதிபர் சார்பாக மேலும் ஒவ்வொரு உறுப்பினரை நியமிப்பதுபற்றிய செயற்குறிப்பு அரசின் ஆய்விலிருந்தது. எனவே இக்குழு தனது கூட்டத்தை 24-5-1977 கூட்டத்தி விட்டு, கூடுதல் உறுப்பினர்கள் நியமிக்கப்பட்ட பிறகு கூட்டத்தை மேலும் நடத்தலாம் என முடிவு செய்தது. கூடுதல் உறுப்பினர்களை நியமித்து 8-4-1980-ல் ஆணை வெளியிடப் பட்டது. ஆனால் இந்தக் குழுவில் தொழிலாளர் பிரதிநிதியாக நியமிக்கப்பட்ட திரு பாலன் என்பவர் இறந்து விட்டதால் அவருக்குப் பதிலாக கோவை மாவட்ட ஆலைத் தொழிலாளர் சங்கப் பொதுச் செயலாளர் திரு. எம். நஞ்சப்பன் என்பவர் இக்குழுவில் மாற்று உறுப்பினராக, 18-2-1981-ல் நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ளார். குழுவின் பரிந்துரைகளை திரு. நஞ்சப்பன் நியமிக்கப்பட்ட நாளிலிருந்து மூன்று மாதத்தில் அரசுக்கு அனுப்பி வைக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. குழுவின் பரிந்துரைகள் வந்த பின்பு அதனை ஆராய்ந்து குறைந்த பட்ச ஊதிய விகிதங்கள் விரைவில் திருத்தியமைக்கப்படும்.

திரு. ரா. உமாநாத் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மில்களுக்கு 'வேஸ்ட் காட்டன் மில்கள்' என்ற பெயர் வைத்திருப்பதே 'மில்க் நாமாராக' இருக்கிறது என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக் கொள்வார் என்று நினைக்கிறேன். உண்மையிலே இதிலே உபயோகப்படுத்துவது வேஸ்ட் காட்டன் அல்ல; நல்ல பஞ்சினை உபயோகப்படுத்தி 60 கவுண்ட், 40 கவுண்ட், 80 கவுண்ட் என்று நூல்களை நெய் கிறார்கள். பெரிய மில்கள் அவற்றை வாங்கி அவர்களின் 'பிராண்டை' போடுகிறார்கள். ஆகவே பஞ்சாலைதொழிலாளர்களுடைய ஊதியத்தை, அந்த 'ஸ்டாண்டர்டை' பிரேக் பண்ணுவதற்கு முதலாளிகள் அப்படி ஒரு தந்திரம் பின்பற்றுவதன் லே அந்த 'ஸெவலில்', இவர்களுக்கு அந்த நூலுக்கு உற்பத்தி கொடுப்பதற்கு இந்த பிரத்யேக நிலைமையை கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற ஒரு பரிந்துரை, இந்த கமிட்டி புரொசீடிங்ஸ் முன்னாலே அவர்களுக்கு அரசாங்கத்தின் சார்பிலே யோசனை கூறுவார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கேள்வியே, தமிழகத்தில் உள்ள 150-க்கு மேற்பட்ட வேஸ்ட் காட்டன் மில்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்த பட்சக் கூலி நிர்ணயம் செய்வது குறித்துத் தான். வேஸ்ட் காட்டன் மில்லைப் பற்றியது தான்.

திரு. ரா. உமாநாத் : வேஸ்ட் காட்டன் மில் என்று தான் கேள்வி போட்டேன்; ஆனால்..

1981 ஏப்ரல் 6]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வேஸ்ட் காட்டன் மில் என்று சொல்கிறார்களே, ஆனால் அவைகளிலே புதிதாக்கப் பஞ்சை வாங்கி உற்பத்தி செய்கிறார்களே, அது ஏன் என்று தான் கேட்டார்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, அதைத் தனியாக இன்வெஸ்டிகேஷன் செய்ய வேண்டும், அதற்குக் கேள்வி தனியாகப் போட வேண்டும். இந்தக் கேள்வியிலே வேஸ்ட் காட்டன் மில்லிலே வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களின் குறைந்தபட்ச ஊதியம் பற்றித்தான் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ரா. உமாநாத் : இன்வெஸ்டிகேஷன் பற்றிய பிரச்சினையல்ல.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தனிக் கேள்வி போட வேண்டும் என்று சொல்லி விட்டார்.

திரு. தி. கா. நல்லாயன் : தலைவர் அவர்களே, நான் கேட்க இருந்த துணை வினாவை தோழர் உமாநாத் அவர்கள் கேட்டுவிட்டார்கள், இருந்தாலும் ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களை பற்றி கேட்க விரும்புகிறேன். வேஸ்ட் காட்டன் என்ற பெயரை வைத்துக் கொண்டு அங்கே அதிகம் உயர்ந்த ரக நூலைத்தான் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்குரிய ஊதியத்தைக் கொடுக்காமல் அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டிய பணத்தை முறையாகக் கொடுக்காமல் ஏமாற்றுகிற நிலைமை இருக்கிறது, அதை முறையாகப் பரிசீலனை செய்து அந்த மில் களுக்கு அதிகாரிகளை அனுப்பி அங்கே வேஸ்ட் காட்டன் உண்மையிலேயே உற்பத்தி செய்கிறார்களா என்பதைப் பார்க்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதைப் போல் இருக்குமானால் அதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்யலாம். தக்க நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

சென்னை மாநகராட்சிப் பகுதியில் குடிநீர் வசதியினை அதிகப்படுத்தும் திட்டம்.

*வினா எண். 658—திரு. இரா. தாமரைக்கனி : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) சென்னை மாநகராட்சியில் குடிநீர் வசதியை அதிகப்படுத்தி தரும் செயற் குறிப்பு எதுவும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

[1981 ஏப்ரல் 6]

(ஆ) ஆம், எனில் மேற்படி செயற் குறிப்பு எப்பொழுது நடைமுறைக்கு வரும்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : (அ) ஆம்.

(ஆ) சென்னை நகருக்கு காவேரி ஆற்றினின்று குடிநீரைக் கொண்டு வருவதற்கு ரூ. 459 கோடி மதிப்பீட்டில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ள 'காவேரி குடிநீர் கால்வாய்திட்டம்' பற்றிய அறிக்கைகள் உலக வங்கியினை அணுகி நிதி உதவி பெறுவதற்காக மத்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளன. இத் திட்டம் ஜந்தாண்டுகளில் நிறைவேற்றப்படும்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தனி நபர் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய இந்த குடிநீர்த் திட்டம் விரிவுபடுத்தப்பட உள்ளதா? புதிதாக அமைந்திருக்கின்ற நகரப் பகுதிகளுக்கும் இந்தத் திட்டம் பொருந்துமா? ரெட்ஹில்ஸிலே உள்ள நீர் போதுமானதாக இருக்கிறதா? கடலோரப் பகுதிகளிலே ஆழ் கிணறுகள் தோண்டுவதற்கு அரசு முயற்சிகளைச் செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி சட்டமன்றத்திலே உள்ள எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும் கலந்தாலோசித்து முடிவு எடுக்கப்படும் என்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சட்டமன்றத்திலே அறிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கு நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திட்டத்திற்குத் தேவைப்படும் சி.ஐ. பைப்புகள் கிடைக்கவில்லை என்று கூறப்படுகிறதே. இந்தத் திட்டத்திற்காக அந்த பைப்புகள் இருப்பு இருக்கிறதா? அல்லது அரசு வேறு ஏதேனும் முயற்சி செய்துள்ளதா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எல்லாக் கட்சிக் தலைவர்களோடும் கலந்து பேசி முடிவு எடுத்த பிறகு தான் பைப் விஷயமே வரும்.

திரு. து. புருஷோத்தமன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கேள்வி சென்னை மாநகராட்சியில் குடிநீர் வசதியை அதிகப்படுத்தித் தரும் செயற் குறிப்பு பற்றியதாக இருக்கிறது. ஏற்கெனவே அதிகப்படுத்தாமல் கொடுக்கப்படுகிற அளவு மிகக் குறைவாக இருக்கிறது, கடந்த பத்து நாட்களாக சென்னையில் பல்வேறு இடங்களிலே சைதாப்பேட்டையிலே அறவே குடிநீர் வரவில்லை என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா? அதற்கு மாற்றுத் திட்டங்கள் கொண்டுவர அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்குமா?

1981 ஏப்ரல் 6]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, சைதாப்பேட்டை பிரச்சினை பற்றி எனக்குத் தெரியாது. யாரும் என்னிடத்திலே முறையீடு செய்யவில்லை.

திரு. ஜே. சி. டி. பிரபாகரன் : தலைவர் அவர்களே, நிரந்தரத் திட்டமாக ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்குள்ளாக குடிநீர்கொண்டு வரப்படுகிற திட்டத்தைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சென்னை மாநகராட்சியோடு 1978-ஆம் ஆண்டிலே இணைக்கப்பட்ட பகுதிகள், இன்றைக்கு மாநகராட்சியின் எல்லையிலே உள்ள அந்தப் பகுதிகளுக்கு குடிநீர் இல்லாமல் மக்கள் அல்லலுக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். வில்லிவாக்கம் 32, 33 வட்டங்களிலும், விருகம்பாக்கம் 76-வது வட்டத்திலேயும் தய்மார்கள் குடிநீர் பிரச்சினையால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். தற்காலிகத் திட்டமாக அரசின் பரிசீலனையில் வேறு ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதா அல்லது இருக்கின்ற தண்ணீர்த் தொட்டிகளை அதிகமாக வைப்பதன் மூலமாக இந்தக் குறை தற்காலிகமாகத் தீர்க்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 9-50]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதிகமாகத் தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டுமென்பது சென்னைப் பகுதியிலுள்ள 150 டிவிஷன்களுக்கும் தான். வில்லிவாக்கம் பகுதிக்கு தனியாக இடைக் காலத்தில் தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டுமா என்பதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்யப் படுகிறது.

திரு. அ. செல்வராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் குறிப்பில் கேட்கும் கேள்விகள் சென்னை மாநகராட்சி சென்னைக்குக் குடிநீர் தருவது என்பதைப்பற்றி நான் அறிந்தவரையில் சென்னை மாநகராட்சி குடிநீர் வசதி செய்து தரவில்லை என்றுதான் கருதுகிறேன் போர்டு நியமிக்கப்பட்டு, அந்த போர்டு வழங்குவதாக அறிகிறேன். ஆகவே, அந்த போர்டு சென்னைவாழ் மக்களுக்குக் குடிநீர் தருவதற்குப் போதுமான சேவையில் ஈடுபடுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, கேள்வி சென்னை மாநகராட்சியில் குடிநீர் வசதி என்பது சென்னை மாநகராட்சி எல்லைக்குள் என்று பொருள் படுகிறது என்று கருதித்தான் பதில் தரப்பட்டது. ஏற்கனவே சொன்னதைப்போல் திட்டத்தைத் தயார் செய்திருக்கிறோம். முதல்வரவர்கள் சொல்லியிருப்பதைப்போல் இங்கேயுள்ள எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களோடும் கலந்து பேசி இறுதி முடிவெடுக்க வேண்டும். இறுதி முடிவெடுக்கப்பட்ட பிறகு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

[1981 ஏப்ரல் 6]

திரு. எல். இளையபெருமாள் : பேரவைத் தலைவர்களே, அமைச்சரவர்கள் சொல்லும்பொழுது குடிநீர் வசதித் திட்டம் என்று மட்டும் சொன்னார்கள். 1978ஆம் ஆண்டு பல்வேறு பஞ்சாயத்துக்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. வாட்டர் போர்டு என்று அமைக்கப்பட்டும், கார்ப்பரேஷன் பகுதிகளுக்கு தண்ணீர் கிடைக்காத நிலைமை இருக்கிறது, யார் கொடுப்பது, யார் பெரியவர் என்ற போட்டா போட்டி நிலைமை இருக்கிறது. இதனால் மிகுந்த தண்ணீர்க் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது அமைச்சரவர்களுக்கும் தெரியும். எம். எம். டி. ஏ.விலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, எல்லா அமைப்புகளும் ஒன்று சேர்ந்து, 1978ஆம் ஆண்டு சேர்க்கப்பட்ட பஞ்சாயத்துப் பகுதிகளுக்கும், சென்னை நகரத்திலே தண்ணீர் கிடைக்காத பகுதிகளுக்கும், இப்பொழுது இருக்கின்ற அவல நிலையைப் போக்குவதற்கு எதிர்காலத்திலாவது ஒன்று சேர்க்க வேண்டுமென்பதை அரசு கருத்தில் எடுத்துக் கொள்ளுமா என்பதையும், எடுத்துக் கொண்டு எப்படி நடக்கும் என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, எம். எம். டி. ஏ. மூலம் அல்ல மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் சொன்னதைப்போல M. M. W. S. S. B. மூலம் நீர் வழங்குவது கவனிக்கப்படுகிறது. இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் புதிய கருத்தைச் சொல்லுகிறார்கள். இந்தக் கருத்தை எழுப்ப வேண்டிய நேரத்தில் எழுப்ப வேண்டிய முறையில் எழுப்பினால் பரிசீலிக்கலாம். வேண்டுமானால் மாநகராட்சித் தேர்தல் முடிந்த பிறகு இதைப்பற்றி மறுபரிசீலனை செய்யலாம்.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் தோல் பதனிடும் தொழிலில் நவீன இயந்திரங்களைப் புகுத்தும் திட்டம்.

*வினா எண். 659—திரு. கு. ரமணி : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) வடாற்காடு மாவட்டத்திலும் மற்றும் சில இடங்களிலும் தோல் பதனிடும் தொழிலில் நவீன இயந்திரங்கள் புகுத்தப்பட்டதால் பல சிறு தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டு தொழிலாளர்கள் வேலையிழந்துள்ளது உண்மையா?

(ஆ) ஆம் எனில் எவ்வளவு தொழிலாளர்களுக்கு வேலை இழப்பு ஏற்பட்டுள்ளது?

(இ) அரசு இதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது?

1981 ஏப்ரல் 6]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : (அ) நவீன இயந்திரங்கள் புகுத்தப்பட்டதால் வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலோ மற்ற இடங்களிலோ வேலை இழப்பு ஏற்பட்டதாக தகவல் ஏதும் பெறப்படவில்லை. ஆனால் வேறு சில இடங்களில் புதிய இயந்திரம் நிறுவியுள்ளதால் 1980 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 18 ஆம் நாள் முதல் திண்டுக்கூலில் உள்ள ஸ்ரீதனலட்சுமி அன் கோ., நிறுவனம் நான்கு தொழிலாளர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கி விட்டதாக 1980 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 20 ஆம் நாள் அன்று விபரம் கிடைத்துள்ளது.

(ஆ) நான்கு தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

(இ) தொழில் தகராறு சட்டத்தின்கீழ் ஆட்குறைப்பு ஈட்டுத் தொகையைத்தந்த பின் ஊழியர்களை நீக்கும் உரிமை நிர்வாகத்திற்கு உள்ளது. ஊழியர்களை வேலையை விட்டு நீக்குவதற்கு முன் தொழிலாளர் துறை ஆணையரிடம் முன் அனுமதி பெற வேண்டும் என்ற பிரிவு 25 (என்) ஷரத்து சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தால் நீக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. என். வரதராஜன் : தலைவரவர்களே, இந்தத் தோல் பதனிடும் தொழிலில் பெரும்பாலும் தாழ்த்தப்பட்ட சகோதரர்கள் பணியாற்றுகிறார்கள். இந்தத் தொழிலிலே நூற்றுக்கு எண்பது பங்கு அந்நிய நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதியாகும் தோல் உற்பத்தி தமிழ்நாட்டில் இருக்கிறது. இயந்திரங்கள் அதிகமாகப் புகுத்தப்பட்டதால் 75 சதவிகிதத்தினர் பத்தாண்டு களிலே இந்தத் தொழிலிலே வேலையை விட்டு வெளியே போய் இருக்கிறார்கள். அதைவிடப்பெரிய சங்கடம் இப்பொழுது என்னவென்றால், மத்திய அரசு முழுவதும் பதனிடும் தோலைத் தான் வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டிருப்பதால் இயந்திரமயமாகியும் பயனற்ற வகையில் ஏற்றுமதி இல்லை என்ற நிலையில் தொழில் சிக்கல் இருக்கிறது. தொழில் தகராறு சட்டம் என்று இதைப் பார்க்காமல் மத்திய அரசின் ஏற்றுமதிக் கொள்கை சம்பந்தப்பட்ட பிரச்னையாக இது இருப்பதால் இந்த ஏற்றுமதிக் கொள்கை மாற்றப்பட வேண்டும்; மூன்று நான்கு ஆண்டுகளுக்காவது இந்தப் பாதிபதினிட்ட தோலை ஏற்றுமதி செய்வதற்கு மாநில அரசுக்கு அனுமதி வேண்டுமென்று மத்திய அரசோடு மாநில அரசு வாதிடி இந்த உரிமையைப் பெறுமா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவரவர்களே தொழில்துறை அமைச்சருக்குப் போடவேண்டிய கேள்வி, எனக்கு அல்ல.

[1981 ஏப்ரல் 6]

ஆலங்குளம் சிமெண்ட் ஆலை.

*வினா எண் 660—திரு. இரா. தாமரைக்கனி : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

இராமநாதபுரம் மாவட்டம் ஆலங்குளம் சிமெண்ட் ஆலையில் வேலை பார்க்கும் தொழிலாளர்களுக்கும், நிர்வாகிகளுக்கும் 1977ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 21ஆம் நாளில் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தம் இன்னும் நடைமுறைக்கு வராமல் இருப்பதற்கான காரணம் யாது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : இராமநாதபுரம் மாவட்டம் ஆலங்குளம் சிமெண்ட் ஆலையில் வேலை பார்க்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் நிர்வாகத்திற்கும் 1977ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 21ஆம் நாள் அன்று தொழிலாளர் நல தனித் துணை ஆணையர் முன்னிலையில் தொழில் தகராறு சட்டம் பிரிவு 12 (3)-ன்கீழ் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தம் முழுமையாக நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டு விட்டது.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு சிமெண்ட் ஆலை அலுவலக ஊழியர்களுக்கு நடுவர் தீர்ப்பை ஆலை நிர்வாகம் எந்த முறையில் அமுல்படுத்தியது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, மூலக் கேள்வி நடுவர் தீர்ப்பைப் பற்றியது அல்ல. ஏற்கனவே ஏற்பட்ட ஒப்பந்தம் 12 (3) பிரிவின்கீழ், அந்த ஒப்பந்தம் முழுமையாக நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டு விட்டது.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒருதலைப்பட்சமாக, இருவிதமான கொள்கைகளை நிர்வாகம் கடைபிடிப்பதாக தொழிற் சங்கத்திடமிருந்து அரசுக்கு ஏதேனும் புகார் வந்திருக்கிறதா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்பட்ட ஒப்பந்தம் முழுமையாக நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது என்ற செய்திதான் எங்களுக்கு வந்துள்ளதே தவிர, வேறு புகார் எதுவும் அரசுக்கு வரவில்லை.

1981 ஏப்ரல் 6]

அக்காமலையில் இருந்து வால்பாறைக்கு குடிநீர் கொண்டு வரும் திட்டம்.

*வினா எண் : 661—திரு. ஏ. டி. கருப்பையா : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) அக்காமலையிலிருந்து வால்பாறைக்குக் கொண்டுவரும் குடிநீர் திட்டம் எப்போது நிறைவேற்றப்படும்?

(ஆ) நிதி எவ்வளவு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : (அ) மற்றும் (ஆ) காரமலை தோட்டத்தின் மேல்புறம் நடுவர் ஆற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு வால்பாறை நகரியத்திற்குச் செயலாக்கப்படும் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் திட்டம் 1981 ஆம் ஆண்டு இறுதிக்குள் முடிவடையும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. ஏ. டி. கருப்பையா : தலைவர் அவர்களே, அக்காமலை என்ற குறிஞ்சி மலையிலிருந்து, ஊசிமலை, கருமலை, வெள்ளமலை, பச்சைமலை வழியாக வால்பாறைக்குத் தண்ணீர் கொண்டுவரும் குழாய்கள், பஸ் ரூட்டிலே, பூமிக்கடியில் தோண்டப்பட்டு, புதைக்கப்பட்டு வருவதால், குறிஞ்சி மலையிலிருந்து வால்பாறைக்கு பஸ் போக்குவரத்து தடைப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கணக்கிலே எடுத்துக் கொண்டு, அந்தத் தண்ணீரை மிக வேகமாக, உடனடியாக, சுறுசுறுப்பாக, வால்பாறைக்குக் கொண்டு வருவதோடு, வால்பாறையைச் சுற்றியிருக்கக் கூடிய சக்கன் காலனி, வாழைத் தோட்டம் எம்.ஜி.ஆர். நகர், சிலோன் காலனி, பி.ஏ.பி. காலனி, காமராஜர் நகர் போன்ற பகுதிகளுக்கும் குடிநீர் வழங்க வேண்டும். அதோடு, வால்பாறையிலே, இருக்கிற, ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் படிக்கிற மேல்நிலைப் பள்ளியிலே தண்ணீரே இல்லையென்பதை உணர்ந்து, அதோடு, அங்கே உள்ள மருத்துவமனையில் நோய்வாய்ப்பட்டிருக்கிற ஜனங்களுக்குத் தண்ணீரே இல்லை என்பதை உணர்ந்து, உடனடியாக இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி, அமுல்படுத்தி, இந்த 1981 ஆம் ஆண்டுக்குள்ளேயே அந்த ஜனங்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க அரசு முன்வருமா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்தத் திட்டம் வால்பாறை நகரியத்திற்குக் குடி தண்ணீர் கொடுப்பதைப் பற்றியது. இத்திட்டப் பணிகள் 1981 ஆம் வருட இறுதிக்குள் பூரணமாக முடிவு பெற்று வால்பாறை நகரிய மக்களுக்குப் பயன்பட தரத்தக்க அளவுக்குக் கொண்டு வரப்படும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

[1981 ஏப்ரல் 6]

நெய்வேலி நீரைப்பாசனம் குடிநீர் தேவைகளுக்குப் பயன்படுத்துர் திட்டம்.

*வினா எண். 662—திரு. ஆர். தியாகராசன் : மாண்புமிகு நீர்ப்பாசனத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) நெய்வேலி நீரை அப்பகுதியில் பாசனம் மற்றும் குடிநீர் தேவைக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று விருத்தாசலம் அணைப்பகுதி விவசாயிகள் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாகக் கோரி வருவதை அரசு ஏற்றுக் கொண்டுள்ளதா?

(ஆ) ஆம் என்றால் எந்தெந்த ஊருக்கு அந்த நீர் கொண்டு செல்லப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : (அ) அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

(ஆ) அரசு முடிவு எடுக்கும்போது எந்தெந்த ஊர்கள் பயன்பெறும் என்பவை நிச்சயிக்கப்படும்.

திரு. இல. பலராமன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, வெளியேற்றப்படும் நீர் எவ்வளவு கன அடி? அதனால் எவ்வளவு நகரங்களுக்கு, அல்லது பாசனத்திற்கு உபயோகிக்கப்படும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 10-00]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன் அனுமதியோடு, வினாக்கள்-விடைகள் நேரம் நீட்டிக்கப்பெறுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : தலைவர் அவர்களே, தற்போது பருவ மழை நீருடன் நெய்வேலியிலிருந்து நிலக்கரி வாரியம் செலவின்றி வழங்கும் உபரி நிலத்தடி நீரை 23 கிராமங்களில் 2,400 ஹெக்டேர் நிலங்களில் இருபோக சாகுபடி செய்வதற்காக இப்போது பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இது முதலாவதாக சுரங்கத்திலிருந்து கிடைப்பது. இரண்டாவது சுரங்கம் வெட்டப்படுகிறபோது ஒரு நாளைக்கு கிட்டத்தட்ட 220 முதல் 360 லட்சம் காலன் வரையில் தண்ணீர் கிடைக்கும் என்று இப்போது மதிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. அதை எப்படிப் பயன்படுத்துவது என்பதைப் பற்றி அரசு முடிவு செய்யும்.

திரு. எஸ். இளையபெருமாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறபோது அரசு பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நெய்வேலி

1981 ஏப்ரல் 6]

நிலக்கரிச் சுரங்கம் வந்தபிறகு அந்தப் பகுதியில் உள்ள கிணறுகளில் தண்ணீர் வற்றிவிட்டது. ஆகவே, அந்தச் சுரங்கத்தில் இருந்து வீணாகச் சென்று கடலில் கலக்கிற கழிவு நீரை அந்தப் பகுதி மக்களின் குடிநீர் வசதியைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக அரசு முயற்சிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்வதில் அரசு ஏன் காலதாமதம் செய்கிறது, உடனடியாக அதைச் செய்வதற்கு, துரிதமாகப் பரிசீலிக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : தலைவர் அவர்களே, இப்போதே கூட கழிவு நீர் கிட்டத்தட்ட 10,000 காலன் ஒரு நிமிடத்திற்கு வெளியேறுவது அந்த ஆற்றிலே திருப்பிவிடப் பெற்று, அந்தப் பகுதியில் உள்ள நிலத்தடி நீர் பாதிக்கப்படாத அளவிற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இந்தக் கேள்வி இரண்டாவது சுரங்கம் நெய்வேலியில் வெட்டப்படுகிற போது கிடைக்கிற உபரி நீரைப் பற்றியதாகும். அதை எப்படிப் பயன்படுத்தலாம் என்று சிந்திக்கிறபோது குடிநீர் கொடுப்பது என்பது எல்லாம் சேர்த்துத்தான் அரசு பரிசீலித்து வருகிறது.

தர்மபுரி விவசாயக் கருவிகள் படிது பார்க்கும் நிலையத்திலுள்ள ஆழ்கிணறு தோண்டும் இயந்திரங்கள் இடமாற்றம்

*வினா எண். 663—**திரு. எஸ். அரங்கநாதன் :** மாண்புமிகு நீர்ப்பாசனத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தர்மபுரியில் உள்ள அக்ரோ சர்வீஸ் சென்டரில் உள்ள ஆழ்கிணறு தோண்டும் இயந்திரங்கள் வேறு மாவட்டத்திற்கு மாற்றிச் செல்லப்பட்டுள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில் மீண்டும் இம் மாவட்டம் பயன்பெறும் வகையில் திரும்ப அளிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : (அ) இல்லை.

(ஆ) கேள்வி எழவில்லை.

‘டேரா பாறை’ நதியை கிழக்கே திருப்பிவிடும் திட்டம்

*வினா எண். 664—**திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் :** மாண்புமிகு நீர்ப்பாசனத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் உற்பத்தியாகி அரபிக் கடலில் கலக்கும் ‘டேரா பாறை’ நதியை மேற்கு மலையைக் குடைந்து கிழக்கே திருப்பித் தமிழகத்தின் பாசனத்துக்கு ஏற்பாடு செய்யும் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

[1981 ஏப்ரல் 6]

(ஆ) ஆம் எனில் அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : (அ) இல்லை.

(ஆ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. மி. வினொன்ட் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் உற்பத்தியாகி அரபிக்கடலில் கலக்கின்ற நதிகளை கிழக்கே திருப்பி தமிழகத்தின் பாசனத்திற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேறு ஏதாவது திட்டங்களையோ அல்லது முயற்சிகளையோ அரசு மேற்கொண்டு உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே மேற்கு நோக்கிப் பாயும் நதிகளைத் திருப்பி விடுவதைப் பற்றிய தனியான முயற்சி அரசு எடுத்துக்கொண்டு வருவதை மன்றம் அறியும். இப்போது இந்தக் கேள்வி 'டேரா பாறை' பற்றியதாகும். இந்த 'டேரா பாறை' என்கிற சிற்றாறு பாம்பாறு என்கிற பம்பையாற்றின் கிளை நதியாக இருப்பதால் ஏற்கெனவே நாம் விவாதத்தில் வைத்து இருக்கிற 6 நதிகளில் ஒன்றாக இருப்பதால், அதைப் பற்றி பேசுகிறபோதுதான் அது இடம்பெறக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதால்தான் இந்த பதிலைச் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள் 665, 666, மற்றும் 667 ஆகியவை மாண்புமிகு ஆதித் திராவிடர் நல அமைச்சர் அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க ஒத்திவைக்கப்பெறுகின்றன.

வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு: ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) உடுக்குறியிடப் பெற்றிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரி பார்க்கப்பெற்றது என்பதைக் குறிக்கும்.]

உ. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

சத்திரப்பட்டி சைத்தரி நெசவாளர் போராட்டம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், ரா. உமாநாத், ஆர். கிருஷ்ணன், சோ. அழகர்சாமி, இரா. கருப்பையா, மு. ஆறுமுகம், எஸ். ஆண்டித்

1981 ஏப்ரல் 6] [திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொர்ணம்]

தேவர், மு. அம்பிகாபதி, பொ. உத்திரபதி, பி. மொக்கையன், தி. கா. நல்லப்பன், என். எஸ். வி. சித்தன் ஆகியோர், “முகவை மாவட்டம் சத்திரப்பட்டி வட்டரத்திலுள்ள சுமார் ஒரு கோடி பெறுமான தேங்கியுள்ள கைத்தறித் துணிகளை அரசு கொள்முதல் செய்யக் கோரி 30-3-1981 முதல் உண்ணாவிரதம் நடைபெற்று வருவதாலும், ஆர்ப்பாட்டம், செய்த நெசவாளர்கள் மீது 2-4-81 அன்று காவல் துறையினர் கண்ணீர் புகைப் பிரயோகம் செய்து, கைது செய்துகாவலில் வைக்கப்பட்டுள்ளதாலும், கைத்தறி நெசவாளர்கள் மத்தியில் எழுந்துள்ள பதட்ட நிலை குறித்து விவாதிக்கப் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை மொழிய என் அனுமதி கேட்டு அறிவிப்புகள் கொடுத்துள்ளனர். இது எப்படி அவசர பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதைக் குறித்து அவர் எம்மிகச் சுருக்கமாக கூறும்படி. கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொர்ணம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே இந்தச் சத்திரப்பட்டி வட்டாரத்தில், குறிப்பாக இராஜபாளையம் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் பலர் இருக்கின்றனர். அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் துணியை அதிலும் குறிப்பாக, அரசே அந்தத் தொழிலுக்கென்று ஒதுக்கியிருக்கிற அந்தத் துணி வகைகளை அரசே கொள்முதல் செய்து கோவாப் டெக்ஸ் மூலம் விற்பனை செய்யும் பழக்கம் இருந்து வந்தது. அந்தப் பழக்கத்தின் காரணமாக அந்த மக்கள் பல்வேறு வகையான அப்படிப்பட்ட துணிகளை நயாரித்து வைத்து இருக்கின்றனர். அந்த வட்டாரத்திற்கு வந்திருந்த டைரக்டர் ஆப் ஹாண்ட்லூம்ஸ் அவர்களிடத்தில் இப்படி கொள்முதல் செய்யாதது குறித்து தெரிவிக்கப்பட்டபோது, அவர்கள் உற்பத்தி செய்கிற துணிகள் அனைத்தும் அரசு ஏற்றுக் கொள்ளும் என்று அவர் வாக்குறுதியும் அளித்து, அவர் இங்கே வந்தபிறகு அரசாணைகூட பிறப்பிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த ஆணைக்கிணங்க அவர்கள் தொடர்ச்சியாக உற்பத்தி செய்து கொண்டு வருகிறார்கள்.

[பேரவைத் தலைவர்]

[1981 ஏப்ரல் 6]

இப்போது அந்தத் துணி முழுவதையும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று சொல்வது மட்டுமல்ல, அந்தத் துணி முழுவதையும் நாங்கள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றால் ஜனதா அடிப்படையில்தான் எடுத்துக் கொள்ள முடியும் என்று சொல்லி, விலையைக் குறைக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அது மட்டுமல்ல, 9 சதவீத இலாபம்தான் தரமுடியும் என்றும் சொல்கிறார்கள். ஆனால் கோவாப் டெக்ஸ் 30 சதவீதம் தான் லாபம் அடைகிறது. இதன் காரணமாக அந்தத் தெழிலில் கிராக்கி இல்லாமல், தேக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதனால் பல இலட்சக் கணக்கான ரூபாய்க்கான துணி தேங்கிக் கிடக்கிறது.

இரண்டாவதாக அரசாங்க உத்தரவு மீறப்பட்டிருப்பதன் காரணமாக அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை இல்லை என்ற நிலைமை வந்து, அவர்கள் அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்தை ஈர்க்க வேண்டும் நம்முடைய கடந்ததை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்பதற்காக போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். ஏற்கெனவே சென்ற அரசு கைத்தறி நெசவாளர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது. அந்த சட்டம் பரிசீலனை செய்யப்படுவதற்காக பொறுக்குக் குழுவுக்கு அனுப்பப்பட்டு, பொறுக்குக் குழு சுற்றுப்பயணம் நடத்திக் கொண்டிருக்கும்போது அரசாங்கத்தைக் கலைத்து விட்டார்கள். அதன் காரணமாக அந்தச் சட்டம் நின்றுபோய் விட்டது. அதன் பிறகு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சட்டம் பரிசீலிக்கப்பட்டு, பொறுக்கு குழுவுக்கு விடப்பட்டு, அது இன்றைக்கு முடியும் தருவாயில் இருக்கிறது. ஆனால் இந்த கைத்தறி நெசவாளர் பாதுகாப்புச் சட்டம் மட்டும் அரசாங்கத்தரப்பில் இந்த சட்டமன்றத்தில் வைக்கப்படவில்லை. எப்போது வரும் என்று அரசாங்கம் சொல்லவும் இல்லை. இப்படிப்பட்ட சம்பவங்களை எல்லாம் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என்பதற்காக 30-ந் தேதி முதல் அந்த வட்டார கைத்தறி நெசவாளர்கள் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால் அதிலே அண்ணா தி.மு.க. மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, தி.மு.க., இந்திரா காங்கிரஸ் மற்றும் உள்ள கட்சிகள் எல்லாம்

1982 ஏப்ரல் 6] [திரு.பி.ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொர்ணம்]

சேர்ந்து இந்தப் பிரச்சனையை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, இதிலே ஒரு முடிவு காணவேண்டும் என்ற முறையிலே 30-ந் தேதியும், 31-ந் தேதியும் உண்ணா விரதம் இருந்தார்கள் பலன் இல்லை. ஆகவே, 1—4—1981 முதல் மறியல் நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டு அதிலும் அரசாங்கம் தலையிடாததால் 1—4—1981 முதல், தாலுகா அலுவலகம், பாங்க் முன்பு மறியல் டத்தினார்கள். அதனால் 200-க்கு மேற்பட்டவர்கள் கைதுச் செய்யப்பட்டு சிறைக்கு அனுப்பப்பட்டார்கள். தொடர்ந்து மறியல் நடந்து வருகிறது. இதைத் தவிர்க்கும் வகையில் பேராட்டம் நடத்துபவர்கள் தாலுகா அலுவலகத்திற்குப் போவதற்கு முன்னாலேயே போலீஸார் அவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்து, லத்தி சார்ஜ் செய்து, கொடுமைகள் செய்து அதன் காரணமாக ஒருவர் இறந்திருக்கிறார். ஒரு பெண் அவமானப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார், நான் வேறு வகையிலே இதைச் சொல்வதாக இருந்தால், இதை இந்த அவையில் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். ஆகவே, பெண் அவமானப்படுத்தப்பட்டார் என்று சொல்கிறேன். மேலே இருக்கிற துணியை எல்லாம் கிழித்து, அந்தப் பெண் துன்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறார். அந்த வகையிலே கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது போலீஸ்.

அது மட்டுமல்ல; சந்தானம் என்பவர் இறந்து இருக்கிறார் மேலும் 20-க்கு மேற்பட்டவர்கள் காயம் அடைந்திருக்கிறார்கள். நேற்று கூட 141 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் சுமார் 300 க்கு மேற்பட்டவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு காரகிரகத்தில் இருக்கிறார்கள். ஆண்களும் பெண்களும் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட கொடுமையான நடவடிக்கைகளில் போலீஸார் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அங்கே ஒரு பதட்ட நிலை உருவாகியிருக்கிறது. அதனால் தேக்க மடைந்திருக்கிற கைத்தறித் துணிகளை கொள்முதல் செய்வது பற்றியும், கைத்தறித் தொழிலாளர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவது பற்றியும், வேறு பல பிரச்சினைகள் பற்றியும் விரிவாக விவாதிக்க வேண்டியிருப்பதால் அவையின் இன்றைய அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1981 ஏப்ரல் 6]

திரு. சோ. அழகர்சாமி: தலைவரவர்களே, இந்த சத்திரம் பட்டிச் கிராமம் பல்லாயிரக் கணக்கான நெசவாளர்கள் தங்கியிருக்கிற ஒரு கிராமமாகும். ஏற்கெனவே அங்கே 6 பெரிய நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அங்கிருந்து 3, 4 மாதங்களுக்கு முன்னால் அனுப்பப்பட்ட கைத்தறி ஜவுளிகளுக்கு இங்கே இருக்கிற ஸ்டேட் சொசைட்டியிலிருந்து பணம் போகவில்லை. இப்போது அதிகமாக அங்கே கையிருப்பு இருக்கிறது. சுமார் 26 அல்லது 30 இலட்சம் மதிப்புள்ள துணி தேங்கி இருக்கிறது. ஆகையால் மேற்கொண்டு நூல் வாங்க பணம் இல்லை. நெசவாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்க முடியவில்லை; அதனால் அவர்கள் பட்டினி கிடக்கிறோம் என்ற நிலை வந்து, அது பற்றி அரசுக்கு ஒவ்வொரு வாரமும் தபால் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. நேரில் வந்து பார்த்திருக்கிறார்கள்; இருந்தபோதிலும் பயனில்லை. ஆகையால் இந்த முக்கியமான பிரச்சனையை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என்பதற்காக 30-3-1981 அன்று ஒரே ஒரு நாள் மட்டும் அடையாள உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள். ஆண், பெண் அத்தனை பேர்களும் இந்தப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அனைத்துக் கட்சியினரும், அண்ணா தி.மு.க. உட்பட, உண்ணாவிரதம் இருந்திருக்கிறார்கள் எந்தவிதமான அசம்பாவிதமும் நடக்கவில்லை.

[முற்பகல் 10-10]

மறுநாள் இந்தப் போராட்டத்தினுடைய தன்மையை பொது மக்களுக்கு விளக்குகின்ற வகையில் ஒரு பொதுக்கூட்டம் நடத்த வேண்டும் என்றும் மேலும் போராட்டத்தை எப்படி நடத்துவது என்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது. 31ஆம் தேதி நடந்த அந்தக் கூட்டம் அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் முன்னாள் அமைப்பாளரும் தற்போது அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் முக்கிய பிரமுகருமான திரு. அ. ந. குருசாமி அவர்களின் தலைமையில் நடந்தது. அதற்குப் பிறகு மறுநாள் 1-4-1981 அன்று எல்லோரும் வேலை நிறுத்தம் செய்ய வேண்டும் என்ற வகையில்

1981 ஏப்ரல் 6]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

கடைகள் எல்லாம் மூடப்பட்டன. மேலும் அர்த்தால் பண்ணுவதற்கு ஆதரவு தாருங்கள் என்ற வகையில் ஒரு கூட்டுறவு பாங்கின் கிளை முன்பும், பாண்டியன் பாங்கு என்று சொல்லப்படுகின்ற ஒரு பாங்கின் முன்பும் ஆயிரம் பேர் மறியல் செய்தார்கள். அதிலே ஆண்களும், பெண்களும் இருந்தார்கள். அப்போது போலீஸ் படையோடு சென்று அவர்களைக் கைது செய்யச் சென்றார்கள். அப்போது போலீஸார் நாங்கள் 50 பேரைத்தான் கைது செய்வோம் மீதிப்பேர் எல்லாம் கலைந்து செல்லுங்கள் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால் மறியல் செய்தவர்கள், நாங்கள் எங்கள் பிரச்சினை குறித்து அரசிடம் கேட்டோம், கிடைக்கவில்லை. ஆகவே எங்கள் எல்லோரையும் கைது செய்யுங்கள். அப்படி ஆயிரம் பேரைக் கைது செய்தாலாவது உண்மை நிலையை அரசு புரிந்துகொள்ள வசதியாக இருக்கும். எங்களின் கஷ்டத்தை உணர்ந்து நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே எங்கள் எல்லோரையும் கைது செய்து கொண்டு போய் சாப்பாடு போடுங்கள் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அப்போது போலீஸ் படையோடு சென்ற கலெக்டர் அவர்களும், டி. எஸ்.பி. அவர்களும் “அதெல்லாம் முடியாது, 50 பேரைத்தான் கைது செய்வோம்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்போது அவர்கள் அதெல்லாம் முடியாது கைது செய்தால் எல்லோரையும் தான் கைது செய்து வேண்டும் என்று 3 மணி நேரம் போராடி இருக்கிறார்கள். இதைச் சொன்னவுடன் போலீசார் தடியடிப் பிரயோகம் செய்து அடக்குமுறை ஒழிக என்று கோவும் போட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி அடக்குமுறை என்று சொன்னவுடன் “போலீசார் தடியடி கோபம் வந்து அவர்களை எல்லாம் கண்டபடி அடித்துக்கொடுக்கிறார்கள். மிகக்கொடுமையான முறையிலே அவர்கள் எல்லாம் அடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது பற்றித் தெரிந்திருக்கிறார்கள். ஒருவர் வந்து என்னிடம் சொன்னார். “யாழ்ப்பாணம் மியூனசிபல் கவுன்சில்” என்ற பெயரில் ஒரு கமிட்டி உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அதுமட்டுமல்ல; நான் கூட தோராகப் போனேன். மூலம் விஷயத்தைக் கேட்ட போது அவ்வளவு கொடுமையாக அடித்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரியவருகின்றது. ஆகவே இன்னும் மிகக்

கடுமையான முறையிலே அடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வீட்டிற்குள்ளே எல்லாம் புகுந்து அங்குள்ள பெண்களையும், குழந்தைகளையும் கூட அடித்திருக்கிறார்கள். அவ்வளவு பயங்கரமான முறையிலே போலீசார் நடந்துகொண்டதன் காரணமாக அந்த ஊரிலேயே இப்போது மக்கள். இல்லை 10, 12 பேர்கள்தான் உண்ணாவிரதம் என்ற நிலையிலே அங்கே இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அங்குள்ள மக்கள் எல்லாம் அடி தாங்காமல்தான் அந்த ஊரை விட்டு வெளியேறி இருக்கிறார்கள். அந்த அடி தாங்காமல் சந்தானம் என்பவர் இறந்தே போய்விட்டார். ஏற்கெனவே அவர் ஒரு டி.பி. பேஷன்ட். அவர் இறந்ததற்குப் பிறகு அவருடைய வீட்டுக்குள்ளே புகுந்து அவருடைய மனைவியை மிரட்டி அவர் சாதாரணமாகத்தான் இறந்து விட்டார் என்று போலீசார். எழுதி வாங்கி இருக்கிறார்கள் அங்குள்ள ஒரு சினிமாக் கொட்டகையின் உள்ளே புகுந்து பலரை அடித்திருக்கிறார்கள். அப்படி அடிக்கப்பட்டவர்களில் ஒருவர்தான் இவர். அந்த அடியின் காரணமாக இவர் மயங்கி விழுந்து விட்டார். மயங்கி விழுந்தவரை அப்படியே போட்டுவிட்டுப்போய் விட்டார்கள். மறுநாள் அவர் இறந்துவிட்டார். அவர் இறந்தவுடன் அவர் சாதாரணமாகத்தான் இறந்துவிட்டார் என்று எழுதி வாங்கிவிட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இப்படி வீடு புகுந்து அடிக்கின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. குமரன் சினிமாக் கொட்டகைக்குள் போலீசார் புகுந்து பலரை அடித்து இருக்கிறார்கள். பலரை வெளிலே ஏற்றிக்கொண்டு சென்றிருக்கிறார்கள். அதிலே ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த தவசி ஆனந்த் என்பவர் மருத்துவத்திற்குரிய துணிகளைத் தயாரிக்கின்ற ஒரு கூட்டுறவு நிறுவனத்தைச் சேர்ந்தவர். அவரும் உள்ளே தான் இப்போது இருக்கிறார். ஆகவே போலீசார் அந்தக் கட்சி இந்தக் கட்சி என்று பார்ப்பது இல்லை. எதிர்க்கட்சியினருக்கு எல்லாம் ஒரு அடி என்றால் ஆளும் கட்சியினருக்கு 2 அடி என்ற முறையில் தான் அடித்து நொறுக்குகிறார்கள். அப்படி போலீசின் நடவடிக்கை காரணமாக அங்குள்ள மக்கள் எல்லாம் பயந்து ராஜபாளையத்திற்குச் சென்றுவிட்டார்கள். அதற்கு அடுத்தபடியாக தபால்ஆபீஸ் முன்னால் உள்ள போர்டை போலீசாரே அடித்து நொறுக்கி விட்டு இவர்கள் தான் உடைத்தார்கள் என்று சொல்கிறார்கள்.

1981 ஏப்ரல் 6]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

அதிலே பலபேர் அடிபட்டு ஆஸ்பத்திரிக்குப் போய் இப்பொழுது சிறையிலே இருக்கிறார்கள். அடிபட்டு அவதிப்படுவது மட்டுமல்லாமல் கைதாகி இப்போது சிறையிலே வேறு இருக்கிறார்கள். நான் கேட்பது என்னவென்றால், போலீஸ் இப்படிப்பட்ட அடக்கு முறையை பிரயோகித்தது பற்றி, ஒரு விசாரணை நடத்த வேண்டியது மிக மிக அவசியம். அது மட்டும் அல்லாமல், இந்தக் கலவரத்தினால் அடிபட்டு நெசவாளி-தொழிலாளி சந்தானம் என்பவர் இறந்திருக்கிறார். சினிமா சொட்டகையில் ஓடி போன பிறகும் அங்கேயும் அடிபட்டு அந்த அடி தாங்க முடியாமல் இறந்திருக்கிறார். அவர் ஏற்கனவே நோயாளி, பலமாக அடிபட்டதன் விளைவாக இறந்து விட்டார். எப்படி இருந்தாலும், அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு ஏதாவது நஷ்ட ஈடு தரவேண்டும். சிறையிலே அடைபட்டு இருப்பவர்கள் அத்துனை பேரையும் விடுதலை செய்ய வேண்டும். அவர்கள் மீது போடப்பட்டிருக்கும் வழக்குகளை வாபஸ் வாங்க வேண்டும்.

அந்த துணிகள் பூராவும் 26 லட்சத்திற்கு கொள்முதல் செய்யப்போவதாக அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டிய பாக்கியும் கொடுத்தாகிவிட்டதாக சொல்கிறார்கள். இதை முன்பே சொல்லியிருந்தால் இவ்வளவு கலவரங்கள் ஏற்பட்டிருக்காது. இருந்தாலும் கைது செய்யப்பட்டவர்கள் அனைவரும் விடுதலை செய்யப்பட்டாக வேண்டும். இறந்தவரின் குடும்பத்திற்கு நஷ்ட ஈடு வழங்கப்பட வேண்டும். இத்தனை கலவரங்களுக்கும் அங்கே இருந்த டி.எஸ்.பி. சப்-கமெக்டர் ஆகிய இரண்டு பேர்கள் தான் காரணம் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் மீது தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்தாக வேண்டும். அங்கே என்ன நடந்தது என்பதை தீர விசாரிக்க வேண்டும். பூராவும் தெரிந்து விசாரித்து தப்பாக நடந்திருந்தால் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்தாக வேண்டும். அதோடு மட்டுமல்லாமல், நெசவாளத் தொழிலாளர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டிய பாக்கியை கொடுக்கச் செய்யவேண்டும். அப்படி கொடுக்கவில்லை என்றால் அவர்கள் கடைசி முயற்சியான மறியல் வரை போகிறார்கள். அப்படிப் போன பிறகுதான் அரசாங்கம் அதை கவனிக்கிறார்கள். இனிமேல் அப்படி நடக்காத அளவில் முன்பே விசாரணை நடத்தி

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1981 ஏப்ரல் 8]

பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டும். கடைசிமுறை யாகவும் கேட்கிறேன். கைது செய்யப்பட்ட நெசவாளத் தொழிலாளர்கள் அனைவரும் விடுதலை செய்யப்பட வேண்டும், அவர்கள் பெயரில் பதிவுசெய்யப்பெற்ற வழக்குகள் வாபஸ் வாங்கப்பட வேண்டும். இறந்தவரின் குடும்பத்திற்கு நஷ்டஈடு கொடுக்க வேண்டும். ஆக இவைகள் பற்றியெல்லாம் இன்னும் விரிவான முறையில் விவாதிக்க, இந்த அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் உள்ள சத்திரப்பட்டி, சங்கரபாண்டியபுரம், சமுசிகாபுரம் கிராமங்களைச் சார்ந்த கைத்தறி நெசவாளர்கள், தங்களது கோரிக்கைகளான, கைத்தறி நெசவாளர்கள் கூட்டுறவு சங்கங்களில் தேங்கிக் கிடக்கும் துணிகளை கூட்டுறவுத் துறை வாங்க வேண்டும், மருத்துவ விடுதி திறக்கப்பட வேண்டும், உணவுப் பொருட்களை குறைந்த விலையில் விநியோகம் செய்யவேண்டும் என்பவைகள் உள்ளிட்ட பதினாறு கோரிக்கைகளை முன் வைத்து, கோரிக்கை நிறைவேறும்வரை காலவரம்பற்ற போராட்டத்தை 1981 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 30ஆம் நாள் அன்று துவக்கினர். 1981ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 30ஆம் நாள் அன்று ஊர்வலமும், அதனைத் தொடர்ந்து உண்ணாவிரதத்தையும் சத்திரப்பட்டியில் கைத்தறி நெசவாளர்கள் நடத்தினர். 1981ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31-ஆம் நாள் அன்று, சத்திரப்பட்டியில் அனைத்துக் கட்சி கூட்டம் நடைபெற்றது. கூட்டத்தில் அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களைக் கொண்ட போராட்டக் குழு அமைக்கப்பட்டது. போராட்டக் குழுவினர் தங்களது கோரிக்கைகளுக்காக 1981ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1ஆம் நாள் அன்று சத்திரப்பட்டியில் முழு கடையடைப்பு நடத்துவது என்றும், வங்கிகள் மற்றும் தபால் நிலையங்கள் முன் மறியல் நடத்துவது என்றும் முடிவு செய்தனர்.

1981 ஏப்ரல் 6] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மேற்கண்ட முடிவிற்கேற்ப, சத்திரப்பட்டியில் அனைத்துக் கடைகளும், விசைத்தறிக் கூடங்களும், 1981 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1 நாள் காலையில் மூடப்பட்டிருந்தன. 1981 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1 ஆம் நாள் அன்று காலை 9 மணி அளவில் அனைத்துக்கட்சி போராட்டக் குழு தலைவர்கள் தலைமையில் 150 பெண்கள் உள்ளிட்ட சுமார் 1,000 கைத்தறி நெசவாளர்கள் ஊர்வலமாகச் சென்றனர். ஊர்வலக் கூட்டம் சிறிது நேரத்தில் அதிகமாகப் பெருகிற்று. காலை சுமார் 10-30 மணி, அளவில் 5,000 பேர்களடங்கிய ஊர்வலம் திறந்திருந்த வங்கிகளையும் தபால் நிலையத்தையும் மூட வேண்டும் என்று கோரிக்கையிட்டனர். கலவரத்திலும் ஈடுபட்டனர். மேலும், சிலர், தபால் நிலைய பெயர்ப் பலகையைச் சேதப்படுத்தினர். உள்ளே நுழைந்து நாற்காலி மற்றும் மரச் சாமான்களைச் சேதப்படுத்தினர். வங்கிகள் தபால் நிலையம் மற்றும் காவல் துறையினர் மீது கற்களை வீசினர். வங்கிகள் தபால் நிலையம் மூடப்படாவிடில், அங்குள்ள அலுவலர்களையும், காவல்துறையினரையும், கொலை செய்வதாகச் சத்தமிட்டனர். இத்தாக்குதலில், ஆயுதத்தாங்கிய காவல் துறையினர் சிலர் காயமுற்றனர். மேற்கண்ட கலவரம் கட்டுக்கடங்காமல் போவதைக் கண்ணுற்ற சிவகாசி கோட்டாட்சி தலைவர் காவல்துறை உதவிகண்காணிப்பாளரைக் கொண்டு மேற்கண்ட கூட்டத்தை சட்டவிரோதமான கூட்டம் என அறிவித்து, அவர்களைக் கலைந்து செல்லுமாறு பணித்தார். ஆயின், அவர்கள் அதனைப் பொருட்படுத்தாமல் மேலும், மேலும் கலவரத்தில் ஈடுபட்டனர். எனவே, அவர்களை எச்சரிக்கை விடுத்த பிறகு, கண்ணீர்ப்புகை குண்டுகள் வெடிக்கப்பட்டன. ஆனால், கூட்டத்தினர் மேலும் வன்முறையில் இறங்கினர். எனவே, தகுந்த முன் எச்சரிக்கைக்குப் பிறகு அவர்கள் மீது தடியடிப் பிரயோகம் செய்யப்பட்டு, கூட்டம் கலைக்கப்பட்டது.

[முற்பகல் 10-20]

பதினெட்டு பெண்கள் உள்ளிட்ட 139 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டு கீ.பூ. ராஜகுலராமன் காவல் நிலையத்தில் அவர்கள் மீது கு.எ. 29/81-இல் இ.த.ச. எண். 147, 148, 356, 332

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1981 ஏப்ரல் 8]

427 மற்றும் 307 பிரிவுகளின்கீழ் வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டு உள்ளது. கைது செய்யப்பட்ட பெண்கள் அனைவரும் ஜாமீனில் விடுதலை செய்யப்பட்டுவிட்டனர். மற்றவர்கள் காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ளனர். மேற்கண்ட நிகழ்ச்சியில் ஆயுதக் காவல் படையினர் மூவருக்கு சில காயமேற்பட்டது. அவர்கள் புறநோயாளியாக சிகிச்சை பெற்றனர்.

மேற்கண்ட நிகழ்ச்சி பற்றிய காவல்துறை விசாரணையை மேற்கொண்ட இராஜபாளைய பிரிவு துணை ஆய்வாளர் அவர்களால் மேலும் 15 பேர்கள் 1981 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 2ம் நாள் அன்று கைது செய்யப்பட்டனர். மேற்படி நிகழ்ச்சியின் போது கைது செய்வதைத் தடுத்தவர்கள் மீது சிறிது பலப்பிரயோகம் செய்யப்பட்டது. அவர்கள் பின்னர், இராஜபாளையம் மருத்துவமனைக்கு சிகிச்சைக்காக கொண்டு செல்லப்பட்டனர். அவர்களில் இலட்சுமணன் என்பவர் உள் நோயாளியாக அனுமதிக்கப்பட்டு சிகிச்சை பெறுகிறார். மீதி 14 பேரும் காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

கைத்தறி நெசவாளர்கள் போராட்டக்குழு 1981ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 2ஆம் நாள் அன்று இராஜபாளையத்தில் கூடிகாவல் துறை துணை கண்காணிப்பாளர், மற்றும் சிவகாசி கோட்டாட்சித் தலைவர் மாற்றப்பட வேண்டும் என்றும் சத்திரப்பட்டியிலுள்ள காவல்துறை பந்தோபஸ்து விலக்கிக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்றும், சம்பந்தப்பட்ட அலுவலர்கள் தங்களுடன் கலந்து, தங்கள் பிரச்சினைகளை தீர்க்க வேண்டும் என்றும் 1981ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1ஆம் நாள் அன்று, காவல்துறையினர் மேற்கொண்ட நடவடிக்கையை கண்டித்து பொதுக் கூட்டம், ஊர்வலம் நடத்துவது என்றும் தீர்மானங்களை நிறைவேற்றினார்கள். அதன்படி, இராஜபாளையத்தில் 1981ஆம், ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 2 ஆம் நாள் அன்று ஊர்வலமும் அனைத்துக்கட்சி பொதுக்கூட்டமும் நடைபெற்றது.

மேற்கண்ட ஊர்வலத்தின்போது சிலர் 1981ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 2ஆம் நாள் அன்று மாலை காவல் துறையினரின் தாக்குதலினால் சத்திரப்பட்டியைச் சார்ந்த சதுரகிரி என்று

1981 ஏப்ரல் 6] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அழைக்கப்படுகிற சந்தானம் என்பவர் இறந்து விட்டார் என்ற வதந்தியை கிளப்பிவிட்டனர். இதுபற்றி எந்தவிதமான புகாரும் சத்திரப்பட்டி காவல் நிலையத்திலோ, காவல் துறை அலுவலரிடமோ தெரிவிக்கப்படவில்லை. எனவே, இதுபற்றி அப்பகுதியைச் சார்ந்த வருவாய் ஆய்வாளர் சத்திரப்பட்டி கிராமத்திற்குச் சென்று மேற்கண்ட மரணம் பற்றி நேர்முக விசாரணை நடத்தியதில் கீழ்க்கண்ட உண்மை தெரியவந்துள்ளது.

சதுரகிரி என்று அழைக்கப்படும் சந்தானம் கீழராஜகுல ராமன் காவல் நிலைய பதிவேட்டில் கேடியாகக் குறிக்கப்பட்டு உள்ளவர் என்பதும், அவர் தற்பெருமுது அமைதியாக உள்ளதால், அவர்மீது உள்ள பதிவேடு முடிக்கப்பட்டுள்ளதும் தெரிய வந்துள்ளது. மேலும், அவர் சுமார் 17 ஆண்டுக்காலமாக காச நோயால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தார் என்றும் அதற்காக அவர் ஆசாரி பள்ளம், இராஜபாளையம் மற்றும் திருவில்லிபுத்தூர் மருத்துவ மனைகளில் சிகிச்சை பெற்றார் என்பதும் தெரிய வந்துள்ளது. 1981ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1 ஆம் நாள் அன்று சுவாசக் கோளாறு காரணமாக மேற்படி சந்தானம் அய்யனாபுரம் கம்பவுண்டர் ஒருவரிடம் ஊசிப்போட்டுக்கொண்டுள்ளார். 1981ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 2ஆம் நாள் அன்று மேற்படி சந்தானம் மனைவி பத்ரகாளியிடம் அவரது கணவர் சத்திரப்பட்டி சினிமா திரையரங்கில் கிடப்பதாக ஒரு சிறுவன் கூற, அவர் அவ்விடத்திற்கு மருந்துகளுடன் சென்றுள்ளார். மேற்படி சந்தானம் ஊசிமருந்தை எப்போதும்போல் தானாகவே செலுத்திக்கொண்டுள்ளார். ஊசி செலுத்திய இடத்திலிருந்து இரத்தம் கசிந்து கொண்டேயிருந்ததால் அவரால் அவ்விடத்திலிருந்து செல்ல முடியவில்லை. அருகிலிருந்தவர்கள் அவருக்கும் அவரது மனைவிக்கும் தேவையான உதவிகளைச் செய்துள்ளனர். 1981ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 2ஆம் நாள் அன்று மதியம் 2 மணிக்கு மேற்படி சந்தானம் இறந்து விட்டார். இதனைக் கேள்விப்பட்ட வேலை நிறுத்தம் செய்பவர்களில் ஒருவர் தங்களுடைய போராட்டத்திற்கு சாதகமாக மேற்படி சந்தானத்தின் மரணம் காவல்துறையினரின் தாக்குதலினால் ஏற்பட்டது என்ற வீண்வதந்தியைக் கிளப்பி விட்டார். இந்தக் கூற்றை மரணமுற்ற திரு. சந்தானத்தின் மனைவி பத்ரகாளி மற்றும் ஊர் பெரியவர்கள் மறுத்துள்ளனர்.

[டாக்டர். இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1981 ஏப்ரல் 6]

இத்தகைய கெட்ட நோக்கத்திற்கு நாங்கள் உடன்படமாட்டோம் என்றும் வேலை நிறுத்த நெசவாளர்களிடம் கூறியுள்ளார் இது பற்றி மரணமுற்ற திரு. சந்தானம் அவர்கள் மனைவி பத்ரகாளி மற்றும் பொதுமக்கள் சிலரிடம் கையெழுத்துடன் கூடிய அறிக்கையினை வருவாய்த்துறை ஆய்வாளர் பெற்றுள்ளார்.

எனவே, மேற்படி சந்தானம் என்பவரின் மரணம் இயற்கையாக ஏற்பட்டது என்பதும் மேற்கண்ட கலவரத்தினாலோ அல்லது காவல் துறையினரின் தாக்குதலினாலோ நிகழவில்லை என்பதும் தெளிவாகிறது.

நெசவாளர் போராட்டக்குழு 1981 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 4 ஆம் நாள் முதல் காலவரம்பற்ற உண்ணாவிரதத்தை இராஜபாளையம் வட்டாட்சியர் அலுவலகம் முன்னர் தொடங்குவதாக அறிவித்துள்ளது. இதற்கிடையில், சிவகாசி கோட்டாட்சித் தலைவர் அனைத்துக் கட்சிக் கூட்டத்தைக் கூட்டி நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகிறார். அங்கே இப்போது அமைதி நிலவுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை அதிகாரிகள் கவனித்து வருகிறார்கள்.

மேலும் நெசவாளர்கள் கோரிக்கைகளில் முக்கியமானவை சத்திரப்பட்டி பகுதியிலுள்ள பிரதம நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் தேங்கியிருக்கும் ரூபாய் 30 இலட்சம் மதிப்புள்ள கைத்தறித் துணிகளை கொள்முதல் செய்ய வேண்டும். தமிழ்நாடு நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத்திலிருந்து, இப்பகுதியிலுள்ள நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு கொடுக்கப்படவேண்டிய பாக்கி தொகையினை உடனடியாக கொடுக்க வேண்டும். ஜனதா ரகங்கள் உற்பத்தி செய்வதற்கு தேவையான நூலை சலுகை விலையில் வழங்க வேண்டும். இவை முக்கியமான கோரிக்கைகள். நாளது தேதியில் (1981 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31 ஆம் நாள்) சத்திரப்பட்டி பகுதியிலுள்ள நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் ரூபாய் 26.76 இலட்சம் மதிப்புள்ள கைத்தறித் துணிகள் விற்பனையாகாமல் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. இவற்றில் 13 இலட்சம் மதிப்புள்ள கைத்தறித் துணிகள் ஜனதா ரகங்கள் ஆகும். இந்த ஜனதா ரகங்கள் கோ-ஆப்டேக்ஸினால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட முறையில் தயாரிக்கப்படாமல் தரக்குறைவாக இருந்

1981 ஏப்ரல் 6] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ததால் கோஆப்டெக்ஸினால் கொள்முதல் செய்யப்படாமல் தேங்கிக் கிடந்தவையாகும். இந்த ஜனதா ரகங்கள் மேற்கூறிய, காரணங்களால் கோ-ஆப்டெக்ஸினால் அவை விலை குறைத்து கொள்முதல் செய்ய விரும்பியபொழுது, பிரதம நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அதற்கு ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. இருப்பினும் நெசவாளர்களின் நலனைக் கருதி கோ-ஆப்டெக்ஸ் அங்கு தேங்கும் துணிகளில் ரூபாய் 25 இலட்சம் மதிப்புக்கு (செயற்கைப் பட்டு மற்றும் விற்பனையாகாமல் பழுதடைந்து கிடந்த துணி இரகங்கள் தவிர) உடனடியாக கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்று அறிவுரைகள் அளிக்கப்பட்டு, சரக்குகள் கொள்முதல் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

போராடுவோரின் இரண்டாவது முக்கிய கோரிக்கையைப் பொறுத்த அளவில், சத்திரப்பட்டியிலுள்ள நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு கோ-ஆப்டெக்ஸ் 1981ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 19-ஆம் நாள் முதல் 1981ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 2-ஆம் நாள் முடிய இதுவரை ரூபாய் 20.96 இலட்சம் பட்டுவாடா செய்துள்ளது. பொதுவாக, கோ-ஆப்டெக்ஸ் இப்பகுதியிலுள்ள நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு கொடுக்க வேண்டிய பாக்கியினை கொடுப்பதில் தனிச் சலுகை காட்டி வருகிறது. நாளது தேதியில் கோ-ஆப்டெக்ஸினால் பிரதம நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு கொடுக்கப்படவேண்டிய நிலையிலுள்ள தொகை ரூபாய் 4 கோடியும். சத்திரப்பட்டி பகுதியிலுள்ள நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு கோ-ஆப்டெக்ஸிலிருந்து ஒப்புதல் பெறப்பட்ட எல்லா இனங்களுக்கும் பட்டுவாடா செய்யப்பட்டு விட்டதால் இந்த நான்கு கோடியில் எவ்வித நிலுவையும் கிடையாது. கோ-ஆப்டெக்ஸினால் ஓராண்டில் 37 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள கைத்தறித் துணிகள் கொள்முதல் செய்யப்படும்போது 4 கோடி நிலுவை என்பது மிகச் சாதாரணமான ஒன்றே. கோ-ஆப்டெக்ஸ் தன்னுடைய நிதிநிலையைப் பொறுத்து பிரதம நெசவாளர் கூட்டுறவுச்சங்கங்களுக்கு அவ்வப்போது பணம் பட்டுவாடா செய்து வருகிறது.

மூன்றாவது கோரிக்கையான ஜனதா ரகங்களுக்குத் தேவையான நூல் வகையினை சலுகை விலையில் வழங்க வேண்டும்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1981 ஏப்ரல் 6]

என்பது தொடர்பாக கீழ்க்கண்ட விளக்கம் தரப்படுகிறது. தமிழ் நாட்டில் ஜனதா ரக உற்பத்திக்குத் தேவையான நூல் ரகங்கள் பின்வருமாறு :—

20ஆம் நெம்பர் ... 65 பேல்.

26ஆம் நெம்பர் ... 330 பேல்.

40ஆம் நெம்பர் ... 455 பேல்.

ஜனதா ரகங்களுக்குத் தேவையான நூல் தமிழ்நாட்டிலுள்ள கூட்டுறவு நூற்பாலைகளிலிருந்து கைத்தறி இயக்குநரால் குறைந்த விலையில் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு வருவதாலும், வெளிச் சந்தையின் விலையைவிட குறைவான விலையில் இந்த ரக நூல்கள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. ஜனதா ரகங்கள் மற்றும் மருத்துவ காஸ் துணிகள் உற்பத்தி முதலியவைகள் தொடர்பாக நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பிரதிநிதிகள், கோ-ஆப்டெக்ஸின் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய ஒரு கூட்டத்தை கூட்டி இதற்கான ஒருதிட்டத்தை தீட்டுவதற்கான வழிமுறைகளை இராமநாதபுரம் மாவட்ட உதவி இயக்குநர் மேற்கொண்டுள்ளார். மேற்கூறிய முக்கியமான கோரிக்கைகள் நெசவாளர்களுக்கு சாதகமாகவே தீர்த்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆகவே, இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரை, இப்போது இருக்கின்ற நிலைமையில் நெசவாளர்களுடைய குறைபாடுகளை நீக்குகின்ற முறையிலே முறைப்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, போராட்டத்தின் மூலமாக அல்லாமல், அந்த போராட்டத் தலைவர்கள் உரிய அதிகாரிகளைச் சந்தித்து விவாதிப்பதன் மூலமாக அத்தகைய நடவடிக்கையிலே ஈடுபடுவார்களானால், அதற்கு அரசு ஆயத்தமாக இருக்கிறது என்பதையும், இதிலே குறைபாடுகள், தவறுகள் நடைபெற்றிருக்குமானால், அதுபற்றி நடவடிக்கை எடுக்க, இந்த அரசு ஆயத்தமாக இருக்கிறது. கொடுக்கப்பட்ட அறிக்கை தெளிவாக இருக்கிறது என்பதால், மேற்கொண்டு இது குறித்து விவாதிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்ற காரணத்தினால் இந்த அவையை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 6]

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே பெண்களை ஜாமீனில் விட்டிருப்பதாகவும், மற்றவர்களுள் சிறையிலே வைத்திருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். அது மட்டுமல்ல. அமைச்சர் அவர்கள் தந்த அறிக்கையிலும், எனக்குக் கிடைத்த தகவலிலும் நிறைய வித்தியாசம் இருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக எந்தவிதமான பாரபட்சமும் இல்லாமல், போலீஸ் அதிகாரி இல்லாமல், வேறு ஒரு அதிகாரியை வைத்து விசாரித்து, நடவடிக்கை எடுப்பதோடு, கைது செய்யப்பட்டவர்கள் அனைவரையும் விடுதலை செய்ய அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இதுபற்றி இப்போது சொல்வதற்கில்லை. நிலைமைகளை விசாரித்து, தக்க முடிவை அரசு எடுக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அவை முன்னவர் விளக்கத்திற்குப் பின் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஓத்தி வைத்து இத்தீர்மானம் குறித்து விவாதிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதால், இதற்கு இசைவு மறுக்கப் பெறுகின்றது.

3. அறிவிப்புகள்.

(அ) பேரவையின் அலுவல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு.

1981ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 4ஆம் நாளன்று நடைபெற்ற அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் பேரவையின் நிகழ்ச்சி நிரலில் கீழ்க்கண்ட மாற்றங்கள் செய்யப்பெற வேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது :—

(1) 1981ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 16ஆம் நாளன்று எடுத்துக் கொள்வதாக ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்டிருந்த மானிய கோரிக்கைகளுக்குப் பதிலாக அன்று (16-4-1981) 26—கைத்தறியும் நெசவுத் தொழிலும்; 27—கதர்த் தொழில்; 37—பொதுப்பணிகள்—கட்டிடங்கள்? 38—பொதுப்பணிகள்—பணியாளர்

[1981 ஏப்ரல் 6]

அமைப்பும், கருவிகளும், தளவாடங்களும்; 51-பொதுப்பணிகள்—கட்டிடங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பெறும்.

ஏற்கனவே 1981ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 16ஆம் நாள் அன்று எடுத்துக் கொள்வதாக அறிவிக்கப்பட்ட மானியக் கோரிக்கைகள் 9—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள்; 11—மாவட்ட நிர்வாகம். 1981ஆம் ஆண்டு மேத் திங்கள் 8ஆம் நாளன்று எடுத்துக் கொள்ளப்பெறும்.

(2) 1981ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 18ம் நாள் மற்றும் 20ஆம் நாள் ஆகிய நாட்களில் எடுத்துக் கொள்வதாக ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்டிருந்த 15—சாவல் துறை 16—தீயணைப்புப் பணிகள் ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள், 1981ஆம் ஆண்டு மே திங்கள் 5-ஆம் நாள் மற்றும் 6ஆம் நாள் ஆகிய நாட்களில் எடுத்துக் கொள்ளப்பெறும்.

(முற்பகல் 10-30)

1981ஆம் ஆண்டு மேத் திங்கள் 5ஆம் நாள் மற்றும் 6ஆம் நாள் ஆகிய நாட்களில் எடுத்துக் கொள்வதாக ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்டிருந்து 20—வேளாண்மை; 48—வேளாண்மை குறித்த மூலதனச் செலவு ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள், 1981ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 10ஆம் நாள் மற்றும் 20ஆம் நாள் அன்று எடுத்துக் கொள்ளப்பெறும்.

(3) 1981ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 6ஆம் நாளன்று தமிழ்நாடு மதுவிலக்கு பற்றிய சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பெற்று, 1981ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 10-ஆம் நாளன்று அச்சட்ட முன்வடிவு ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெறும்.

1981ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 10ஆம் நாளன்று எடுத்துக் கொள்வதாக ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்டிருந்த 2—மாநில ஆயத்தீர்வுத் துறை; 4—பொது-விற்பனை வரியும், ஏனைய

1981 ஏப்ரல் 6] [பேரவைத் தலைவர்]

வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் 5—முத்திரை தாள்கள்—
நிர்வாகம்; ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள் 1981ஆம் ஆண்டு
ஏப்ரல் திங்கள் 30ஆம் நாளன்று ஏற்கனவே எடுத்துக் கொள்வ
தாக அறிவிக்கப் பட்டிருந்த 13—நீதி நிர்வாகம் 14—சிறைச்
சாலைகள் ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளுக்குப் பிறகு எடுத்துக்
கொள்ளப் பெறும்.

அன்று வினாக்கள்-விடைகள் நேரம் கிடையாது. தேவைப்
படி அன்று (30-4-1981) பேரவை மாலையில் கூடும்.

மற்ற அலுவல்கள் ஏற்கனவே அறிவித்தபடி நடைபெறும்.

4. அறிக்கை அளித்தல்.

விதி 107 (1)-இன் கீழ் திருத்த அறிக்கை.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : பேரவைத் தலை
வர் அவர்களே, 1981ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 7ஆம்
நாளன்று தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவையில் உடுக்குறியிட்ட
வினா எண். 225 (பழைய எண் 1454) தொடர்பாக நடைபெற்ற
விவாதத்தின் போது, உறுப்பினர் திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்
அவர்கள் கீழ்க்கண்ட துணை வினாவினைக் கேட்டிருந்தார்—

“ இந்திய முந்திரிக் கழகம் விநியோகிக்கிற கச்சா
முந்திரியை ஒழுங்காக உபயோகப்படுத்தவில்லை என்று புகார்
இருப்பதால் சென்ட்ரல் காஷ்யூ [முந்திரி] கார்ப்பரேஷனிடமிருந்து
நேரடியாக முந்திரியை மாநில அரசு பெற்று கேரளா மாநிலத்தில்
செய்வது போல ஒரு தனி நிறுவனம் ஏற்படுத்தி அந்த நிறுவனத்
தின் வழியாக அந்த முந்திரியை ஆலைகளுக்குக் கொடுக்க
ஏற்பாடு செய்யப்படுமா ?

இதற்கு—

“ மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னது போல்
முந்திரி தொழில் வளர்ச்சி, முந்திரி ஏற்றுமதி இவைகளை நோக்க

[திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

[1981 ஏப்ரல் 6]

மாகக் கொண்டு ஒரு முந்திரி வாரியம் அமைக்க செயற் குறிப்பு ஒன்றை தமிழ்நாடு அரசு மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி அது மத்திய அரசின் ஆய்வில் இருக்கிறது”.

என்பதற்குப் பதிலாக, கீழ்க்கண்ட திருத்திய பதிவை அளிக்க விரும்புகிறேன்.

“மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னது போல் முந்திரி தொழில் வளர்ச்சி, முந்திரி ஏற்றுமதி இவைகளை நோக்கமாகக் கொண்டு, ஒரு முந்திரி வாரியம் அமைக்கும் செயற் குறிப்பு மத்திய அரசின் ஆய்வில் உள்ளது. இச்செயற் குறிப்பின் மீது இம்மாதிரி அரசின் கருத்துக்களை மைய அரசுக்குத் தெரிவிக்கப் பட்டுள்ளது”.

5. கவன ஈர்ப்புகள்.

(அ) வருமான அடிப்படையில் ரேஷன் கார்டுகளுக்கு சர்க்கரை வழங்கல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் சோ. அழகர்சாமி, இரா. கருப்பையா, சூ. புருஷோத்தமன், அ. ரகுமான் கான் ஆகியோர் ஒரே போருள் குறித்து கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொடுத்துள்ளனர். அவர்களுள் ஒருவர் இதை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவார்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, “வருமான அடிப்படையில் ரேஷன் கார்டுதாரர்களுக்கு சர்க்கரை வழங்கப்படுவது குறித்த” அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பேரவை முன் கீழ்க்கண்ட அறிக்கை ஒன்றை வைக்கிறேன்;

1981 ஏப்ரல் 6] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அறிக்கை.

1979ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 17ஆம் நாள் முதல் மத்திய அரசு லெவி சர்க்கரை முறையை செயற் படுத்தியது. நாட்டிலுள்ள சர்க்கரை ஆலைகளின் மொத்த உற்பத்தியில் 65 சதவிகிதம் மாநிலங்களிடையே லெவி சர்க்கரையாக மத்திய அரசால் விநியோகிக்கப்படுகிறது. தமிழகத்திற்கு மாதந்தோறும் ஏறத்தாழ 19,790 டன்கள் லெவி சர்க்கரை ஒதுக்கீடாக செய்யப் படுகிறது.

2. இச்சர்க்கரை 1981ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 1ஆம் நாளுக்கு முன்னர் குடும்ப அட்டை ஒன்றுக்கு, மாதம் ஒன்றுக்கு, சென்னை நகரம் அதனைச் சார்ந்த புறநகர்ப் பகுதி மற்றும் மாவட்ட தலைநகர் ஆகியவற்றில், 5 கிலோ சர்க்கரை வீதமும், மற்ற நகராட்சிகள் மாவட்ட தலைநகர்களின் புறநகர்ப்பகுதிகள் ஆகியவற்றில் 3 கிலோ சர்க்கரை வீதமும் ; நகர பஞ்சாயத்துக் கள், கிராமப்புற பகுதிகள் ஆகியவற்றில் 1 கிலோ சர்க்கரை வீதமும் வழங்கப்பட்டு வந்தது.

3. நம் மாநிலம் முழுவதும் ஏறக்குறைய 1.05 கோடி குடும்ப அட்டைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் கிராமப்புற பகுதிகளிலும், நகரிய பஞ்சாயத்து பகுதிகளிலும் மட்டும் ஏறத்தாழ 77 இலட்சம் குடும்ப அட்டைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. கிராமப் புற பகுதிகளில் மாதம் ஒன்றுக்கு வழங்கப்படும் ஒரு கிலோ சர்க்கரை மிக குறைவாக உள்ளதென்றும், நகரப் பகுதிகளில் வழங்கப்படுவதைப் போலவே ஒரே சீரான விகிதத்தில் கிராமப் புறங்களிலும் வழங்க வேண்டும் என்றும் பலமான கோரிக்கைகள் வந்தன. ஏறத்தாழ 77 லட்சம் குடும்ப அட்டைகள் கிராமப் பகுதிகளில் வழங்கப்பட்டுள்ள காரணத்தால் இந்த பகுதிகளில் வழங்கப்பட்டு வந்த 1 கிலோசர்க்கரையை 2 கிலோவாக உயர்த்தி னால்கூட கூடுதலாக நமக்கு 7,700 டன் லெவி சர்க்கரை தேவைப் படும். மத்திய அரசு நம்முடைய மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கீடு செய்யும் லெவி சர்க்கரையின் அளவை அதிகரிப்பதற்கான வாய்ப்புகள் சிறிதும் இல்லை. இந்நிலையில் பல்வேறு மாற்றங்களையும் ஆலோசித்து இறுதியில் மேலே குறிப்பிட்டவாறு வநியோகம் செய்ய

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1981 ஏப்ரல் 6]

முடிவு செய்யப்பட்டது. ஆனால் கிராமப்பகுதிகளில் உள்ளவர்களுக்கு மிகவும் குறைவாக சர்க்கரை கிடைக்கிறது என்ற முறையீடு பரவலாக இருந்துவந்தது. கிராமப்பகுதிகளிலும், நகரியம், பஞ்சாயத்துப் பகுதிகளிலும் 1 கிலோ சர்க்கரை பெற்று வந்தோர்க்கு மலும் 1 கிலோ அதிகப்படுத்தி இரண்டு கிலோ என வழங்க முற்பட்டால் கூடுதலாகத் தேவைப்படும் சர்க்கரையின் அளவு சுமார் 7,700 டன்கள் ஆகும் என முன்னால் கூறப்பட்டுள்ளது. அரை கிலோ அளவு சர்க்கரையை கூட்டித்தருவது என்றால்கூட கூடுதலாகத் தேவைப்படும் சர்க்கரையின் அளவு மாதம் ஒன்றுக்கு 3,850 டன்கள். தற்போது உள்ள சர்க்கரை தட்டுப்பாடு நிலைமையில், மைய அரசிடமிருந்து கூடுதல் ஒதுக்கீடு எதையும் எதிர் பார்க்க முடியாது. தற்போது நம் மாநிலத்துக்கு ஒதுக்கீடாக கிடைத்துவரும் 19,790 டன்கள் சர்க்கரையில் எல்லா தரப்பினரையும் திருப்திப்படுத்தும் வகையில், சர்க்கரை விநியோகத்தை நிர்ணயிப்பதென்பது கடினமானதாகும். இருப்பினும் வருவாய் அடிப்படையில் சர்க்கரை விநியோகம் அமையலாம் என பரவலாக கோரிக்கை எழுப்பப்பட்டு வந்தாலும், அம்முறை ஓரளவுக்கு எல்லோருக்கும் திருப்தியளிக்கும் என்பதாலும், நகர்ப்புற மக்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட சர்க்கரையின் அளவுக்கும், கிராமப்புற மக்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட சர்க்கரையின் அளவுக்கும் இடையே இருந்தமிடப்பெரிய ஏற்றத்தாழ்வு ஓரளவுக்கு குறைக்கப்படும் என்பதாலும், 1-3-81 முதல் குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு வருமான அடிப்படையில் சர்க்கரை விநியோகம் செய்யலாம் என நன்கு ஆய்ந்த பிறகே அரசு முடிவு எடுத்தது.

4. மேற்கண்ட முடிவின்படி நகர்ப்புறத்தில், ஒரு குடும்ப அட்டைக்கு, ஒரு மாதத்திற்கு, மாத வருமானம் ரூ. 1,000-ம் அதற்கு மேலும் உள்ளோர்க்கு 5 கிலோ சர்க்கரையும்; ரூபாய் 500 முதல் ரூபாய் 999 வரை மாத வருமானம் உள்ளோர்க்கு 3 கிலோ சர்க்கரையும்; ரூபாய் 499 வரை மாத வருமானம் உள்ளோர்க்கு 2 கிலோ சர்க்கரையும் வழங்கப்படுகின்றது. கிராமப் பகுதிகளில் அட்டை ஒன்றுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு மாத வருமானம் ரூபாய் 1,000-மும் அதற்கு மேலும் உள்ளோர்க்கு 3 கிலோ சர்க்கரையும், ரூபாய் 500 முதல் ரூபாய் 999 வரை மாத வருமானம் உள்ளோர்க்கு

1981 ஏப்ரல் 6]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

2 கிலோ சர்க்கரையும், ரூபாய் 499 வரை மாத வருமானம் உள்ளோர்க்கு 1 கிலோ சர்க்கரையும் வழங்கப்படுகிறது. இப்படியான முறையினால் கிராமத்தில் உள்ளோர்க்கு விநியோகிக்கும் சர்க்கரையின் அளவு கணிசமாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

5. சர்க்கரை தட்டுப்பாடு இருக்கும் வரை எந்த விதக் கட்டுப்பாடு முறையைப் பின்பற்றினாலும் ஒரு சில புகார்களுக்கு இடம் ஏற்படத்தான் செய்யும். குடும்பத்தினர் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையிலும் நுகர்வோர் வாழும் பகுதிகளின் அடிப்படையிலும், சர்க்கரை விநியோக முறையை நம்மாநிலத்தில் முன்பு நடத்திப் பார்த்தோம். அப்போதும் சிலர் அதிருப்தி தெரிவித்தார்கள். அந்த அனுபவங்களைக் கருத்தில் கொண்டும், நுகர்ப்புற மக்களுக்கு அளிக்கப்படும் சர்க்கரையின் அளவுக்கும், கிராமப்புற, மக்களுக்கும் அளிக்கப்படும் சர்க்கரையின் அளவுக்கும் இடையே உள்ள மிகப் பெரிய ஏற்றத் தாழ்வை ஓரளவு குறைப்பது நியாயமானது மட்டுமல்ல, அளவியமானதுமாகும் என்று கருதியதால், வருமான அடிப்படையில் சர்க்கரையை விநியோகிக்கும் முறை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு விநியோக முறையை சீர்படுத்துவதில் எந்த மாற்றமும் முழு மன நிறைவை அளிக்காது என்பதையும் தங்களுக்குக் கிடைத்து வந்த சர்க்கரையின் அளவு குறைந்து விட்டதை நுகர்ப்புற மக்கள் வரவேற்கமாட்டார்கள் என்பதையும், அரசு உணர்ந்தேதான் செயல்பட்டது. மைய அரசிடமிருந்து கூடுதல் அளவு சர்க்கரை ஒதுக்கீடு கிடைக்கும் வரை இந்த நிலை நீடிப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே சர்க்கரை விநியோகத்தில் ஏகப்பட்ட அதிருப்தி ஏற்பட்டுள்ளது. ஜினதா கவர்ன்மெண்ட் இருக்கிற நேரத்திலே அத்தனை பேருக்கும் ஒரே மாதிரியாக, வீட்டிலே உள்ள நபர்களுக்கு, எண்ணிக்கை அடிப்படையிலே ஒரு ஆளுக்கு 450 கிராம் என்ற அடிப்படையில் விநியோகம் செய்யப்பட்டது. ஓரளவுக்கு அது எல்லோருக்கும் திருப்தியாக இருந்தது. இப்பொழுது நகரத்தில் உள்ளவர்களுக்கு 5 கிலோ என்றும், கிராமங்களில் பஞ்சாயத்திலே வசிக்கிறவர்களுக்கு 1 கிலோ என்ற முறையிலே ஒரு மாற்றம் கொண்டு வந்து அதிலே ஒரு அதிருப்தி நாட்டிலே உள்ளது. இப்போது என்னவென்று சொன்னால் வருமானத்தின் அடிப்படையிலே, ஆயிரத்திற்கு மேல் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு 5 கிலோ என்றும், 500-க்கு மேல் இருப்பவர்களுக்கு 3 கிலோ என்றும், அதற்கு கீழே உள்ளவர்களுக்கு ஒருகிலோ என்றும் இப்படி மாற்றம் கொண்டு வரப்பட்டதின் காரணமாக பழைய கார்டு வைத்

[திரு. கோ. அழகர்சாமி]

[1981 ஏப்ரல் 6]

திருப்பவர்கள் எல்லாம் வருமானத்தை யாரிடம் சென்று மாற்றி வாங்குவது என்று தெரியவில்லை. வருமானத்தை எந்த கணக்கு வைத்து, எப்படி கொடுக்கிறது என்று தெரியவில்லை. கிராமத்தில் உள்ளவர்களுக்கு என்ன கணக்கு வைத்து கொடுக்க முடியும். ஒரு வருடம் வருமானம் வரும், இன்னொரு வருடம் வருமானம் வராது. உத்தியோகம் பார்க்கிறவர்கள், சம்பளம் பெறுகிறவர்கள் இப்படிப்பட்டவர்கள் இவ்வளவு வருமானம் என்று கொடுத்து விடுவார்கள். ஆகவே வருமானம் எவ்வளவு என்ற கணக்குக் கொடுக்க முடியாத வியாபாரிகளும் மற்றவர்களும் வருமானக் கணக்கைக் கொடுத்து சக்கரையை வாங்கமுடியாத நிலைமை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வழங்கப்படுவதிலே குழப்பம் ஏற்படுகிறது. வருமானத்தின் அடிப்படையிலே என்று சொல்கிறபோது நகரத்திலே அது ஒரு மாதிரியும், கிராமத்திலே அது ஒருமாதிரியும் இருக்கிறது. வருமானம் அதிகமாக உள்ளவர்கள் அதிக விலைகொடுத்து வாங்கிக் கொள்ள முடியும். இம்மாதிரி குழப்பமுடையான நிலைமை உள்ளதால் ஒரேமாதிரியாக கொடுக்கக்கூடிய முறையிலே வியோகம் செய்ய அரசு முன் வருமா? வசதியுள்ளவர்கள் அதிகம் வேண்டுமானால் மீதியை கள்ள மார்க்கட்டிலே வாங்கிக்கொள்ளட்டும், ஆகவே அந்த அடிப்படையிலே ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, ஒரேமாதிரியான நியாயத்தின் அடிப்படையிலே கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற முறையிலேதான் முடிவு எடுக்கப்பட்டது. சென்னை நகரத்திலேயும், சென்னையைச் சுற்றியுள்ள புறநகர்ப் பகுதிகளிலேயும் வசதி படைத்தவர்களுக்கும் நடுத்தர மக்களுக்கும் சாதாரண மக்களுக்கும் சர்க்கரை பயன்படுத்தாத குடிசை வாழ் மக்களுக்கும் 5 கிலோ சர்க்கரை என்று வைக்கப்பட்டிருந்தது. மாவட்டத் தலைநகர்களில் புறநகர்ப் பகுதிகளிலேயும் யாராக இருந்தாலும் 3 கிலோ என்று இருந்தது. டவுன் பஞ்சாயத்துக்களிலேயும் சிற்றூர் பஞ்சாயத்துகளிலேயும் ஒரு கிலோ என்று இருந்தது. அங்கே உள்ளவர்கள் ஒரு கிலோவை வைத்துக்கொண்டு என்ன செய்வது என்றும் டவுன் பஞ்சாயத்துகளிலே இருக்கிறவர்களும், தஞ்சை, திருச்சி போன்ற பெருநகர்களிலே, நகராட்சிகளிலே இருக்கிறவர்கள் 3 கிலோ எங்களுக்குப் போதாது என்றும் தெரிவித்த குறைபாட்டின் அடிப்படையிலேயும், வேறு பல மாநிலங்களிலே உள்ள முறைகளின் அடிப்படையிலேயும் வருமானத்தின் அடிப்படையிலேயும் வைத்தோம். அதிகமான அளவுக்கு சர்க்கரை கிடைக்குமானால் 5 கிலோவோடு விட்டு விடலாம். இன்றைக்கிருக்கிற நிலைமைகள் என்னவென்றால்

1981 ஏப்ரல் 6]

டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்

5 கிலோ வாங்குகிறவர்கள் சாதாரண மக்கள் பயன்படுத்தாத மக்கள் ஒட்டட்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் அதை கள்ளச்சந்தையிலே விற்று காசு சம்பாதிக்கிற நிலைமை எல்லாம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நமக்கு 19,790 டன் தான் ஒதுக்கிவருகிறார்கள். எவ்வளவு கேட்டும் கூடுதலாக ஒதுக்குகிற நிலைமை இல்லை. ஆகவேதான் ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேற்பட்டு வருமானம் வாங்குகிறவர்களுக்கு 5 கிலோ என்றும் 500 ரூபாய் முதல் 999 ரூபாய் வரையில் உள்ளவர்களுக்கு 3 கிலோ என்றும் 500 ரூபாய்க்கு கீழே உள்ளவர்களுக்கு 2 கிலோ என்றும் சென்னையிலே ஆக்கியிருக்கிறோம். அதிலே மிச்சப்படுகிற சர்க்கரையை எடுத்து வேறு எந்த வகையிலும் பயன்படுத்துவது இல்லை. கிராமப் புறங்களிலேயும் வெளியில் கேட்பவர்களுக்குப் பயன்படுத்துகிற அளவுக்கு ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு 3 கிலோ சர்க்கரையும் அதற்குக் குறைவாக 500 ரூபாய் முதல் 999 ரூபாய் வரையில் உள்ளவர்களுக்கு 2 கிலோ சர்க்கரையும் 500 ரூபாய்க்கு கீழே வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு 1 கிலோ சர்க்கரையும் கொடுக்கிறோம். 19,790 டன்னையும் அவ்வாறு பகிர்ந்து அளிக்கிற முறையினை நாம் மேற்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே மேற்கொண்டு சர்க்கரை கிடைக்கிற நிலைமை ஏற்பட்டால் கூடுதலாக்கலாம். ஒவ்வொரு குடும்ப அட்டையிலும் வருமானத்தைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த வருமானத்தைத் திருத்திக் கொள்வதற்கு வாய்ப்புத் தந்திருக்கிறோம். குடும்ப அட்டையிலே 4, 5 பேர்களுக்கும் சேர்த்து 1000 ரூபாய் வருமானம் என்று கொடுத்தால் அந்த அடிப்படையிலே 5 கிலோ வழங்கலாம் என்று உத்திரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. சீரான முறையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று தான் இந்தத் திட்டம் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்து கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. கருப்பையா : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் வைத்திருக்கிற விவர அறிக்கையிலே நம் மாநிலம் முழுவதும் ஏறக்குறைய 1 கோடியே 50 ஆயிரம் குடும்பங்களுக்கு குடும்ப அட்டைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அவற்றில் கிராமப் பகுதிகளிலேயும் நகரியப் பஞ்சாயத்துப் பகுதியிலேயும் 77 லட்சம் குடும்ப அட்டைகளும், நகரப் புறங்களிலே 28 லட்சம் குடும்ப அட்டைகளும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. கிராமப்புறங்களிலே வழங்கப்படுகிற சர்க்கரையின் அளவு 7,700 டன் தான், அதாவது 77 லட்சம் அட்டைகளுக்கு 7,700 டன் தான், ஆனால் நகரப் புறங்களிலே 28 லட்சம் அட்டைகளுக்கு வழங்கக்கூடிய சர்க்கரையின் அளவு 12,090 டன் ஆகும். இந்தப் பாரபட்சத்தை அடிப்படையிலே போக்க வேண்டுமென்றுதான் இப்படிப்பட்ட மாற்றங்கள் செய்யப் பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப் படுகிறபோது கிராமப் புறங்களிலே உள்ளவர்களுக்கு 3, 2, 1 கிலோ என்றும் நகரப்

[திரு. இரா. கருப்பையா]

[1981 ஏப்ரல் 6]

புறங்களிலே 5, 3, 2 என்றும் மாற்றம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதன் விளைவு எனக்குக் கிடைத்திருக்கிற தகவல்படி ஏற்கனவே கிராமப்புறங்களிலே எந்த அளவு ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டதோ அதற்கு பாதி அளவுக்குத்தான் சர்க்கரை ஒதுக்கீடு செய்யப்பட வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது என்பதுதான். சர்க்கரை அங்கே அதிகமாக மிஞ்சுகிறது என்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதைத் தவிர்க்கக்கூடிய முறையிலே அரசாங்கம் ஒரே சீரான முறையை கையாள்கிற முறையிலேயும் அதிகமான வருமானம் உள்ளவர்கள் அதிகப் பணம் கொடுத்து சர்க்கரை வாங்கக்கூடிய சக்தி வாய்ந்தவர்கள் என்பதால் நபர்கள் அடிப்படையிலே சர்க்கரையை விநியோகம் செய்யக்கூடிய முறையிலே நடவடிக்கை எடுப்பார்களா என்பதை அறியவிரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 10-40]

இரண்டாவதாக, எது எது நகர்ப்புறம், எது எது கிராமப் புறங்கள் நகரப் பஞ்சாயத்துக்கள் என்பது நகர்ப்புறத்தில் அடங்குமா, அடங்காதா நகரப் பஞ்சாயத்துக்கள் நகர்புறத்தில் அடங்கும் என்ற முறையில் அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, ஏற்கனவே எல்லோருக்குமே 5 கிலோ கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் இப்பொழுது 1,000 ரூபாய்க்குமேல் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு 5 கிலோ கொடுக்கப்படுகிறது. 500 ரூபாய் முதல் 999 ரூபாய் வரை மாத வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு இரண்டு கிலோவை இப்பொழுது எடுத்து விட்டோம். 500 ரூபாய்க்குக் கீழே உள்ளவர்களுக்கு ஏற்கனவே 5 கிலோ கொடுக்கப்பட்டதிலிருந்து 3 கிலோவை எடுத்து விட்டோம். அந்த 3 கிலோ, 2 கிலோக்களைக் கிராமப்பகுதி மக்களுக்குத் தான் தருகிறோம். டவுன் பஞ்சாயத்துக்களிலும், முக்கியமான நகரங்களிலும் ஆயிரம் ரூபாய்க்குமேல் வருமானம் உடையவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு 5 கிலோ ஏன் தருகிறோம் என்றால், அதிகப்படியான காப்பி குடிக்க வேண்டிய அவசியத்தில் சர்க்கரையைப் பயன்படுத்த வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படும் என்பதால் வருகின்ற விருந்தாளிகளைப் பார்த்து காப்பி குடிக்கிறீர்களா என்று கேட்க வேண்டிய அவசியம் இருப்பதாலும் தான் சொடுக்கிறோம். ஆனால் எல்லா உறுப்பினர்களும் ஒப்புக் கொண்டால் 1,000 ரூபாய்க்கும் மேல் வருமானம் உடையவர்களுக்கு இந்த ரேஷனே கிடையாது என்று முடிவு கட்டி விட்டு, அதற்குக் கீழே இருப்பவர்களுக்குத்தான் ரேஷன் என்று வைக்கலாம் என்பதை எல்லா உறுப்பினர்களும் ஒப்புக் கொண்டால் அதை ஏற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால் இதனால்

1981 ஏப்ரல் 6] [டாக்டர். இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அவர்கள் இடர்ப்படுவார்கள், வெளியே வாங்க வேண்டிய அவசியம் அவர்களுக்கு ஏற்படும் என்பதால் யோசித்துச் செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். கூடுமானவரையில் பங்கீட்டு முறையில் ஒதுக்கீட்டை அதிகப்படுத்தும் படியாகக் கேட்டிருக்கிறோம். 19,790 டன் என்பது 30,000 டன் என்ற அளவிற்கு வளருமேயானால் இந்தக் குறைபாடுகளை ஓரளவுக்கு நிவர்த்திக்க முடியும். அதை வற்புறுத்திக்கொண்டு வருகிறோம்.

திரு. இரா. கருப்பையா : நகரப் பஞ்சாயத்தையும் நகரத் தோடு சேர்ப்பது பற்றிக் கேட்டேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, சென்னை நகரம், சென்னை நகரத்தை சுற்றியுள்ள பகுதிகள் என்று ஒரு இனத்திலே சேர்க்கிறோம். பெரு நகரங்கள், நகராட்சிப் பகுதிகள் எல்லாம் நகராட்சி என்று வருகிறது. டவுன் பஞ்சாயத்து என்பதில், நகரப் பஞ்சாயத்தாக இருக்கிற நகர நகரியத்தை நகரத்தோடு சேர்க்கிறோம், பஞ்சாயத்து நகரியத்தை பஞ்சாயத்தோடு சேர்க்கிறோம்.

திரு. து. புருஷோத்தமன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, நம்முடைய அவையிலே வைக்கப்பட்ட அறிக்கையின்படி, மத்திய அரசு நம்முடைய மாநில அரசுக்கு ஒதுக்கீடு செய்து வருகின்ற அளவு குறைக்கப்படவில்லை என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்றைய தினம் சம்பள அடிப்படையில் ஒதுக்கீடு செய்யப்படுவதால், 5 கிலோ வாங்கியவர்களுக்கு 3 கிலோதான் கிடைப்பதால் அவர்கள் மிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள். 1975ஆம் ஆண்டு சம்பளத்தின் அடிப்படையில் முன்பு ரேஷன் கார்டுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இப்போது ஆறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அவர்களுடைய வருமானத்தில் கணிசமான உயர்வு ஏற்பட்டிருப்பது நமக்கெல்லாம் தெரியும். இப்பொழுது அந்த வருமான உயர்வின் அடிப்படையில், ரேஷன் கார்டுகளில் மாற்றம் செய்ய வேண்டுமென்று உதவி ஆணையாளர் (சிவில் சப்ளைஸ்) அலுவலகத்திற்குச் செல்லும்பொழுது சர்க்கார் அலுவலகங்களில் கொடுக்கப்படுகின்ற சம்பளச் சான்றிதழை ஏற்று கொள்கிறார்கள். ஆனால் அசோக் லேலண்ட், சிம்சன் போன்ற தனியார் கம்பெனிகள், தனியார் தொழிற்சாலைகள் ஆகியவற்றில் வேலை செய்யும் சாதாரணத் தொழிலாளர்கள்கூட ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளம் பெறுகின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆனால், அவர்கள் கொடுக்கின்ற சான்றிதழ்கள் ஏற்கப்படுவதில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அடிப்படைச் சம்பளம், பஞ்சப்படி ஆகியவற்றை மட்டும் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் வீட்டு வாடகைப்படி, சிட்டி அலவன்ஸ், மாதாமாதம் பெறுகின்ற இன்சென்டிவ் போனஸ், ஆண்டு தோறும் பெறுகின்ற போனஸ் ஆகியவை கணக்கில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதில்லை. ஆனால் வருமான வரி இலாக்கா

[திரு. து. புருஷோத்தமன்]

[1981 ஏப்ரல் 6]

வினர் இதையெல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். மாநகராட்சியிலும்கூட தொழில் வரிக்குக்கூட இதை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். எனவே, இதற்காக வேறு ஏதாவது உத்தரவு இட்டு, அந்த வருமானத்தை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று—கிராஸ் இன்கம்மை ஏற்று கொள்ள வேண்டுமென்று அரசு உத்தரவிடுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, 1976 ஆம் ஆண்டிலே அல்லது 1977 ஆம் ஆண்டிலே அவர்கள் குறிப்பிட்ட வருமானத்தை எழுதி, அதற்குப் பிறகு மாற்றாமல் இருக்கிறார்கள். அதை உடனே மாற்றி, இப்பொழுதுள்ள வருமானத்தை அவர்கள் குறிக்கலாம் என்று எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறோம். ஒரு குடும்பத்திலே 4, 5 பேர் இருந்தால், குடும்ப அட்டை என்பதால், அந்த 4, 5 பேருடைய வருமானத்தைச் சேர்த்து, கூட்டியும் தரலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறோம்.

வருமானத்தை இப்படிதான் வைக்க வேண்டும் என்பதற்கு ஒரு பொது நியதி இருக்கிறது. ஸ்காலர்ஷிப் தருவதாக இருந்தாலும் வருமானத்தினுடைய அளவு எவ்வளவு என்று நிர்ணயிக்க ஒரு நியதி இருக்கிறது. மற்றவைகளுக்கெல்லாம் வருமானம் என்ன என்று கேட்கும்போது, அதை நிர்ணயிக்க ஒரு நியதி இருக்கிறது. அந்த விதிமுறைகளின் அடிப்படையிலேதான் இதற்கும் வருமான அடிப்படை கொடுக்கப்படுகிறதே தவிர, இதற்கென்று ஒரு தனி வருமான நியதிகளை வைத்து, மற்றவைகளுக்கு வேறு விதிமுறைகள் என்றில்லை. அவையெல்லாம் மாற்றப்படுமேயானால், இதற்கும் நாம் மாற்றலாம். ஆகவே, இதற்கு மட்டும் மாற்றி, ஒவ்வொரு துறைக்கும் ஒவ்வொரு விதமான வருமான விதிமுறைகளை வைக்க இயலாது. அடிப்படை வருமானம் எவ்வளவு என்பதை அறிந்துகொள்ள இருக்கிற விதிமுறைகள் என்னவோ, அதைத் கடைப்பிடித்து வருகிறோம்.

திரு. து. புருஷோத்தமன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் வருமான அடிப்படையை இதற்கென்று தனியாக மாற்ற வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. வருமான வரி கணக்கிட எடுத்துக் கொள்வதைப் போல், நம்முடைய மாநகராட்சித் தொழில் வரி வசூலிக்கக் கணக்கிடுவதை போல இதற்கும் பொதுவாக இருக்க வேண்டுமென்றுதான் சொல்கிறோம். இதிலே மட்டும் தனிக்கவனம் செலுத்தி, அடிப்படைச் சம்பளம் பஞ்சப்படி மட்டும் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். அது கூடாது மற்றவைகளுக்கு பொதுவாக இருப்பதைப் போல் இதற்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

தனியார் நிறுவனங்களிலே, தொழிற்சாலைகளிலே வேலை செய்கின்றவர்கள், அந்நிறுவனங்கள் கொடுக்கும் சான்றிதழ்

1981 ஏப்ரல் 6]

[திரு. து. புருஷோத்தமன்]

களைக் கொடுத்தால், அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அதை ஏற்றுக்கொள்ள அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்றுதான் முதலிலே கேட்டேன்.

அடுத்து, இப்பொழுது நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், குடும்பத்திலே பலர் வேலை செய்தாலும், ஒட்டு மொத்தமாக அந்தக் குடும்பத்திலே வருகின்ற வருமானத்தை எடுத்து கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். எனக்குக் கிடைத்த தகவல்படி அது தவறான தகவல். ஒரு குடும்பத்திலே ஆண், பெண் இருவரும் வேலை செய்தால், அதில் அதிகமாக வருமானம் பெறுகின்றவருடைய வருமானத்தைத் தான் எடுத்து கொள்கிறார்கள். மொத்தமாக, ஒரு குடும்பத்திலே வருகிற அத்தனை பேருடைய வருமானத்தை கணக்கிட வில்லையென்று எனக்கு உறுதியாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட நிலையிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன அந்த நிலையை நிச்சயமாகக் கடைப்பிடிக்கிற அளவுக்கு உத்தரவிடப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அந்த நிலை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றுதான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதைக் கடைப்பிடிக்காவிட்டால், அதைக் கடைப்பிடிப்பதற்கான முயற்சிகளை நாம் மேற்கொள்ளலாம். குடும்ப அட்டை என்று ஒருவருக்கு மட்டும் நாம் தரவில்லை. குடும்பம் என்று சொல்லும்போது, அதிலே வருகின்ற 4, 5 பேருக்கும் சேர்த்துத்தான் அட்டை தருகிறோம். 4, 5 பேருக்கு ஒரு குடும்பக் காட்டு என்றால், அந்த 4, 5 பேருடைய வருமானத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றுதான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது எடுத்துக்கொள்ளப்படாமலிருக்குமேயானால், அதைப்பற்றி அரசு கவனித்து, தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு, வருமான வரியினர் என்ன வருமானம் என்று எந்த அடிப்படையில் கேட்கிறார்களோ, அல்லது, மாநகராட்சி மன்றம் என்ன வருமானம் என்று எந்த அடிப்படையில் கேட்கிறதோ, அதே அடிப்படையில், இதைக் கேட்பதற்கான முயற்சிகளை அரசு செய்யும். ஆக, என்ன நிலைமை என்பதை ஆராய்ந்து, வருமான வரியினர் வருமானத்தை நிர்ணயிக்க என்ன அடிப்படை என்பதை வைத்திருக்கிறார்களோ, அதை இதற்கும் வைத்துக்கொள்ள ஆட்சேபணை இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் சொல்கிறேன்.

திரு. து. புருஷோத்தமன் : அரசு அலுவலர்களில் கொடுக்கிற சான்றிதழை ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். தனியார் அலுவலகங்களிலே கொடுக்கின்ற சான்றிதழை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : வருமான வரித்துறையினர் எப்படி எடுத்துக்கொள்கிறார்களோ, மாநகராட்சிமன்றம் எந்த விதியின் அடிப்படையிலே எடுத்துக்கொள்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1981 ஏப்ரல் 8]

கிறதோ, அதே விதிமுறைகளின் அடிப்படையிலே, இதையும் எடுத்துக்கொள்ள அரசு ஆயத்தமாக இருக்கிறது. அதைப் பற்றி விசாரித்து, ஆராய்ந்து, தக்க முடிவுகளை எடுக்கலாம் என்று நான் சொன்னேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மன்றத்தினுடைய பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சரிடத்திலே நான் கவனப்படுத்த விரும்புவது, இன்றைக்கு நகர்ப்புறங்களிலே வாழக்கூடிய குறைந்த வருமானமுடையவர்கள், மிடில்கிளாஸ் என்று சொல்கிற, மத்திய குடும்பத்தினர், அதைப் போலவே, அப்பர் மிடில்கிளாஸ், மத்திய தர வகுப்பினருக்கு சற்று மேலே வருமானம் பெறக்கூடியவர்கள், இவர்களுக்கெல்லாம் சர்க்கரையிலே ரொம்ப தூரம் அக்கறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. காரணம், குறைந்த வருமானம் இருக்கிற காரணத்தாலே, குடும்பத்திலே ஏராளமான உறுப்பினர்கள் இருக்கிறபொழுதும் கிடைக்க வேண்டிய சர்க்கரை கிடைக்காமல் போகிறது. ஏற்கனவே இருந்த விதிமுறைப்படி 5 கிலோ சர்க்கரை எல்லா குடும்பத்தினருக்கு கொடுத்து வந்ததை மாற்றி, இப்பொழுது வருமானத்தின் அடிப்படையிலே, ஆயிரம் ரூபாயும், அதற்கு மேலும் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு 5 கிலோ சர்க்கரை என்றும், ரூ. 500-க்கு மேல் ரூ. 999 வரை வருமானம் வந்தால் அவர்களுக்கு 3 கிலோ சர்க்கரை என்றும், அதே போல், ரூ. 499 வரைக்கும் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு 2 கிலோ சர்க்கரை என்றும் குறைக்கப்பட்டிருப்பது மிகவும் வருத்தத்திற்குரியது. காரணம், இன்றைக்குச் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருப்பவர்களிலே பலபேர் வசதியானவர்கள் அல்ல. மாளிகைக்காரர்கள் மட்டும்தான் அரசியலிலே இருந்த நிலை மாறி, மண் குடிசையிலே உள்ளவர்கள்கூட சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக வருகின்ற இந்தக் கால கட்டத்திலே, அவர்களுடைய மாத வருமானம் ரூ. 750 தான். வேறு வழிகளில் வருமானமில்லாத சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கூட இருக்கிறார்கள். வசதியான வருமானத்தைப் பெறுகின்ற வாய்ப்பில்லாத சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக பொதுப் பணியிலே இருப்பவர்கள் வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு மாத வருமானம் ரூ. 750 தான். நீங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த அடிப்படையைப் பார்த்தால், ரூ. 1,000-க்குக் கீழே வருமானம் கிடைக்கக்கூடியவர்களுக்கு 5 கிலோ சர்க்கரைக் கூடக் கிடைக்காது. 3 கிலோ சர்க்கரைதான் கிடைக்கிறது. அதை வைத்து சமாளிக்க முடியாது. அதைப் போல், நடுத்தர வகுப்பினர் நகரப்புறத்திலே ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். ரூ. 800-க்குக் கீழே, ரூ. 500-க்குக் கீழே வருமானம் பெறுகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதே போல், ரூ. 300 ரூ. 400 வருமானம் பெறுகின்றவர்களுடைய குடும்பங்களிலே, அவர்கள் செய்யக்கூடிய காரியம் வருமானத்தைப் பெருக்குவதுதான். அதிகமான உறுப்பினர்கள் இருக்கின்ற சூழ்நிலையிலே அந்தக் குறைந்தபட்ச

1981 ஏப்ரல் 6]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

வருமானத்தை வைத்துக்கொண்டு, ஒப்பன் மார்க்கெட்டிலே சர்க்கரை வாங்க இயலவில்லை. ஒப்பன் மார்க்கெட்டிலே சர்க்கரை விலை ரூ. 13, 12-ஆக இருக்கிறது. ரேஷன் கார்டுக்குக் கொடுக்கப்படும் சர்க்கரையின் விலை கூட உயர்ந்திருக்கிறது. ஆகையினாலே, நான் அமைச்சருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து கேட்க விரும்புவதெல்லாம், குடும்ப அடிப்படையிலே உறுப்பினர்களுடைய கணக்கு அடிப்படையிலேதான் தரவேண்டும். தவறு இருந்தாலும் அதைப் போக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும், ஆகவே, வருமான அடிப்படையிலே சர்க்கரை கொடுக்கும் இந்தத் திட்டத்தை ரத்து செய்யும் உத்தேசம் சர்க்காருக்கு உண்டா?

[முற்பகல் 10-50]

ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்லி முடித்து விடுகிறேன். இன்றைக்கு—குறிப்பாக—குடிசையில் வாழ்பவர்கள், குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்கள் ஆகியோர்க்கு எல்லாம் சர்க்கரையைக் காட்டிலும் அரிசிதான் மிகவும் அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு எல்லாம் அரிசி கொடுப்பதை அதிகப்படுத்தி, மிடில் கிளாஸ், அப்பர் மிடில் கிளாஸ் போன்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சர்க்கரை கோட்டாவை அதிகப்படுத்திக் கொடுக்கவும் அரசு முன்வருமா? அதைப்போலவே வருமான அடிப்படையில் இல்லாமல், குடும்ப உறுப்பினர்களின் அடிப்படையில் சர்க்கரை வழங்க அரசு முன்வருமா என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, சென்ற சில பல ஆண்டுகளாக இங்கே சென்னையில் இருந்துவருகிற நிலைமை ஒரு குடும்ப அட்டைக்கு 5 கிலோ சர்க்கரை என்றும், மற்ற இடங்களில் ஒரு கிலோ என்றும் இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுவதுபோல், எல்லா இடங்களிலும் ஒரேமாதிரியாக இருக்க வேண்டும் என்று வைத்துக் கொண்டால் அத்தனை பேருக்கும் 5 கிலோ தரவேண்டும். அத்தனை பேருக்கும் 5 கிலோ தரவேண்டும் என்று சொன்னால் எனக்கு 90,000 டன் சர்க்கரை வழங்கப்படுமானால் செய்யலாம். ஏற்கனவே இருக்கின்ற நிலையில் கூடுதலாக நியாயம் செய்ய வேண்டும் என்கிற அடிப்படையில்தான் இந்த மாற்றங்களைச் செய்து இருக்கிறோம். இத்தகைய முறையில் நியாயம் செய்து இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அடிமட்டத்தில் இருப்பவர்களுக்குச் சர்க்கரைக்குப் பதிலாக அரிசி கொடுக்க முடியுமா என்று கேட்டார்கள். அது சாத்தியமற்றதாக இருக்கிறது. அரிசிக்கும் சர்க்கரைக்கு உள்ள நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவேதான் முன்பு 30 கிலோ அரிசி கொடுக்கப்பட்டு வந்ததை,

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1981 ஏப்ரல் 6]

24 கிலோ அரிசி என்று குறைத்து இருக்கிறோம். உணவுக்கு வேலை திட்டத்திற்காக மத்திய அரசு ஒதுக்கி வந்த அரிசிக்குப் பதிலாக, எங்ளிடத்தில் அரிசி ஸ்டாக் இல்லாததால் பணம் கொடுத்து விடுகிறோம், அந்த மாநிலத்தில் உள்ள உணவுப் பொருள்களை வாங்கிக் கொடுத்து விடுங்கள் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தத் திட்டத்தின் கீழும் அரிசி வராததால் இரண்டாவது கருத்தை நடைமுறைப்படுத்துவது சாத்தியமற்றது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். வி. என். சோமு : சார், பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தற்போது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் அனுமதிக்க முடியாது.

திரு. என். வி. என். சோமு : தலைவர் அவர்களே,.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சில விதமுறைகளைக் கடைபிடிக்க வேண்டும். ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, இப்போது கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானமும் எடுத்து கொள்ளப்பட்டு விவாதத்தில் இருக்கிற நரத்தில் 10.15 மணிக்கு வந்து விட்டு, உடனே ஒரு பிரச்சனையை அனுமதிக்கவேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. அமைதியாகப் பேரவையை நடத்துவதற்கு ஒத்துழைக்கவில்லை என்றால், நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியிருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

(ஆ) பவானி சமுக்காளம் தயாரிக்கும் தொழிலாளர்களது வேலை நிறுத்தம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் தி. கா. நல்லப்பன், எம். ஆறுமுகம் ஆகியோர் ஒரே பெருள் கூறித் கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொடுத்துள்ளனர். அவர்களுள் ஒருவர் இதை மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துற அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவார்.

திரு. தி. கா. நல்லப்பன் : தலைவரவர்களே, “பவானி யிலுள்ள சமுக்காளம் தயாரிக்கும் தொழிலாளர்கள் 1981 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 27 ஆம் நாள் முதல் வேலை நிறுத்தம் செய்துவருவது குறித்த” அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவரவர்களே, பேரவை முன் கீழ்க்கண்ட அறிக்கை ஒன்றை வைக்கிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 6]

திரு. எஸ். இராகவானந்தம்

அறிக்கை

பெரியார் மாவட்டம் பவானி வட்டாரத்திலுள்ள கைத்தறி ஐமக்காளம் மற்றும் பெட்சீட் தயாரிப்பில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்கள் கடந்த 1981 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 27 ஆம் நாள் முதல் வேலை நிறுத்தம் செய்து வருகின்றனர். அந்தப் பகுதியில் சுமார் 150 ஐமக்காளம் மற்றும் பெட்சீட் தயாரிக்கும் நிறுவனங்கள் உள்ளன. அவற்றில் ஏறக்குறைய 10,000 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள்.

தற்போதுள்ள விலைவாசி உயர்வைக் காரணம் காட்டி, அடிப் படை ஊதியத்தில் அதிகப்படியாக 25 சதவீதம் உயர்வு கோரி தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டுள்ளார்கள்.

கோவை தொழிலாளர் துறை துணை ஆணையர் இத் தொழிற்சாலைகளில் சமரச முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளார். நிர்வாகத் தினர், பவானி வட்டார கைத்தறி ஐமக்காளம் மற்றும் பெட்சீட் தயாரிப்போர் மற்றும் வியாபாரிகள் சங்கம் மூலமாகவும், தொழிலாளர்கள் ஏ. ஐ. டி. யூ. சி., அண்ணா தொழிற்சங்கப் பேரவை, தொழிலாளர் முன்னேற்ற சங்கப் பேரவை மற்றும் சி. ஐ. டி. யூ. ஆகியவற்றுடன் இணைந்த தொழிற்சங்கங்கள் மூலமாகவும் இத்தொழிற்சாலை குறித்த சமரசப் பேச்சு வார்த்தைகளில் கலந்துகொள்கிறார்கள்.

கோவை தொழிலாளர் துறை ஆணையர் முன், கடந்த 1981 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 26 ஆம் நாள் அன்று நடைபெற்ற சமரசப் பேச்சு வார்த்தைகளின்போது நிர்வாகத்தினர் 10 சதவீதம் ஊதிய உயர்வு கொடுக்க முன் வந்தனர். இதனை தொழிலாளர்கள் ஏற்க மறுத்துவிட்டனர். எனவே ஒப்பந்தம் ஏதும் ஏற்படவில்லை, பேச்சு வார்த்தைகள் 1981 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 6 ஆம் தேதிக்கு ஒத்திவைக்கப்பட்டது. இடையில் நிர்வாகத்தினருக்கும், ஏ. ஐ. டி. யூ. சி. நீங்கலாக மற்ற தொழிற்சங்கங்களும் நடத்திக் கொண்ட நேரடிப் பேச்சு வார்த்தைகளின் விளைவால் 15 சதவீதம் ஊதிய உயர்வுக்கு இருதரப் பாரும் ஒப்புக் கொண்டு இரண்டு வருட காலத்துக்கு ஒப்பந்தமிட்டுக்கொள்ள சம்மதித்து, இதன் அடிப்படையில் தொழிற்சாலை சட்டம், 1947 பிரிவு 12 (3)-ன் கீழ் ஒப்பந்தம் கையொப்பமிட கோவை தொழிலாளர் துறை துணை ஆணையர் முன் 1981 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31 ஆம் நாளன்று ஆஜரானார்கள். ஏ. ஐ. டி. யூ. சி. யுடன் சேர்ந்த தொழிற்சங்கங்கள் ஒப்பந்தத்தில் விடுபட்டுப் போகும் நிலையிருந்தால் கோவை தொழிலாளர் துறை ஆணையர் 12 (3) ஒப்பந்தம் கையொப்பமிடுவதை ஒத்திவைத்து இரு தரப்பினரையும் 1981 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 6 ஆம் நாளன்று பேச்சு வார்த்தைக்கு அழைத்துள்ளார். வேலை நிறுத்தம் தொடர்கிறது. நிலைமை சீராக உள்ளது.

[1981 ஏப்ரல் 6]

திரு. தி. கா. நல்லப்பன் : தலைவரவர்களே, கடந்த 1980 ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 17 ஆம் நாள் நடைபெற்ற ஒரு ஒப்பந்தத்தில் 1980 ஆம் ஆண்டு தீபாவளிக்குப்பின் கூலி என்றும் அதற்கு பிறகு பேசி தீர்த்துக்கொள்ளலாம் என்றும் ஈரோடு தொழிலாளர் நல அதிகாரி முன்னிலையிலும், ஈரோடு பெரியார் மாவட்ட வருவாய்த்துறை அதிகாரி முன்னிலையிலும் கோவை வட்டாச்சியர் முன்னிலையிலும் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் தீபாவளிக்கு முன்னால் தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளை அழைத்துப் பேசி, தீர்வு கண்டிருக்க வேண்டும் அப்படி தீர்வு காணத் தவறிவிட்டதால் பவானி வட்டத்தில் கைத்தறி ஜமக்காளம் மற்றும் பெட்சீட் தயாரிப்பில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்கள் 1981 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 27 ஆம் நாள் முதல் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அதன் பிறகு தொழிலாளர்கள் 25 சதவீதம் கூலி உயர்வு வேண்டுமென்று கேட்டு, முதலாளிகள் 10 சதவீதம் அதிகமாக கொடுக்கமாட்டேன் என்று கூறி இடையிலே தொழிலாளர் நல அமைச்சர் 15 சதவீதம் கூலி உயர்வு என்று பேசித் தீர்க்கப்பட்டு இருப்பினும் அந்த உயர்வு இரண்டு ஆண்டுக் காலத்திற்கு என்று ஒப்பந்தம் செய்ய வேண்டுமென்று உரிமையாளர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

இன்று ஏறிவருகின்ற விலைவாசி காரணமாக இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு என்பது சாத்தியமில்லை என்று சொல்லி, தொழிலாளர்கள் மறுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே 10,000, தொழிலாளர்கள் இன்றைக்கு வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். உடனடியாக அந்த வேலை நிறுத்தத்தை முடிவாக்க அரசுத் தரப்பில் சரியான நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்ன பிரச்சனைகள் எல்லாம் மனதிலே கொள்ளப்பட்டு, இன்றையதினம் 1981 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 6 ஆம் நாள் அன்று கோவை தொழிலாளர் துணை ஆணையர் முன்னால் பேச்சுவார்த்தை நடக்க உள்ளது.

திரு. எம். ஆறுமுகம் : தலைவரவர்களே, பவானியில் நடைபெற்று வரும் ஜமக்காளம் மற்றும் பெட்சீட் தயாரிப்பு தொழிலாளர்கள் போராட்டம் சம்மந்தமாக அமைச்சர் அவர்கள் வைத்திருக்கிற அறிக்கையில் ஏ. ஐ. டி. யு. சி. சங்கத்தைத் தவிர மற்ற அனைத்துச் சங்கங்களும் இரண்டு ஆண்டுக்கு 15 சதவீதம் சம்பள உயர்வுக்கு இசைவு தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்றும் 1981 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 6 ஆம் நாளன்று பேச்சுவார்த்தை நடத்த இருப்பதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், பவானி ஜமக்காளம் மற்றும் பெட்சீட் தயாரிப்புத் தொழிலாளர்கள் இன்று ஏறி

1981 ஏப்ரல் 6]

[திரு. எம். ஆறுமுகம்]

இருக்கிற விலைவாசி காரணமாக மெஜாரிட்டி சங்கமான ஏ. ஐ. டி. யு. சி. இந்த ஒப்பந்தத்திற்கு மறுப்பு தெரிவித்திருக்கிற போது மீண்டும் கோவையில் இருக்கிற ஸ்பெஷல் டிபுடி கமிஷனர் முன்னால் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி இதற்கு ஒரு சுமுகமான தீர்வு காண அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவரவர்களே, ஒரு பெரிய சங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பதால், அனைவரும் ஏற்றுக்கொண்டு ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டால் நலமாக இருக்கும் என்று கருதி, கோவை துணை ஆணையர் இன்றையதினம் பேச்சுவார்த்தை நடத்த எல்லோரையும் அழைத்திருக்கிறார் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

3. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) மதுவிலக்கு (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு, 1981 (ஆ. இ.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு, தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவைப் பேரவையில் அறிமுகம் செய்யவும், ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளவும் ஆளுநர் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : **

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர் குறிப்பிட்ட எதுவும் அவைக்குறிப்பில் இடம்பெறாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

6. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்.

(அ) மதுவிலக்கு (திருத்தச்) சட்டமுன்வடிவு, 1981.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவரவர்களே தமிழ்நாடு 1981-ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவைப் பேரவைமுன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

டாக்டர் கே. சௌரிராஜன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்த சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்கிற நிலையிலேயே இதை நான் சார்ந்திருக்கிற காந்தி காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் சார்பில் எதிர்க்கிறேன்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[டாக்டர் கே. செளரி ராஜன்]

[1981 ஏப்ரல் 6]

I want to express that this Government has neither the moral nor the legal sanction to introduce the Bill.

[முற்பகல் 11.00]

அந்த சட்டத்தின் அடிப்படையிலே இந்த அரசாங்கத்திற்கு இந்த சட்ட முன்வடிவை இந்த அவையின் முன் அறிமுகம் செய்வதற்கு உரிமை இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த சட்டத்தினுடைய தலைப்பிலே

Further, to amend the Tamil Nadu Prohibition Act 1937.

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதாவது ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொன்னால் அந்த சட்டம் திறம்பட செயல்படுவதற்குரிய வகையிலே சட்டத்திலே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட வகையிலேதான் சட்ட திருத்தம் கொண்டுவரப்பட வேண்டுமே அல்லாது அதனுடைய அடிப்படை நோக்கத்தையே தகர்க்கக்கூடிய அளவிலே கொண்டுவரப்படக்கூடாது. அப்படிக் கொண்டு வருவது சட்டப்படி எப்படி நியாயமாகும் என்பதை நான் இங்கே தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1937 ஆம் ஆண்டு மாண்புமிகு ராஜாஜி அவர்கள் இந்த சட்ட முன்வடிவை இங்கே அறிமுகம் செய்கின்றபோது

The Bill is intended to authorise and facilitate the 1 step towards the removal of the drink evil in this Province.

என்று சொல்லித்தான் அறிமுகம் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்போது கொண்டுவரப்படுகின்ற சட்டத்தின் மூலம் குடியை நியாயம் செய்வதற்கு கொண்டு வரப்படுகின்றது. தயவு செய்து காந்தியத்தின் அடிப்படையிலே இதை சிந்தித்துப்பார்க்கவேண்டும் ஆர்டிக்கிள் 39 ஆஃப் தி கான்ஸ்டிடியூஷன் என்பதிலே

The State shall in particular, direct its policy towards securing that children are given opportunities and facilities to develop in a healthy manner and in conditions of freedom and dignity and that childhood and youth are protected against exploitation and against moral and material abandonment.

1981 ஏப்ரல் 6]

[டாக்டர் கே. சௌரிராஜன்]

என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இப்போது 25 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள் குடிக்கலாம் என்று நாம் அனுமதி வழங்கினால் அது வருங்கால தலைமுறையினருக்கு எவ்வளவு பாதகமான ஒன்று என்பதைப்பற்றி நாம் எல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக இந்தச் சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டுவருவது ஏதோ தாலியைக் கட்டிக்கொண்டு விபசாரம் செய்வதற்கு அனுமதி கொடுப்பதுபோல் இருக்கின்றது. ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை அறிமுகம் செய்யாமல் உடனடியாகவே இதை வாபஸ் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இதைச் சட்டமாகச் செய்ய வேண்டும் என்றால் முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. கருணாநிதி அவர்கள் செய்தது போல்,

either to suspend or repeal the entire Act

என்ற வகையில் செய்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்பதை அரசாங்கத்திற்கு சுட்டிக்காட்டி இந்தச் சட்ட முன்வடிவை திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ப. நெடுமாறன் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவிற்கு தமிழ்நாடு காமராஜ் காங்கிரசின் சார்பிலே என்னுடைய எதிர்ப்பைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எனக்கு முன்னாலே பேசிய அருமை நண்பர் டாக்டர் சௌரிராஜன் அவர்கள் சொன்னதுபோல் இது மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே நோக்கத்திற்கு எதிராகும் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்திய அரசியல் சட்டத்திலே தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அரசியல் சட்டத்தின் வழிகாட்டும் நோக்கங்கள் 47-வது பிரிவினாலே தெளிவாகக் கூறப்பட்டிருப்பதை உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

“47. The State shall regard the raising of the level of nutrition and the standard of living of its people and the improvement of public health as among its primary duties and in particular, the State shall endeavour to bring about prohibition of the consumption except for medicinal purposes of intoxicating drinks and of drugs which are injurious to health.”

என்று தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த நோக்கத்திற்கு எதிராக, அரசியல் சட்டத்திற்கு எதிராக இந்தச் சட்ட முன்வடிவை இங்கே கொண்டு வருவதை நான் எதிர்க்கிறேன்.

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

[1981 ஏப்ரல் 6]

இந்த மன்றத்திலே மிகப்பெரிய தலைவர்களின் படங்களை எல்லாம் மாட்டியிருக்கிறார்கள். இங்கே வள்ளுவரின் படம் இருக்கின்றது. வள்ளுவர் என்ன சொல்லி இருக்கிறார் ?

“ ஈன்றாள் முகத்தேயும் இன்னாதால் என்மற்றுச்
சான்றோர் முகத்துக்களி ”

என்று சொல்லி இருக்கிறார்.

ஒருவன் மது அருந்திவிட்டு வருவானேயானால், அதை அவனுடைய பெற்ற தாய் பார்த்தாலும் சகித்துக் கொள்ள மாட்டாள் என்று சொல்லி, பெற்ற தாயே சகித்துக் கொள்ளாத ஒன்றை சான்றோர்கள் எப்படி சகித்துக் கொள்வார்கள் என்று இங்கே படமாக விற்ப்பு இருக்கிற வள்ளுவர் பெருமான் கேட்டிருக்கிறார்.

அவைத் தலைவர் அவர்களே, உங்களுடைய தலைக்கு நேராக இருக்கிற தேசத் தந்தை மகாத்மா காந்தி அடிகள் இந்த மது விலக்குக் கொள்கையை அவருடைய உயிர்க் கொள்கையாக கொண்டிருந்தார் என்பது அனைவருக்கும் தெரியும். அவருடைய படத்தை இங்கே மாட்டிக் கொண்டே மதுவிலக்குக் கொள்கையைத் தளர்த்துகின்ற ஒரு சட்ட முன்வடிவினை அறிமுகம் செய்ய அவைத் தலைவர் அவர்கள் எப்படி அனுமதிக்கிறார்களோ என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

இந்தப் பக்கத்திலே மூதறிஞர் இராஜாஜி அவர்களும் பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்களும் அவரவர்களது உருவப்படங்களில் நின்று கொண்டிருக்கிறார்கள். தந்தை பெரியார் இருக்கிறார். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இருக்கிறார்கள். பசும்பொன் முத்து ராமலிங்கத் தேவர் அவர்களின் உருவப்படம் இருக்கிறது. மதிப் பிற்குரிய காயிதே மில்லத் இஸ்மாயில் அவர்களுடைய உருவப்படம் இருக்கிறது. டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களின் படம் இருக்கிறது. இந்த மாபெரும் தலைவர்கள் எல்லாம் எப்படி மதுவை வெறுத்தார்கள், எப்படி, மதுவிலக்கைப் பூரணமாக அமுல் நடத்த பாடுபட்டார்கள் என்பதை எல்லாம் தெரிந்து கொண்டே, அந்த மாபெரும் தலைவர்களின் உருவப்படங்களை எல்லாம், இந்த அவையிலேயே வைத்துக் கொண்டு, அவர்களுடைய எதிரில், மது விலக்கை தளர்த்துகின்ற ஒரு சட்டமுன்வடிவினை அறிமுகம் செய்ய நீங்கள் எப்படி அனுமதிக்கிறீர்கள் என்றே எனக்குத் தெரியவில்லை. அந்த மாபெரும் தலைவர்களின் ஆன்மா நிச்சயமாக இந்தக் காரியத்தை மன்னிக்காது என்பதையும் இந்தச் சட்டத்திலே சுட்டிக்காட்டி, அரசுக்கு உண்மையிலேயே மதுவிலக்குக் கொள்கையில் நம்பிக்கையிருக்குமேயானால், அவர்கள் இந்த சட்ட முன்வடிவினை உடனடியாக வாபஸ் வாங்க வேண்டும் என்று தமிழ்நாடு காமராஜ் கர்ங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே அன்புடனும் உரிமையுடனும் வலியுறுத்திக் கூறவிரும்புகிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 6]

திரு. பி. முகமது இஸ்மாயில் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை முன் மொழிகின்ற இந்தக் கட்டத்திலே அதை ஜினதா கட்சி முழுமையாக எதிர்க்கிறது என்பதை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இங்கே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற சட்டத் திருத்தங்கள் ஆளப்படுகிற கட்சியின் இரட்டை வேடத்தை மிகத் தெளிவாக அமல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

ஒரு புறம் மதுவிலக்குக் கொள்கையில் ஆழமான அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையுடைய நாங்கள் வைத்திருக்கிறோம் என்று பறையறிவித்துச் சொல்லிவிட்டு, அந்தக் கொள்கையை கைவிடுகிற உத்தேசம் இல்லை என்று பகிரங்கமாக கூறிவிட்டு, இப்பொழுது இந்தச் சட்டத்திருத்தங்களை இந்த சபைமுன் கொண்டு வர முயற்சி செய்கிற சூழ்நிலை, அந்தச் சட்டத்திலே கலப்படம் செய்வதற்கு ஒப்பாக இருக்கிறது என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மக்களுடைய விருப்பத்தின் பெயரால் அல்லது தாய் குலத்தின் பெயரால் இந்தச் சட்டம் தளர்த்தப்படுகிறது என்று காரணம் சொல்லப்படுமேயானால், அந்தத் தாய்க் குலத்தின் கண்ணீரைத் துடைப்பதற்கு தண்ணீரே போதும் என்பது என்னுடைய பணிவான வேண்டுகோள். அதற்கு சாராயம் தேவையில்லை என்று சொல்லி, மதுவிலக்குச் சட்டத்தை மிக வேகமாகவும், உறுதியாகவும் அமல் நடத்தப் பொறுப்பேற்றிருக்கிற இந்த அரசே அதை தளர்த்தி, வளர்ந்து வருகிற இளைஞர் சமுதாயத்தை கெடுத்து விட வேண்டாம் என்று கேட்டு, இந்த மசோதவை தாக்கல் செய்ய வேண்டாம் என்று இந்த அரசை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*** திரு. ஏ. சாகுல் ஹமீது :** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மதுவிலக்கு திருத்த சட்டத் திருத்தத்தை இந்திய யூனியன் முஸ்லிம் லீக் கட்சியின் சார்பாக எதிர்க்க விரும்புகிறேன். மதுவிலக்குக் கொள்கையை ஆதரித்து மது விலக்கை பூரணமாக அமல் செய்து, இந்த நாட்டிலே ஒரு நல்ல ஆட்சியை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதுதான் பேரறிஞர் அண்ணாவினுடைய கொள்கை. அண்ணாவின் வழியை பின்பற்றுவதாக சொல்லும் இந்த அரசு இதனை முதற் கொள்கையாக ஏற்றுக் கொண்டு இந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தை தளர்த்தக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் இன்றைக்கு கல்லூரி மாணவர்கள்தான் குடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மசோதா சட்டமாக்கப்படுமேயானால், ஹைஸ்கூல் செல்லும் பிள்ளைகளும் குடிக்கக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படும். குறிப்பாக இது தாய்மார்களின் வாழ்வை பெரிதும் பாதிக்கும். வறுமை கோட்டிற்குக்கீழே உள்ள மக்களின் வாழ்வு இன்னும் மோசமான நிலையை அடையும் வகையில் பாதிக்கப்படும் என்று கூறி, இந்த

[திரு. ஏ. சாகுல் ஹமீது]

[1981 ஏப்ரல் 6]

திருத்தச் சட்டத்தை நீங்கள் வாபஸ் வாங்க வேண்டும் என்று என்னுடைய இந்திய யூனியன் முஸ்லீம் லீக் கட்சியின் சார்பாக வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களால் இங்கே இந்தச் சட்ட முன்வடிவு தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 1981ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்குத் திருத்தச் சட்டத்தை தாக்கல் செய்வதை தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே நான் எதிர்க்கிறேன், என்பதை முதலிலே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

காரணம் இந்த நாட்டிலே பல்வேறு நேரங்களிலேயும் பல்வேறு சூழ்நிலைகளிலேயும், மதுவிலக்கைப் பொறுத்த அளவில் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய மனப்பூர்வமான கருத்து, மதுவிலக்கு தமிழ்நாட்டிலே தீவிரமாக அமுல் நடத்தப்படவேண்டும் என்பது தான். அதை நாங்கள் பல்வேறு கட்டங்களில் வலியுறுத்திச் சொல்லி வந்தபோது எல்லாம் இந்த அரசாங்கம் நாங்கள் மதுவிலக்கை தீவிரமாக அமுல்படுத்த வேண்டும் என்றுதான் நினைக்கிறோம், தமிழக மக்களின் குடிபழக்கத்தை தடுக்க வேண்டும் என்றுதான் எண்ணுகிறோம், ஆனால், எங்களால் முடியவில்லை அதனால் அந்த மதுவிலக்கு சட்டத்தைத் தளர்த்தியிருக்கிறோம் என்று சொல்லி இந்த சட்டத் திருத்தத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, நாங்கள் மதுவிலக்குக் கொள்கையில் தீவிர நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறோம். அதனால்தான் தீவிரமாக மதுவிலக்குப் பிரச்சாரம் செய்வதற்காக 1 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறோம். ஆனால் மதுவிலக்கை தளர்த்தினால் பல கோடி ரூபாய் அரசுக்கு வருமானமாக வரும். அதனால் அதை தளர்த்தியிருக்கிறோம் என்று சொல்வது, நீங்கள் தமிழக மக்களை ஏமாற்றுவதற்கான சூழ்ச்சியை செய்கிறீர்கள் என்று சொல்ல மாட்டேன், தமிழக மக்களின் அறிவை திசை திருப்பி அவர்களை மீண்டும் மது அரக்கனின் கையிலே ஒப்படைப்பதற்கான ஒரு குற்றத்தை செய்யவிரும்புகிறீர்கள் என்று சொல்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-10]

எனக்கு முன்னால் பேசியவர்கள் இங்கே பல கருத்துக்களை எடுத்து வைத்துள்ளார்கள். நீங்கள் பல சந்தர்ப்பங்களில் திருவள்ளூரை எடுத்து, காந்தியை எடுத்து, காமராஜர் அவர்களை எடுத்து, அண்ணா அவர்களை எடுத்து இவர்கள் உதாரணங்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ஆனால், இந்த மதுவிலக்குக் கொள்கையில் மட்டும் இவர்களையெல்லாம் ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டு அது எங்கள் தனியான கொள்கை என்று சொல்லி அதன் மூலம் தமிழ்நாட்டில் உள்ள தாய்மார்களின் கண்ணீரைத் துடைப்போம் என்று கூறியிருப்பது எங்களுக்குப் புரியவில்லை, நீங்களும் குழம்பி நாட்டு மக்களையும் குழப்பி

1981 ஏப்ரல் 6]

[திரு. லா. சுந்தரராஜ்]

அதன் மூலம் இந்தச் சட்டத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள் என்று நான் உறுதியாகச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே, எங்கள் கட்சி சார்பில் இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தை கடுமையாக நாங்கள் எதிர்க்க விரும்புகிறோம். எதிர்க்கிறோம், தொடர்ந்து எதிர்த்துக் கொண்டிருப்போம். அதற்கு எடுத்துக் காட்டாக நாங்கள் இந்தச் சட்ட முன்வடிவை அமல் செய்வதை எதிர்த்து எங்கள் கட்சி சார்பில் நாங்கள் வெளிநடப்பு செய்கிறோம் என்று வெளியேறுகிறோம்.

[காங்கிரஸ் (இ) கட்சி உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்புச் செய்தனர்.]

* திரு. க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மதுவிலக்குச் சட்டம் 1937-ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட சட்டம் இன்றைக்கு அரசின் சூழ்நிலை காரணமாக அதைத் திருத்துவதற்காக இந்தச் சட்டம் இங்கே இன்றையத் தினம் அவையிலே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றது. இதை எதிர்ப்பதற்கான கடப்பாடு எனக்கு இருக்கிறது. என்னுடைய கட்சிக்கும் இருக்கிறது. காரணம், இந்த மதுவிலக்கு திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள இந்தச் சட்டப் பகுதிகளில் இருக்கிற அத்தனை கருத்துக்களும் மதுவிலக்குக்கு நேர் எதிரான கருத்துக்களாகும். மதுவிலக்கோடு உடன்பட்டு அந்த உடன்பாட்டின் கீழ் சில திருத்தங்கள் செய்யப்படுவதாக இருந்தால் மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் திருத்தம் சட்டம் என சொல்லப்படுகின்ற கருத்து பொருத்தமாகயிருக்க முடியும். ஆனால், மதுவிலக்குக்கு நேர் மாறாக, மது எந்தெந்த வகையில் அனுமதிக்கப்படும், எந்தெந்த முறையில் விற்கலாம், எந்தெந்த வகையில் உரிமை பெறலாம், என்னென்ன வகையான மதுக்களைப் பெறலாம், வை வை உள்நாட்டு மது, வை வை வெளிநாட்டு மது அப்படி விற்கிற போது செய்யப்படுகிற தவறுகளுக்கு என்ன தண்டனை என்று இந்த விவரங்கள் முழு அளவிற்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இதை மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் திருத்தச் சட்டம் என்று சொல்லப்படுவதை விட இந்தச் சட்டத்திற்கு மது அனுமதிச் சட்டம் என்று பெயர் வைப்பது முறையாக இருக்குமே தவிர, மதுவிலக்கு திருத்தச் சட்டம் என்று சொல்வது உள்படியே தலைப்புக்கு பொருத்தமில்லாத கருத்துக்களையெல்லாம் உள்ளடக்கிய ஒன்று என்று சொல்லலாம். குதிரையைக் காட்டிவிட்டு கழுதையை விற்கிற வியாபாரம் நடப்பது முறையல்ல. அதேபோல் மதுவிலக்குச் சட்டம் என்று தலைப்பைச் சொல்லி அதிலே ஏதோ நுணுக்கமான திருத்தங்களைச் செய்வதுபோல் காட்டி இந்தத் திருத்தங்கள் முழுவதும் மதுவிலக்கை அடியோடு எதிர்க்கின்ற ஒழிக்கின்ற மது விற்பனை முறைப்படுத்துகின்ற அதாவது மதுவிலக்குக்கு மாறான காரியங்களையெல்லாம் முறைப்படுத்துகிற அரசாங்கத்திற்கு வருமானத்தைத் தேடித் தருவதற்கான ஒரு காரியமாக இருப்பதால் தலைப்பே தவறு என்ற மனக்குறையை, என் வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(திரு. க. அன்பழகன்)

[1981 ஏப்ரல் 6]

மற்றொன்று, மதுவிலக்குக் கொள்கையைத் தீவிரப்படுத்துவதற்கு அரசு நங்கம் இரண்டு — ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இங்கே கொண்டு வந்த ஒரு சட்டம் இருக்கிறது. இதிலே எந்தக் குறிப்பிலும் அது இந்தச் சட்டத்தில் இடம் பெறவில்லை. அந்தச் சட்டம் இன்றைக்கு இந்த அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுவது உண்மை. நடைமுறைகளுக்கு முற்றிலும் மாறானதாகும். ஏனென்றால், இங்கே மது குடிக்க ஏதாவது ஒரு வகையில் பெர்மிட் வழங்க அனுமதிக்கலாம் என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட பிறகு, தென்னை மரத்தில் கள் இறக்குவதாக இருந்தால் அப்படி இறக்க அனுமதி பெறவேண்டும் என்று சொன்னதற்குப் பின்னால், குத்தக எடுப்பவன் அல்லது தோட்டக்காரன் இப்படி முன் அனுமதி பெறவேண்டும் கள் இறக்க என்று குறிப்பிட்ட பிறகு குடிப்பவர்கள் யாராவது கைது செய்யப்பட்டால் அவர்கள் கடுமையாகத் தண்டிக்கப்பட வேண்டும், தொடர்ந்து, குடித்தால் அவர்களை அந்த மாவட்டத்திலிருந்து இன்னொரு மாவட்டத்திற்கு அனுப்ப வேண்டும், நாடு கடத்திவிடவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிற ஒரு சட்டத்தை இந்த அரசு இன்றைக்குக் கூட ஒப்புக்கொண்டு உண்மை நிலையைக் கைவிடப்படாத சட்டமாக, நீக்கப்படாத சட்டமாக இருக்குமானால் அவ்வளவு கடுமையான சட்டம் ஒரு பக்கம் உள்ளபோது அடிப்படையில் மதுவை ஒழிக்கக் கொண்டுவரப்பட்ட சட்டம் என்ற அந்தப் பேர்வைக்குள்ளே இன்றையதினம் மதுவைக் கைவிடுகிற சட்டம் கொண்டுவருவது என்றால் அது முறையல்ல. ஒரு வேளை சட்ட வாசகங்களை ஒட்டிவருகிறது. இப்படியெல்லாம் சட்டம் செய்வது முறைதான் என்று ஒரு வேளை அரசு சொல்லிவிடக்கூடும். ஆனால் அரசின் கடமை இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கத்தை வெளிப்படையாக ஒப்புக் கொள்வதாக இருக்க வேண்டும்.

அப்படி ஒப்புக்கொள்வதாக இருந்தால், தலைப்பிலே இருந்து முடிவு வரை, இடையிலே கொண்டு வரப்பட்ட இடையிலே இந்த அரசே கொண்டு வந்த சட்டம் இருக்கிறபோது, இது முற்றும் முரணாக ஆகிறது. ஆகவே, இடையிலே கொண்டு வரப்பட்ட சட்டத்தை கைவிட வேண்டும். இல்லையானால், அந்தச் சட்டத்தினை இந்தச் சட்டத்தோடு ஒன்றாக இணைத்து, அதைப்பற்றி பரிசீலித்து, மொத்தமாக ஒரே சட்டமாக வரக்கூடிய அளவிற்குச் செய்ய வேண்டும். காரணம், 1937-லே ஒரு சட்டம். அதற்குப் பின்னர் 1977-78-லே ஒரு சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. அதற்குப் பின்னர் 1981-லே என்று இந்தச் சட்டங்கள் எல்லாம் இருக்கின்ற காரணத்தினால், இவைகளின் கருத்துக்களை எல்லாம் ஒன்றாக இணைத்து, ஒரே சட்டமாக வரக்கூடிய அளவிற்கு வழி செய்வதற்கு இந்த அரசு முன்வர வேண்டுமே தவிர, இப்படிச் செய்வது நல்லதல்ல. ஒருவகையிலே நான் எண்ணுகிறேன், தங்களுடைய நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்வதிலே ஒரு அவசரம், ஆர்வம் இருக்கிறதே தவிர, உண்மைகளை மொத்தமாக ஒப்புக் கொண்டு சட்டத்தை முழு வடிவமாகக் கொண்டு வர வேண்டுமென்ற எண்ணம் இல்லை. மதுவிலக்கைக் கைவிடுவதற்காகக்

1981-ஏப்ரல் 6]

(திரு. க. அன்பழகன்)

கொண்டு வரப்படுகின்ற இந்தச் சட்டம், அரசாங்கத்தினுடைய நோக்கத்திற்கு ஏற்பது என்ற எண்ணத்திலே கொண்டு வரப்படுகின்ற இந்தச் சட்டத்தை முழுமையாக எதிர்க்கிறோம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்போது இந்தச் சட்டம் கொண்டு வருவது நல்லதல்ல என்ற என் வேண்டுகோளையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பதில் எதுவும் சொல்ல விரும்பவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி.

“தமிழ்நாடு 1981-ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (திருத்த) சட்டமுன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, அனுமதி வழங்கப்பெற்றது.

திரு. குமரி அனந்தன் : இந்தச் சட்ட முன்வடிவை கொண்டு வர வேண்டாம் என்று எங்கள் கட்சியும் மற்றக் கட்சிகளும் எவ்வளவோ வாதாடிய பின்னரும், இங்கே அதனைக் கொண்டு வருவது என்று அரசாங்கம் முடிவெடுத்திருப்பது மிக வருந்தத்தக்க ஒன்றாகும். மதுவிலக்கைத் தளர்த்தக் கூடாது என்பதிலே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சொற்பொழிவு வேண்டாம். உங்கள் நடைமுறை என்ன என்பதைச் சொல்லுங்கள்.

திரு. குமரி அனந்தன் : எத்தனையோ காரியங்களை மத்திய அரசு செய்து வருகின்றபோது, இதையும் மத்திய அரசு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று வலியுறுத்தலாம். இல்லை, இதற்கான முழு நஷ்ட ஈடு தாராங்கள் என்று வலியுறுத்தினால், அதற்கு நாங்கள் துணை நிற்போம். அத்தகைய முயற்சியிலும் ஈடுபடாமல் இந்த சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வருகின்ற காரணத்தினால், காந்தி காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ், இதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கின்ற வகையில் வெளிநடப்பு செய்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(காந்தி காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்புச் செய்தனர்.)

திரு. ப. நெமோறன் : மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையிலே கடுமையான எதிர்ப்பு தெரிவித்தும் கூட, அரசு பிடிவாதமாக இந்த சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வருவது, தமிழகத்திலே உள்ள கோடிக்கணக்கான ஏழை எளிய மக்களின் எதிர்காலத்தை நாசப்படுத்தும் காரியமாகும் என்ற

(திரு. ப. நெடுமாறன்)

[1981 ஏப்ரல் 6]

முறையிலே, தமிழ்நாடு காமராஜ் காங்கிரஸ் அதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கின்ற வகையிலே, இந்த அவையிலே இருந்து வெளி நடப்பு செய்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(தமிழ்நாடு காமராஜ் காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் வெளி நடப்புச் செய்தனர்).

திரு. பி. முகமது இஸ்மாயில் : இந்த வரிசையிலே இருக்கின்ற தோழமை உணவர்வுள்ளவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதையும் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இந்தச் சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வருவதிலே முனைந்து நிற்கின்ற இந்த அரசின் செயலுக்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்து இது ஒருவேளை ஆளுங் கட்சியின் அரசியல் செல்வாக்கின் வீழ்ச்சிக்கு அறிகுறியாகும் என்று எச்சரிக்கை தந்து, நாங்கள் வெளிநடப்பு செய்கிறோம்.

(ஜனதா கட்சி உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்புச் செய்தனர்).

திரு. ஏ. சாகுல் ஹமீது : இந்த மதுவிலக்குச் சட்டம் கொண்டு வருவதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்துக் கொண்டு, இது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கருத்திற்கு விரோதமானது என்றும் அப்படி இந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தை கொண்டு வருவதற்கு இந்திய யூனியன் முஸ்லீம் லீக் கட்சியின் சார்பிலே எதிர்ப்பு தெரிவித்து, வெளிநடப்பு செய்கிறேன்.

(இந்திய யூனியன் முஸ்லீம் லீக் கட்சி உறுப்பினர் வெளி நடப்புச் செய்தார்).

திரு. அ. ரகுமான்கான் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் வருகை தருகின்றபோது, அவர்கள் கையெழுத்துப் போடுவதற்கு ஒரு ரிஜிஸ்தர் லாபியில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இப்போது நீங்கள் பார்க்கலாம். நம்முடைய ஆளுங் கட்சியின் கொறடாவின் பி.ஏ. என்று கருதுகிறேன். சப் ஜக்ட் கரெக்ஷன், அவர் யார், யார் வந்திருக்கிறார்கள் என்ற குறிப்பை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். அப்படி செய்வது அநாகரிகமானது ; சட்டவிரோதமானது. டி.ஏ. செக்ஷன் தான் அதைக் குறிக்கவேண்டும். அதற்கு மாறாக அப்படிச் செய்யலாமா? அப்படிப்பட்ட காரியம் நடைபெறுவதை இன்றைக்குப் பார்க்கலாம். இதற்கு விளக்கம் தேவை.

[முற்பகல் 11-20]

திரு. ஆர். மணிமாறன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கொடுத்த தகவல் மீது, நான் அங்கு போய் என்ன நிலைமை என்று பார்த்த

1981. ஏப்ரல் 6] (திரு. ஆர். மணிமாறன்)

தால்தான் விவரம் தெரியும். அவ்வாறு இருப்பின் அதைத் தவிர்ப்பதற்கான நடவடிக்கைகளில் கண்டிப்பாக ஈடுபடுகிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தவறை தவிர்த்துக்கொள்கிறேன் என்று ஒத்துக் கொண்டதாலே, இனிமேல் யாரும் இப்படிப் பார்க்கக் கூடாது. உறுப்பினர்கள்தான் அவற்றைப் பார்க்கலாமே தவிர, வெளி அதிகாரிகளோ மற்றவர்களோ, யார் யார் வந்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் குறித்துக்கொள்வது நடைமுறைக்கு ஏற்றதல்ல, நடைமுறையில் அனுமதிக்கப்படுவதும் இல்லை.

*** டாக்டர் மு. கருணாநிதி :** இந்தச் சட்ட முன்வடிவுபற்றி பல்வேறு கட்சிகளின் சார்பில் கருத்துக்கள் எடுத்துச் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன. திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தின் சார்பில், அதனுடைய துணைத் தலைவர், பேராசிரியர் அவர்கள் அமைச்சரிடத்திலே கேட்டிருக்கிறார். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னிறைவேற்றப்பட்ட அந்தக் கடுமையான சட்டமும் இருக்கிறது; இதுவும் இருக்குமென்றால் முரண்பாடாக இருக்கிறதே, என்று இதுபற்றி விளக்கம் கேட்டிருக்கிறார். அதற்கெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்காமல் இருக்கிறார். அவர்கள் பதில் அளிக்க நாங்கள் எல்லாம் விரும்பிக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளும் பொழுது நான் பதில் சொல்கிறேன். இப்போது நான் எதுவும் சொல்வதற்கில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் புரியாமல் அன்றைக்குச் சொல்கிறேன் என்று சொல்லவில்லை. இன்றைக்கு சொல்வதற்குத் தேவையில்லை என்பதால் தான் நான் அப்படிச் சொல்கிறேன்.

இச் சட்ட முன்வடிவை பேரவைமுன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பெற்றிருக்கிறது.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்பாக மத்திய திட்ட அமைச்சர்திரு. திவாரி அவர்கள் அனைத்து மாநிலங்களின் அமைச்சர்களையும் அழைத்திருக்கிறார்கள்...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மத்திய திட்ட அமைச்சர் அவர்கள் அழைத்தது எல்லாம் சட்டமன்றத்தில் விவாதத்திற்கு வராது.

[1981 ஏப்ரல் 6]

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : தலைவர் அவர்களே, அனைத்து மாநிலங்களிலிருந்தும் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், தமிழகத்தைத் தவிர, அதனால்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு திட்டக் குழு துணைத் தலைவர் திரு. சீனிவாசன் அவர்கள் கலந்து கொண்டிருக்கிறார். பத்திரிகையிலே செய்தியும் வந்திருக்கிறது. படமும் வந்திருக்கிறது.

(ஆ) இன்றியமையாப் பணிகள் பராமரிப்புச் சட்டமுன்வடிவு 1981

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, “தமிழ் நாடு 1981-ஆம் ஆண்டு இன்றியமையாப் பணிகள் பராமரிப்புச் சட்டமுன்வடிவு * (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 21/1981) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும்” என்று மொழிகிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சட்ட முன்வடிவை ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்வதற்கே சட்டப்படி தகுதி இல்லை என்பது என்னுடைய பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்.

திரு. ரா. உமாநாத் : தலைவர் அவர்களே, திருத்தத்தை ஸ்டெடி பண்ணி, சம்பந்தப்பட்ட ரூல்லை ஸ்டெடி பண்ணி தான் நான் வந்திருக்கிறேன். ஆகவே அது சட்டப்படி செல்லாது ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்வது என்பது இன்றைக்கு வடிவில் இருக்கக்கூடிய அந்த பில்லானது, ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்வது என்பது மலைக்கும் மடுவிற்கும் உள்ளதைப் போன்ற ஒரு நிலைமை இருக்கிறது.

அதை இண்ட்ரடியுஸ் பண்ணுகிறபோது இன்று அமலில் இருக்கக்கூடிய அவசரச் சட்டத்தை அமலாக்குவதற்காக என்ற நோக்கத்தோடு இந்த வடிவத்திலே கொண்டுவந்து இந்த பில் டிஸ்கஷனுக்கு, ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று சட்ட அமைச்சர் கூறுகிறார். இதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிற அந்த ஆர்டினன்ஸ் ஏற்கெனவே செத்துபோய் விட்டது. அந்த ஆர்டினன்ஸே காலாவதியாகிறபோது, அந்த

*1981 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 26 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

1981 ஏப்ரல் 6]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

ஆர்டினன்ஸை ஒட்டியதாகக் கொண்டுவரப்படுகிற இந்த பில்லும் காலாவதியாகி விடுகிறது. வேண்டுமானால் செப்ப ரேட்டாக, ப்ரஷ் பில்லாகத்தான் கொண்டுவரலாம்.

அடுத்து, அமென்மென்ட் கொடுத்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. ரெகுலரைஸ் பண்ணுவதற்கு சட்டபூர்வமாக்குவதற்காக என்று செல்லி அமென்மென்ட் சீப் மினிஸ்டர் பெயரால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அமென்மென்ட் என்ன சொல்கிறது என்றால் 'ஓமிட் கிளாஸ் 10' என்பதுதான். கிளாஸ் 10-ஐ நீக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கிளாஸ் 10 என்ன சொல்கிறது என்றால் Tamil Nadu Essential Services Maintenance Ordinance, 1981 (Tamil Nadu Ordinance 2 of 1981) is hereby repealed. என்று சொல்கிறது. அந்த கிளாஸை எடுத்து விடவேண்டுமென்ற முறையிலே அமென்மென்ட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி அமென்மென்ட் கொடுத்தவுடனே அமலுக்கு வந்துவிடுகிறதா என்றால் வராது. அது நோட்டீஸ் ஆப் அமென்ட்மெண்டுதான். நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வளவுதான் It is only a notice of amendment ஆகவே அந்த அமென்ட்மென்ட் அமலுக்கு வரவில்லை. இதன்மேலே ஹெனரல் டிஸ்கஷன் நடந்து, பிறகு கிளாஸ் பை கிளாஸ் டிஸ்கஷன் நடந்து அந்த கிளாஸ் வருகிற போது அந்த அமென்ட்மென்ட் பாஸானால்தான் அது அமலுக்கு வரும். அதுவரைக்கும் இந்த பில் தான், அமென்ட்மென்ட் அதிலே வராது. இது ஒரு சீரியஸ் மேட்டர். தலைவர் அவர்கள் தயவுசெய்து கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாம் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்கிறபோது தான் அந்த கிளாஸையும் டிஸ்கஸ் பண்ணலாம். அதுவரையிலும் செத்துப்போன பில்லையொட்டித்தான் இந்த பில் இருக்கிறது என்கிற நிலைமையை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். அதோடு இல்லாத ஒரு ஆர்டினன்ஸை ரிப்பீல் பண்ணக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. Non-existence of Ordinance is sought to be repealed in the discussion of this bill ஆகவே இந்த பாயின்ட்டிலே இந்த பில் இந்த வடிவத்திலே இன்றைக்கு நிற்காது. நீங்கள் அமென்ட்மென்டுவது தப்பு. இந்த அமென்ட்மென்ட்டைப் பொறுத்தவரைக்கும் நெகட்டிவ் தன்மையுடையதாக இருக்கிறது. கிளாஸை டெலீட் பண்ணுவதற்கு அமென்ட்மென்ட் கொடுத்தால் அதை அட்மிட் பண்ணமுடியாது. ஏதாவது சப் கிளாஸ் என்று இருந்தால்தான் அவ்வாறு செய்யமுடியும். நீங்கள் இதவரைக்கும்

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1931 ஏப்ரல் 6]

உங்கள் ஆபீசிலே கடைப்பிடித்து வந்திருக்கின்ற முறை அது தான். நெகட்டிவ் அமென்டென்மென்ட்டாக இருந்தால் அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்ற நிலைமைதான் இருந்திருக்கிறது.

Practice and Procedure of Parliament states :

"An Amendment which has merely the effect of negative voting is not allowed."

On this principle, amendments purporting to omit a clause of a Bill are disallowed :

The proper course is to vote against the Clause.

அப்புறம் என்ன போடுகிறார்கள் என்றால் 'எகெயின்ஸ்ட் திகிளாஸ்' என்றால்கிளாஸ் வருகிறபோது எதிர்த்து ஒட்டுப்போடலாம் என்று அர்த்தம். ஆகவே சட்ட அமைச்சர் பிரஸ்டிஜிலே நித்தக்கூடாது. வேண்டுமென்றால் பிரஷ் பில் கொண்டுவாருங்கள் அப்போது எங்கள் பொசிஷனைச் சொல்கிறோம். ஆகவே அமென்டென்ட் நிற்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஸ்டேட்மென்ட் ஆப் ஆப்ஜெக்ட்ஸ் அன்ட் ரீசன்ஸிலே என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் பில்லைப் பொறுத்தவரையிலும் கான்ஸ்டிடியூஷனல் ஆப்ளிகேஷன் அரசியல் சட்டத்திட்டப்படி அவசியமானது. நான் மறுபடியும் Practice and Procedure of Parliament, Page 465 லிருந்து சொல்கிறேன். பேஜ் நாலிலிருந்து படிக்கிறேன்.

"The proof copy is scrutinized in the Secretariat with a view to ensuring that the Bill conforms to the various Constitutional provisions and the rules, viz, whether the Bill contains a statement of Objects and Reasons"

இது ஒரு கான்ஸ்டிடியூஷனல் ஆப்ளிகேஷன். ஆனால் ஸ்டேட்மென்ட் ஆப் ஆப்ஜெக்ட்ஸ் அன்ட் ரீசன்ஸில் இருக்கிறதா என்றால் இருக்கிறது. அது என்ன சொல்கிறது என்றால் "The Bill seeks to replace the said Ordinance," என்று சொல்கிறது. இது தான் ஸ்டேட்மென்ட் ஆப் ஆப்ஜெக்ட்ஸ் அன்ட் ரீசன்ஸ். ஆர்டினன்ஸ் போயிற்று என்கிறபோது இல்லாத ஆர்டினன்ஸ்க்கு "which is not in existence" you are bringing a Bill என்ற நிலைமை வருகிறது. இந்த பில் 'ஆர்டினன்ஸை ரீபிளேஸ் பண்ணுவதற்கு' என்று வருகிறது.

1981 ஏப்ரல் 6]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

ஆர்டினன்ஸை இக்னோர் செய்தால் அந்த Constitutional obligation அடிப்பட்டு விடுகிறது.

[முற்பகல் 11-30]

There must be a statement of objects and reasons in the Bill which must be consistent with the Clause in the Bill; அந்த சட்டத்திற்கு உட்பட்டிருக்கும் கிளாஸை ஒட்டிய நேக்கம் என்ற முறையில் வரவேண்டும். ஆனால் பிரதான நேக்கமே பேரன் பிறகு To replace the Ordinance (Objects and Reasons) செய்வது என்பது பிரதான நோக்கமே பேரன் பிறகு, பில்லுக்கும் அது பேசுகிறது. It is out of rule and it's out of order. If the Government wants to bring, let them bring a fresh bill காலாவதியான பில்லை எப்படி விவாதிக்கலாம்? இந்தப் பாயின்ஸ்ட் சீரியஸாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த பார்மிலே விவாதிப்பது சரியாகாது. Till the amendment is passed we cannot discuss about the Bill இந்த அமென்டென்டைக் கொண்டு வந்தால் ரெகுலரைஸ் செய்ய முடியாது. டிஸ்கஷனை நாம் இந்த பில்லிலேதான் பண்ண வேண்டியிருக்கும். ஆர்டினன்ஸை ஒட்டியதாக இந்த பில் இருக்கிறது என்று கருதுகின்ற காரணத்தால் இதை எடுக்கக் கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. இரா. கருணையா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய அலுவலில் அரசினர் சட்ட முன்வடிவு (ஆய்வு செய்தல்) என்பதிலே சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 21/1981 என்பதை ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். இங்கே நம் முன் ஏற்கெனவே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் சட்டமுன்வடிவில் 21/1981 என்பது ஏற்கெனவே தமிழக அரசு 1981ஆம் ஆண்டு இரண்டாம் எண்ணுள்ளதை அவசரச்சட்டத்தின் சட்டமாக ஆக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பதைத் குறிப்பிட்டுக் கொடுக்கப்பட்ட சட்ட முன்வடிவை அதையேதான் Statement of Objects and Reasons என்பதில் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

With a view to ensure public safety and the maintenance of supplies and services necessary for the normal life of the community, it was considered necessary that the Government should have adequate powers to deal promptly and effectively with strikes in essential services. Accordingly, the Tamil Nadu Essential Services Maintenance Ordinance, (Tamil Nadu Ordinance 2 of 1981) was promulgated by the Governor.

[திரு. இர. கருப்பையா]

[1981 ஏப்ரல் 6]

என்று தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அந்த அடிப்படையில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற இந்தச் சட்ட முன்வடிவை அவையிலே ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்டு விவாதித்து நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கூறுவது முறையற்றது. அது முறையானது அல்ல. ஆகவே, நம்முடைய பேரவைத் தலைவரவர்கள் அரசாங்கம் இதை முறையாக, புதிதாகச் சட்டமுன்வடிவைத் தயாரித்து இந்தச் சபை முன் வைத்து அதை ஆய்வுக்கு எடுத்து நிறைவேற்றுவதுதான் முறையாக இருக்கும் என்ற அடிப்படையில் இந்தச் சட்டமுன்வடிவை ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்வதை நிறுத்தி வைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*திரு. க. அன்பழகன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஏற்கனவே இரண்டு முறை இந்த அரசால் கைவிடப்பட்ட, நாங்கள் வற்புறுத்த மாட்டோம் என்று ஒப்புக்கொண்ட அப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் இன்றையதினம் இந்த அவையிலே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற இது சட்டமாக ஆக்கப்பட வேண்டும் என்று விவாதிக்கப்பெறுவதற்கான தகுதியை இழந்துவிட்டது என்பதை நானும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

ஏன் இந்தச் சட்டம் அந்தத் தகுதியை இழந்து விட்டது என்றால், எந்தவொரு சட்டமும் கொண்டுவரப்படும்பொழுது அந்தச் சட்டத்திற்கு நியாயமான நோக்கங்களை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய கடப்பாடு இருக்கிறது. அப்பொழுது இன்றையதினம் நடைமுறையிலே இல்லாத ஒரு அவசரச் சட்டத்தைக் காட்டி, அந்த அவசரச்சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டதை காரணமாக இந்தச் சட்டத்தை இந்த அவையிலே கொண்டுவர நேரிடுகிறது என்று, ஏற்கெனவே அந்த அவசரச் சட்டம் நடைமுறையிலே இருந்தபொழுது சொல்லப்பட வேண்டிய காரணங்கள் இன்றையதினமும் சொல்லப்பட்டிருப்பதால், திருத்தப் படாத காரணத்தால், முன்கூட்டியே மாற்றியமைக்கப்படாத காரணத்தால், தவறான அடிப்படையை உருவாக்குகின்ற

1981 ஏப்ரல் 6]

[திரு. க. அன்பழகன்]

நோக்கத்திலே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்ற அடிப்படையில் இது முறை தவறான காரியம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

அதோடு மட்டுமல்லாமல், இதிலே உள்ளே வருகின்ற பத்தாவது விதி மொத்தமாகக் கைவிடப்படலாம் திருத்தப் படலாம் என்று முதலமைச்சரால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற ஒரு திருத்தம், அனுமதிக்கிறது என்றாலும் கூட அந்தத் திருத்தம் அரசாங்கத்தாலே கொண்டு வரப்படுகின்ற திருத்தம், புதிதாகச் சட்டம் வருகின்றபொழுது முன்கூட்டியே இடம் பெற்றிருந்தால் அந்தச் சட்ட நோக்கமே கூட மாற்றி எழுதப்பட்டிருக்கும். ஆனால், அந்தத் திருத்தம் இப்பொழுது வருகின்றபொழுது, அந்தத் திருத்தம் இப்பொழுது இடம் பெறாத ஒன்று, இனி எதிர்காலத்திலே இடம் பெறக்கூடும். அப்படி இடம் பெற்றாலும்கூட, இது கைவிடப்பட்டாலும்கூட, அப்பொழுதும் கூட இதிலுள்ள நோக்கம் என்ற பகுதி திருத்தப்படுவதாக, கைவிடப்படுவதாகச் சொல்வது முறையல்ல. இந்தச் சட்டத்தினுடைய நோக்கத்தையே திருத்துவதாக இருந்தால், சட்டமே புதிதாக வரத்தான் வேண்டும். நோக்கம் மாறுகிறபொழுது, சட்டத் துடைய வடிவம் மாறும். இவை எல்லாவற்றையும் விட இந்த அரசாங்கம் ஏற்கெனவே ஒப்புக்கொண்டிருக்கின்ற ஒரு கொள்கை என்று நான் சொல்கிறேன். இன்னும் சொல்லப் போனால், அரசாங்கம் ஒப்புக்கொள்கிற ஒரு நியதியின் அடிப்படையில், எல்லாவிதமான தொழிலாளர்களையும் பாதிக்கிற ஒரு சட்டத்தை கொண்டுவர விரும்பவில்லை என்றும், இன்றியமையாத பணிகளை முறையாகச் செய்தால் இடையூறு ஏற்படாமல் இருக்கும் என்பதற்காகத்தான் சட்டம் என்றும் சொல்லிவிட்டு, அதற்காக, ஏற்கெனவே இந்த மன்றத்திலே வாதாடுகிறபொழுது, அதிலே எல்லோரையும் சர்த்துக் குறிப்பிடாமல், எல்லா தொழிலாளர்களையும் உட்படுத்தாமல், பலரைக் கைவிட நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொன்ன இந்த அமைச்சர்களின் சார்பில், அமைச்சரவை சார்பில், மறுபடியும் இந்தச் சட்டத்திலே எல்லா வகையான தொழிலாளர்களையும், எல்லாவிதமான அரசாங்கத்துறை அலுவலர்களையும், எல்லாப் பணிகளிலே உள்ளவர்களையும், அது உள்ளடக்கியதாக இருக்கிற காரணத்தால், அரசாங்கம் சொன்ன கொள்கைக்கு முரண்பாடுடையதாக இருக்கிறது. அந்தக் கொள்கையைப் பற்றி அவர்களுக்கு அக்கறை இல்லாத நிலைமை இருக்குமானாலும்கூட சட்டம் கொண்டு வருகிற முறையிலிருந்து மாறி இருக்கிறது. தவறி இருக்கிறது ; சட்டம் கொண்டு வரப்படுகிறபொழுதே இந்த

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1981 ஏப்ரல் 6]

அவையிலே அப்படி ஒரு தவறு ஏற்பட ஒருமுறை இடம் தந்து விடுவோமானால், அது மேலும் பல தவறுகளுக்கும் வழிவகுக்கும் என்ற காரணத்தால், இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதையே அரசு கைவிட வேண்டும். அதேபோல், சபாநாயகர் அவர்கள் இந்தச் சூழ்நிலையில், இந்தச் சட்டத்தை, இங்கே வாதிக்க எடுத்துக்கொள்ளாமல் தடுத்து நிறுத்த வேண்டிய கடைமையை அவர்கள் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் சில இன்றியமையாப் பணிகள் ஒழுங்குமுறையை மேலும் கண்டிப்பாகச் செயல்படுத்தும் சட்ட முன்வடிவை இங்கே தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள். அதற்காக விவாதத்திற்கும் அவர்கள் தயாராக வந்து விட்டார்கள். ஆனால், அதற்கு முன்னதாக, நம்முடைய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த தலைவர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் ஒரு புதிய பிரச்சனையை இங்கே எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, அவருடைய கருத்தெல்லாம், இறந்துபோன அவசரச் சட்டத்தை, அதை பேஸ் பண்ணியே இந்தச் சட்ட முன்வடிவு இங்கே தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதுதான். முன்பு இரண்டுமுறை, இதுபோன்ற இன்றியமையாப் பணிகளுக்கான அவசரச் சட்டங்கள் பிறப்பிக்கப்பட்டு, அவை இந்த அவையிலே கடுமையான வாதங்களுக்குப் பின்னால், முதலமைச்சர் அவர்கள் அது தானாகவே செத்துவிடும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், இங்கே தானாகவே இறந்துபோன அவசரச் சட்டத்தை அடிப்படையாக வைத்து, மீண்டும் அவசரச் சட்டத்திற்கு உயிர் ஊட்டும் வகையிலே இந்த மசோதா தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதன்மீது எங்களுடைய கட்சியின் கருத்துக்களை, பின்னாலே முறையாக இந்த அவையில் விவாதத்திற்கு வரும்போது சொல்லத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆகவே, இது முக்கியமான சட்டப் பிரச்சனை, டெக்னிக்கல் பிரச்சனை. இதை இந்த அவையிலே தாக்கல் செய்து, ஒருக்கால் உங்களுடைய மெஜாரிட்டி காரணமாக நிறைவேற்றப்படும் என்றால், பின்னாலே சட்டச் சிக்கல் ஏற்படும் என்று நான் எச்சரிக்கை செய்ய விரும்புகிறேன்.

அதுபோன்று இந்த அவையிலே இருக்கிற சூழ்நிலை, இந்த அவைக்குச் சரியான ஆலோசனை இல்லை. அல்லது சட்டத் துறை சரியான ஒத்துழைப்பு தந்தோ, திறமையாகவோ செயல்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டுக்கு ஆளாகாமல் இந்த மசோதாவைத் தாக்கல் செய்வதற்கு முன்பாக, முழுமையாக பரிசீலனை செய்து, மீண்டும் வேறொரு சட்ட முன்வடிவை இந்த அவையிலே தாக்கல் செய்ய சபாநாயகர் அவர்கள் உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 6]

[முற்பகல் 11-40]

திரு. ப. நெடுமாறன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு இன்றியமையாப் பணிகள் பராமரிப்புச் சட்ட முன்வடிவை ஏற்கனவே இந்த அவையிலே இருக்கின்ற அனைத்து எதிர்க்கட்சிகளும் எதிர்த்து இருக்கின்றனர். அது தொழிலாளர்களின் உரிமையை பாதிக்கும் சட்டம் என்பதையும் நாங்கள் சுட்டி சுட்டி இருக்கிறோம். அதிலும் குறிப்பாக அன்றைக்கு இந்தச் சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்கிற நேரத்தில் எல்லாக் கட்சிகளும் தங்களுடைய ஆட்சேபணைகளையும், எதிர்ப்புகளையும் சுட்டிக்காட்டிய நேரத்தில் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எங்களுடைய முக்கியமான கோரிக்கைகளை மனதிலே கொண்டு அந்தச் சட்டம் திருத்தி அமைக்கப்பட்டு, இந்த அவையிலே அளிக்கப்படும் என்ற வாக்குறுதியைச் சொன்னார்கள். ஆனால் அதிலே எந்தவிதமான மாற்றமும் செய்யாமல், அப்படியே அந்தச் சட்டம் இந்த அவையிலே ஆய்வுக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்க ஊழியர்களானாலும் சரி, அதே போல் நகராட்சி ஊழியர்களானாலும் சரி, யாராக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய நியாயமான உரிமைகள் இந்தச் சட்டத்தின்மூலம் பறிக்கப்படுகிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

‘எசன்சியல் சர்வீஸ்’ என்கிற அந்த ஒரு வார்த்தை மூலம் எல்லாவற்றையும் அரசாங்கத்தின் பல்வேறு துறைகளில் உள்ள ஊழியர்கள், ஸ்தல ஸ்தாபன ஊழியர்கள் அத்தனை பேர்களையும் இந்த ஒரு வார்த்தை அடக்கிவிடுகிறது. அவர்களுடைய குறைகளை வெளிப்படுத்துவதற்காக நியாயமான போராட்டங்களில் ஈடுபடுவதற்கு அவர்களுக்கு உரிமைகள் இருந்தபோதிலும், இந்தச் சட்டம் கொண்டு வருவதன் மூலம் அவர்கள் தங்கள் குறைகளை வெளிப்படுத்த எந்தவிதமான போராட்டத்திலும் ஈடுபட்டாடிவாது என்கிற வகையில் இந்தச் சட்டம் இருக்கிறது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

அதிலும் குறிப்பாக இன்றைக்கு வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபடுகிறவர்களுக்கு பல்வேறு முறைகள் இருக்கின்றன.

[திரு. ப. நெடுமாறன்] [1981 ஏப்ரல் 6]

அதாவது, வேலைக்கு வராமல் இருப்பது அல்லது உள்ளிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்வது, அல்லது எதிர்ப்புத் தெரிவிப்பது அல்லது அடையாள பேட்டி அணிந்து வேலைக்கு வருவது போன்ற நிலைமைகள் உண்டு. அத்தகைய நிலைமைகளைக் கூட இந்தச் சட்டம் அனுமதிக்கவில்லை. அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல, இந்த வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபடுகிறவர்களுக்கு எத்தகைய கடுமையான தண்டனைகள் இங்கே அளிக்கப்படுகின்றன என்பதைப் பார்க்கிறபோது இது எவ்வளவு கொடிய சட்டம் என்பது நமக்குப் புரிகிறது. அதுமட்டுமல்ல— அந்த வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபடுகிறவர்கள் அல்லது வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட உத்தேசிக்கிறவர்கள் ஆகியோரை ‘வித் அவுட் வாரண்ட்’ பிடித்து உள்ளே வைக்க இந்தச் சட்டம் வகை செய்கிறது. இது நியாயம்தானா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபடுகிறவர்களுக்கு அந்தத் தொழிற்சங்கத்தை சேர்ந்த தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள், அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் ஆதரவு தெரிவித்தால் அவர்கள் வேலை நிறுத்தத்தைத் தூண்டிவிடுகிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக, எந்தவிதக் காரணமும் காட்டாமல் பிடித்து உள்ளே போட இந்தச் சட்டம் வகை செய்கிறது. இது அரசியல் கட்சிகளுக்கும், தொழிற்சங்கத்திற்கும் இருக்கும் நியாயமான உரிமைகளை பறிக்கும் சட்டமாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதிலே, வேலை நிறுத்தம் செய்கிறவர்களுக்கு யார் எப்படி உதவி செய்தாலும் அவர்கள் மீது இந்தச் சட்டம் பாயும். அவர்களுக்கு யார் உணவு கொடுத்தாலும் அல்லது பணவுதவி செய்தாலும் அல்லது வேறு எந்த தவி செய்தாலும், அவர்கள் மீதும் இந்தச் சட்டம் பாயும். இப்படிப்பட்ட முறையில் இந்தச் சட்டத்தின் பிரிவுகள் இருப்பதால் இந்தச் சட்டம் ரொம்பக் கடுமையானது, கொடுமையானது என்று சுட்டிக்காட்டி, இந்த

1981 ஏப்ரல் 6]

[திரு. ப. நெடுமாதன்]

சட்ட முன்வடிவை ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளாமல் இருக்க வேண்டும் என்று என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக எதிர்ப்பைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, சில இன்றியமையாப் பணிகளில், அதனைச் செம்மைப் படுத்தவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்படுகிறது என்று சொல்லி, பொது மக்களுக்கு அத்தியாரசியமாக உள்ள சேவைகள் தடைபட்டு விடக்கூடாது என்பதற்காக இதனை இங்கே அவையில் வைக்கிறோம் என்று இங்கே சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. இத்தகைய சட்டங்களை நிறைவேற்றுவதால் மட்டுமே சமுதாயத்திற்குத் தேவையான அனைத்தும் செய்து விடமுடியாது என்பதை இதற்கு சில நிமிடங்களுக்கு முன்னாலே கொண்டு வரப்பட்ட சட்ட முன்வடிவு—அதாவது மது விலக்கைத் தளர்த்தவேண்டும் என்கிற அடிப்படையில் கொண்டு வரப்பட்ட சட்ட முன்வடிவு—மூலம் நாம் அறிந்து இருக்கிறோம். சட்டம் கொடுமையாக இருந்த பிறகும் கூட, சமுதாயத்திலே விரும்புகின்ற மாற்றங்களை ஏற்படுத்த முடியாது, முடியவில்லை என்பதற்கு ஒரு பக்கத்திலே ராதம் விளக்கம் கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறபோது, இன்னொரு பக்கத்திலே வேறு ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து இருக்கிறோம். ஆகவே, சட்டத்தின் கொடுமை மூலம் சமுதாயத்தின் தேவையை நிறைவு செய்யமுடியவில்லை என்று ஒரு சில நிமிடங்களுக்கு முன்னாலே ஒப்புக்கொண்டு, அரசு சட்டம் கொண்டு வந்தபிறகு, இங்கே ஒரு சட்டத்தை கொடுமையான—சட்டத்தை கொண்டு வந்து, அதன் மூலம் யாருக்கும் எந்த வித உரிமையும் இல்லை என்கிற சூழ்நிலை உருவாகுமானால், அது மக்களுக்கு நன்மை பயக்குமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே, இந்த இரண்டு கருத்துக்களுக்கும் இடையே இருக்கிற முரண்பாட்டை இந்த அரசு உணரும் என்று நான் கருதுகிறேன். தொழிலாளர்கள் பணிபுரிகின்ற தொழிற்சாலையாக இருந்தாலும் சரி, அலுவலர்கள் பணி புரிகின்ற அலுவலகமாக இருந்தாலும் சரி, பணி நடந்து அதன் மூலமாக பொது மக்களுக்கு சேவை தொடர வேண்டுமென்ற ஆசை எங்கள் கட்சிக்கு இருக்கிறது.

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1981 ஏப்ரல் 6]

ஆனால் அதை சட்டத்தின் மூலம்தான் நிறைவேற்ற வேண்டுமா அல்லது எல்லாத் தரப்பினர்களுடைய சம்மதத்தின் மூலம் நிறைவேற்ற வேண்டுமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கிறோம்.

ஒரு காலத்தில் கடுமையான சட்டங்கள் இல்லாமல் இருந்த போதிலும் குடித்தல் பாவம் என்ற எண்ணம் இருந்தபோது குடி குறைந்திருந்தது என்பதைப் பார்த்தால், நிர்வாகத்தில் இருக்கிறவர்களும் அந்த நிர்வாகத்தோடு இணைந்து பணியாற்றுகிறவர்களும் ஒருவருக்கொருவர் புரிந்துகொண்டு வாழ்கின்ற வாழ்க்கைக்கு நாம் வழிவகுக்க முடியாதா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கிறோம். தொழிலாளர்கள் நிர்வாகத்தில் பங்கேற்று, அதன் மூலம் அவர்கள் தொழில் செய்கிறது மட்டுமல்ல. அலுவலகத்திலே பணியாற்றுகின்ற மிகப்பெரிய அதிகாரியாக இருந்தாலும் சம்பந்தப்பட்டவர்களைக் கேட்டுக் கேட்டுக் கலந்து உரையாடி, இந்த இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றலாம், அல்லது இப்படி இப்படிச் செய்யலாம் என்பதைச் பேச்சு வார்த்தை மூலம் உருவாக்க முடியும் என்ற நிலையை அவர்கள் உருவாக்கினால் இத்தகைய சட்டங்கள் அதிகமாக தேவை இருக்காது. ஏனென்றால், குறிப்பிட்டுச் சொல்வதாக இருந்தால் பல அலுவலகங்களிலே பணியாற்றும் பணியாளர்களின் குறைகளை கேட்பதற்குக்கூட பெரிய அதிகாரிகள் செவி கொடுப்பதில்லை. அதனால் விரக்தி ஏற்பட்டு, மனக் குமுறல் வெளிப்படுகிறது வேலை நிறுத்தமாக. எனவே பேச்சு வார்த்தை மூலம் எல்லாவற்றையும் நிறைவேற்ற முடியும் என்ற நிலைமையை விட்டுவிட்டு, அரசு இத்தகைய சட்டங்களைக் கொண்டுவர விரும்புகிறது.

திரு. அ. ரகுமன்கான் : சார், பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர், இப்பே. து விவாதம் ஆரம்பித்துவிட்டதா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இல்லை. அவர்கள் உரையை முடிக்கப் போகிறார்கள்.

திரு. குமரி அனந்தன் : ஆகவே, நாங்கள் இதை எதிர்க்கிறோம். தொழிலாளர்களும், அலுவலர்களும் தங்களுடைய ஜீவாதார உரிமைக்காக ஜீவாதாரப் போராட்டம் நடத்தி,

1981 ஏப்ரல் 6]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

தங்களுடைய உரிமையை நிலை நிறுத்துவதற்கும், தங்களுடைய உரிமையைப் பெறுவதற்கும், எது நியாயம் என்று சொல்வதற்கு முடியாமல் அரசியல் தலைவர்களுக்கும் தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளுக்கும் வாய்ப் பூட்டுப் போடும் இந்தச் சட்டத்தை காந்தி காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் ஜனநாயகத்திற்கு மாறுபட்டது என்று சொல்லி, இது சம்பந்தமாக ஏற்கெனவே நடைபெற்ற விவாதத்தின் அடிப்படையில் இதை ஆய்வுக்கு வைக்க வேண்டாம் என்று பணிவோடும் கனிவோடும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. சாகுல் ஹம்து : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையமையாப் பணிகள் பராமரிப்புச் சட்டம் என்ற தொழிலாளர் விரோத சட்டத்தை இந்த அரசு கொண்டுவர விரும்புகிறது. இந்தச் சிறப்புச் சட்டத்தின் மூலம் தொழிலாளர்களின் உரிமைகள் தடுக்கப்படுகின்றன; அவர்களுடைய உரிமைகள் மறுக்கப்படுகின்றன. அது மட்டுமல்ல. எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களையும் மற்றும் பிரதிநிதிகளையும் சிக்கலில் மாட்டுவதற்கு இந்தச் சட்டம் வழிவகுக்கும். ஆக, தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமாக இருக்கின்ற இந்தச் சட்டத்தை அனுமதிக்க வேண்டாம் என்று இந்திய யூனியன் முஸ்லீம் லீக் சார்பில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. பி. முகமது இஸ்மாயில் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிற சட்டத்தைப் படித்துப் பார்க்கும்போது அரசாங்கத்தின் உள் நோக்கத்தில் எங்களுக்கு சந்தேகம் ஏற்படுகிறது என்ற காரணத்தால் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசாங்கத்தின் எண்ணம் ஏதோ தொழில் நிறுவனங்கள் தங்குதடையின்றி செயல்பட வேண்டுமென்று மட்டும் சொல்லியிருக்கிறதோ என்ற பார்த்தால், இங்கே 'டெபுனிஷன்' என்ற பாராவில் 1வது பிரிவில் 7 வது இனத்தில் இருக்கிற உட்பிரிவைச் சேர்த்திருக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்காது. 7 வது உட்பிரிவின்படி அரசு சட்டம் இயற்றுகிற அதிகாரம் பெற்றிருக்கிற எந்த நிறுவனத்தையும் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவர முடியும் என்ற விதி அங்கே தோன்றுகிறது. ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் அனைத்து நிறுவனங்களையும் அனைத்துப் பிரிவு ஊழியர்களையும் கட்டுப்படுத்துகிற நிலை இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கம் எசன்ஷியல் சர்வீஸில் இருப்பவர்களைக் கட்டுப்படுத்துவது என்று இல்லை. ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தின் தலைப்பை மாற்றியிருக்கலாம். தேசிய சேவை என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக அனைத்துச் சேவைகளிலும் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுடைய வேலை நிறுத்தத் தடைச் சட்டம் என்று

[திரு. பி. முகமது இஸ்மாயில்]

[1981 ஏப்ரல் 6]

இருந்தால் பொருத்தமாக இருக்கும். ஆகவே, நான் சுட்டிக்காட்டிய கருத்தின் அடிப்படையிலே இந்தச் சட்டத்தை அரசு கொண்டுவரவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் தலைமை)

[முற்பகல் 11-50]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் The very bill has no legal validity என்ற அடிப்படையில் ஆர்டினன்ஸ் லேப்டான் பிறகு தற்போது ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும் நிலையில் இது ஒரு புதிய பில்லாகத்தான் கொண்டுவரப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று தனது கருத்தைச் சொல்ல மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேராசிரியர் அவர்கள் உட்பட அனைத்து எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் அந்தக் கருத்தையே வலியுறுத்தி இருக்கிறார்கள். ஆனால் இதிலே முக்கியமான சட்டப் பிரச்சினை என்ன என்பதை எல்லாம் ஆய்ந்த பிறகு தான் சட்டத்திற்கு உட்பட்டுத்தான் இதை இப்போது ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று முன்மொழிந்து இருக்கிறோம் காரணம் at the time of introduction of the Bill, the ordinance in question was actually in force. Only subsequently the ordinance expired அதன் காரணமாகத்தான் இந்த பில்லை அவையிலே இப்போது ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று முன்மொழிந்திருக்கிறோம். அதாவது அறிமுகம் செய்கின்றபோது ஆர்டினன்ஸுக்கு உயிர் இருந்தது. அதற்குப் பிறகு தான் அது எக்ஸ்பைர் ஆகி இருக்கின்ற காரணத்தால்தான் தற்போது அதற்கு மட்டுமே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றது. திரு. உமாநாத் அவர்கள் ஒன்றை சுட்டிகாட்டினார்கள். அந்த மோஷன் will amount to negative vote என்று சொன்னார்கள். இன்ட்ரோடக்ஷனுக்கு விடப்பட்டது என்பதைப் பொறுத்த வரையில் under Sub-rule (2) of Rule 100 of Tamil Nadu Legislative Assembly Rules

“An amendment may not be moved which has merely the effect of a negative vote”

ஆனால் நான் குறிப்பிட்ட விரும்புவது it is only with reference to substance with reference to purpose, not with reference to form.

1981 ஏப்ரல் 6]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

ஆகவே இங்கே இப்போது ஃபார்ம் மாற்றம் தான் செய்திருக்கிறோம். சப்ஸ்டன்னை மாற்றவில்லை என்பதால் அது சட்ட ரீதியாகச் செல்லும் என்று நான் கூற விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு பேராகிரியர் அவர்கள் பேசும் போது ஒன்று சொன்னார்கள். 'நோக்கத்திற்காக ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள், அப்படி நோக்கத்திற்காக கொண்டு வரப்படுகின்ற போது அது செல்லாது. என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நோக்கத்திற்கு திருத்தம் என்கூட எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. காரணம் இதில்

at the time of introduction of the Bill, the ordinance was actually in force.

அடுத்தபடியாக, in the Statement of Objects and Reasons

என்ற பிரிவை பேராகிரியர் அவர்கள் படித்து அதிலே

With a view to ensure public safety and the maintenance of supplies and services necessary for the normal life of the community, it was considered necessary that the Government should have adequate powers to deal promptly and effectively with strikes in essential services

அதுதான் நோக்கமாக இருப்பதால் ஆங்கு நோக்கம் அதாவது பர்ப்பஸ் என்பதற்காக ஒரு திருத்தம் கொண்டுவரப்படவில்லை. ஆகவே சட்ட ரீதியான பிரச்சினை எழவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் அரிய ஆலோசனைகளையும் கருத்தையும் கேட்டு விட்டு இறுதியிலே பதில் சொல்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் சொல்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் ஒரு விளக்கம் கொடுத்தார்கள். ஆனால் ஒரு மசோதா சட்டமாகின்றபோது அது எதற்காக சட்டமாகின்றது என்று சொன்னால்

There should necessarily be existing ordinance. That is condition precedent.

ஆகவே ஆர்டினன்ஸுக்கு உயிர் இருக்க வேண்டும். ஆர்டினன்ஸ் உயிரோடு இருந்தால் தான் சட்டமாக்கவேண்டும் என்ற கொஸ்டினே ஏற்படுகின்றது. ஆகவே ஆர்டினன்ஸுக்கு உயிரே இல்லை என்ற நிலையில் எப்படி பில் வருகின்றது. எப்படி சட்டம் வரும்? ஆர்டினன்ஸ் லேபஸ் ஆனதற்குப் பிறகு சட்டம் வர முடியாது. ஆனால் ஆர்டினன்ஸுக்கு உயிர் கொடுப்பதற்கு

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1981 ஏப்ரல் 6]

காகத்தான் இன்றைக்கு இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆர்டினன்ஸ் லேபஸ் ஆனதற்குப் பிறகு அதைச் சட்டமாக்குவதற்கு இங்கே சட்ட முன்வடிவு கொண்டுவர முடியாது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் கூறுகின்ற பிரச்சினை

That will arise at the time of introduction of the Bill, not at the time of consideration of the Bill. At the time of introduction of the Bill, the ordinance was in force.

திரு. ரா. உமாநாத் : தலைவரவர்களே, சப்ஸ்டன்ஸை மாற்றவில்லை என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

The substance of the Bill itself is substance of the ordinance, which has lapsed. அவ்வளவு வேகாக They cannot get away with this thing.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஆர்டினன்ஸ் இருக்கும் போதே சட்ட முன்வடிவு அவையில் அறிமுகம் செய்யப் பெற்றுள்ளது என்று அமைச்சரவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அப்படி ஆர்டினன்ஸ் இருக்கும் போதே சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டு விட்டதால் இப்போது ஆய்வுக்குத்தான் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றது. ஆகவே ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்கின்றபோது அந்தப் பிரச்சினை வருவதில்லை என்பதுதான் அமைச்சரின் விளக்கம்.

திரு. ரா. உமாநாத் : தலைவரவர்களே, ஆர்டினன்ஸ் இருக்கின்றபோதே இதை டிஸ்கஷனுக்கு எடுத்திருக்க வேண்டும். ஆனால் போர்ஸிலே இருக்கக் கூடிய ஆர்டினன்ஸை ரீப்ளேஸ்பண்ணுவதற்கு தான் இந்த பில் என்று ஆப்ஜக்ட்ஸ் அண்ட் ரீசன்ஸ் என்ற இடத்தில் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே ஆர்டினன்ஸே இல்லாமல் போய்விடுகிறபோது பில் எப்படி வரும்?

When there is no ordinance, how can there be this Bill? How can we discuss it or consider it?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

Consideration of the Bill by the House will be only consequent to the introduction of the same in the House. That's the stand taken.

1981 ஏப்ரல் 6]

திரு. ரா. உமாநாத் : தலைவர் அவர்களே, அதைத்தான் நான் சொன்னேன். இன்டிஸ்ட்ரீஸ் என்று இருக்கிறபோது இருந்த சர்கம்ஸ்டேன்ஸஸ் வேறு. இப்போது இருக்கிற சூழ்நிலையில் அந்தச் சட்டம் கன்சிட்ரேஷனுக்கு வருகிறபோது, அந்தச் சூழ்நிலை காலாவதியாகி விட்டது. இன்டிஸ்ட்ரீஸும் போய் விட்டது. ஆர்டினன்ஸ் ஸ்கீலி அமுலில் இருந்தது. ஆசவே அதை ரிபிளேஸ் செய்கிறோம். ரிபில் செய்கிறோம் என்கிற நிலை அப்போது. அது போய் விட்டது. இப்போது அந்த ஆர்டினன்ஸும் இல்லை. அது காலாவதியாகி விட்டது என்கிற போது, இந்த சட்ட முன் வடிவிற்கு இன்டிஸ்ட்ரீஸுக்கும் கன்சிட்ரேஷனுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் இந்தச் சட்ட முன் வடிவிலே ஸ்டேட்மெண்ட் ஆப் ஆப்ஜெக்ட்ஸ் அண்ட் ரீசன்ஸை பார்த்தால் தெரியும். இந்தச் சட்டமன்றத் தைப் பொறுத்த வரையில், ஒரு மில்லை கொண்டு வந்து நிறைவேற்றுவதற்கான முழு உரிமையையும் படைத்திருக்கிறது. இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிற சட்ட முன் வடிவிலே திருத்தங்கள் கொண்டு வருவதற்கோ அல்லது திருத்தங்களை நிராகரிப்பதற்கோ, வேண்டுமானால் சட்டத்தையே வேண்டாமென நிராகரிப்பதற்கோ இந்த மன்றம் முழு உரிமையையும் படைத்திருக்கிறது. ஆர்டினன்ஸ் என்பது சட்டமன்றம் இல்லாத போது எடுக்கப்படுகிற ஒரு நடவடிக்கை. ஆனால் சட்டமுன் வடிவு என்கிற போது, இந்தச் சட்டமுன் வடிவிற்குரிய எல்லா உரிமைகளையும் அது பெற்றிருக்கிறது. இதிலே மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதைப் போல மிகத் தெளிவாக இருக்கிறது. இந்தச் சட்ட முன்வடிவு எந்த நோக்கத்திலே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்பது மிகத் தெளிவாக இருக்கிறது.

There is no law empowering the government to deal promptly and effectively with strikes in essential services to ensure public safety and maintenance of supplies and services necessary for the normal life of the community. In the context of certain persons employed essential services it was considered necessary that Government should have adequate powers to deal promptly and effectively with strikes in essential services.

[1981 ஏப்ரல் 6]

திரு. என். சங்கரய்யா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு மின் துறை அமைச்சர் அவர்கள் படிப்பது இச்சட்ட முன் வடிவின் காரண விளக்க நோக்கத்திலிருந்து அல்ல. இந்த அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டிய அவசியம் என்ன ஏற்பட்டது என்பதற்காக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற குறிப்பிலிருந்து படிக்கிறார்கள். காரண விளக்க நோக்கத்திலே அது தெளிவாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அவசர சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காகத்தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்படுகிறது என்று. ஆகவே, இந்தச் சட்டம் அந்த வகையிலே ஊறு பட்டிருக்கிறது, குறைபட்டிருக்கிறது என்பதுதான் எங்களுடைய வாதம். அதை நிறைவேற்றுவதன் மூலம், இந்தச் சட்டம் மன்றம் ஒரு சட்டவிரோதமான காரியத்தை செய்கிறதோ என்கிற ஒரு கோட்டிலே நிற்கக் கூடிய நிலைமைக்கு மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள்தான் தீர்ப்பு கொடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்ட முன்வடிவில் உள்ள ஆப் ஜெக்ட்ஸ் அண்ட் ரீசன்ஸ்வை படிக்கிறேன்.

“With a view to ensure public safety and maintenance of supplies and service necessary for the normal life of the community it was considered necessary that the Government should have adequate powers to deal promptly and effectively with strikes in essential services. That is the primary objective.”

ஆக இந்த நோக்கத்தை எய்துவதற்காகத்தான் ஏற்கெனவே அவசரச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது.

‘Accordingly’ is not the object. ‘Accordingly’ is the method to achieve the object. The object is very clear—viz. ensuring public safety. That is why the Bill is brought. Accordingly ordinance was brought. Law Minister’s point is clear.

அந்த அடிப்படை நோக்கம் அப்படியே இருக்கிறது. அந்த அவசரச் சட்டம் என்கிற பகுதி நீக்கப்பட்டாலும் எப்படி அந்தச் சட்ட முன்வடிவு முதலிலே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டபோது எந்த அடிப்படை நோக்கம் இருந்ததோ அதே அடிப்படை நோக்கம் தொடர்ந்து இருக்கிறது. ஆகவே அரசியல் சட்டத்திலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள, ஸ்டேட்மெண்ட் ஆப் ஆப்ஜெக்ட்ஸ் என்ற பகுதி இல்லாமல் போய்விடுகிறது என்ற பிரச்சனையே எழவில்லை. அதனுடைய ஸப்ஸ்டேன்ஸ் என்ன? அதற்கு ஒரு சட்டம்

1981 ஏப்ரல் 6]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

வண்டும். அந்த சட்ட முன்வடிவு அப்படியே இருக்கிறது. அதை எய்துவதற்கு ஏற்கெனவே ஒரு வழி இருக்கிறது. அந்த வழி இப்போது தேவையில்லை. சட்ட முன்வடிவே போதும் என்கிறோம் நாம். ஆகவே ஆப்ஜெக்டிலேயோ, ஸப்ஸ்டேன்ஸிலேயோ சேஞ்ச் இல்லை.

[நண்பகல் 12-00]

திரு. அ. ரகுமான்கான் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவில் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் ஸ்டேட்மெண்ட் ஆப் ஆப்ஜெக்ட்ஸ் ஆன்ட் ரீசன்ஸ்-ல் சொல்கிறபோது சட்டம் கொண்டுவருவதற்கான இரண்டு நோக்கங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. முதல் நோக்கம் மட்டும் தான் தெரிகிறது. முதல் நோக்கம், எதற்காக இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்படுகிறது என்று சொல்கிறபோது அத்தியாவசிய சர்வீஸ்களில் வேலை நிறுத்தம் செய்யக்கூடாது., பொது மக்களுடைய நன்மைக்காக ஒழுங்குக்காக இது கொண்டு வரப்படுகிறது என்று ஒரு நோக்கம். அது ஒரு காரணம். அதற்கு இணையான, அதிலிருந்து எந்தவிதத்திலும் குறையாத இரண்டாவது காரணம்,

‘The Bill seeks to replace the said Ordinance.’

ஏற்கெனவே ஒரு ஆர்டினன்ஸ் இருக்கிறது. ஆளுநர் அவர்களால் சட்டமன்ற கூட்டத்தொடர் நடைபெறாதபோது இதுமாதிரி ஒரு அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அவசரச் சட்டத்தை திருத்துவதற்குத்தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியதைப் பொறுத்தமட்டில் முதல் நோக்கம் ‘எக்ஸிஸ்டிங்க்’-ல் இருக்கிறது. திரு. உமாநாத் அவர்களும், எதிர்கட்சி துணைத் தலைவர் அவர்களும் எடுத்துச் சொல்லியதைப்போல் இரண்டு நோக்கங்கள் முக்கியமானவை. ஏற்கெனவே ஆர்டினன்ஸ் இல்லை. குழந்தை இல்லை என்று சொல்கிறபோது குழந்தைக்கு எப்படித் திருமணம்? அதுதான் கேள்வி.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது இரண்டு நோக்கம் அல்ல, ஒரே நோக்கம்தான்.. ஒரே நோக்கம்தான் இருக்கிறது. இரண்டாவது, ‘அக்கார்டிங்க்லி’ அதற்கேற்ப. இரண்டாவது என்பதை ஒரு தனி நோக்கம் என்று சொல்லமுடியாது. அது அதன் தொடர்பாக வருகிற ஒன்று. அதனால்தான் சொன்னேன். நோக்கம் தெளிவாக இருக்கிறது. இந்தச் சட்ட முன்வடிவில் தெளிவாக இருக்கிறது. அதை அடைவதற்கு ஏற்கெனவே அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டது. அந்த அவசரச் சட்டம் இதிலே ஏன் போடப்பட்டது என்றால்

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

[1981 ஏப்ரல் 6]

அறிமுகப்படுத்தப்பட்டபோது போடப்பட்டது. ஆனால் இன்று அந்த அவசரச் சட்டம் இல்லை என்ற காரணத்தால் அதைத் திருத்துகிற முழு உரிமை நம்முடைய மன்றத்திற்கு உண்டு.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : இதில் 'ஆப்ஜெக்ட்' என்று போடவில்லை, 'ஆப்ஜெக்ட்ஸ்' என்று போடப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரு சட்ட முன்வடிவில் ஆப்ஜெக்ட்ஸ் ஆன்ட் ரீஸன்ஸ் என்று போடுவது சாதாரண சம்பிரதாயம். ஆப்ஜெக்ட்ஸ் என்று போடுவதால் பல நோக்கங்களைக் குறிப்பிட்டாக வேண்டும் என்று சட்டம் இல்லை. ஆப்ஜெக்ட்ஸ் என்பது பொதுப்படையாகச் சொல்வது. ஆப்ஜெக்ட்ஸ் ஆன்ட் ரீஸன்ஸ் என்றால் காரணங்கள் காரியங்கள் என்று சொல்வது வழக்கம். 'எஸ்' என்று போட்டதால் புது வியாக்கியானம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

THE HON. THIRU C. PONNAIYAN : A Bill when it is introduced, it need not be consequent to an Ordinance also. It can even be a fresh one. For Raghunankhan, I want to make it clear.

பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதிலுள்ள முழுப் பிரச்சனை என்னவென்றால், ஆர்டினன்ஸ் லாப்டாகி விட்டது என்பதையாரும் மறுக்கவில்லை. அது தெரிந்த ஒன்றுதான். எப்போது லாப்ட் ஆனது என்பதுதான். பில் இன்ட்ரொட்யூஸ் செய்தவுடன் அது லாப்டாகிறது.

'The whole point is whether the bill has lapsed. It has not been lapsed.' பில்லைப் பொறுத்தவரையில் அது உயிரோடு இருக்கிறது. 'even though the Ordinance lapsed. தற்போது கண்ணிடரேஷன்-க்கு எடுத்துக்கொள்வது. When the Bill is alive, we are taking it up for consideration. The legal point is very clear.

திரு. நா. கந்தராஜ் : தலைவர் அவர்களே, நான் இப்போது தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது, இதை இன்ட்ரொட்யூஸ் செய்கிற போது அந்த அவசரச் சட்டம் உயிரோடு இருந்தது. இன்று கண்ணிடர் செய்யும்போது, கண்ணிடரேஷன்-க்கு என்று வரும் போது அந்த அவசரச் சட்டம் இல்லை. இப்போது புதிய சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்கிறீர்கள். இடையில் ஒரு சம்பவம் ஏற்பட்டு, இன்ட்ரொட்யூஸ்

[1981 ஏப்ரல் 6]

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

செய்த நேரத்தில், கண்ணிடரேஷன் செய்த நேரத்தில் இந்தச் சட்டத்தை அமல்படுத்த வேண்டுமென்று விரும்பியிருந்தால், எங்கேயாவது ஸ்ட்ரைக் செய்கிறார்கள், அதை தடை செய்ய வேண்டும் என்று விரும்பியிருந்தால் இந்தச் சட்டத்தை அமல்படுத்தியிருக்க முடியுமா? இந்தச் சட்டம் மூலம் நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்க முடியுமா? நடவடிக்கை எடுத்திருக்க முடியாது. எனவே இந்தச் சட்டத்தை இறந்து போனதாகத்தான் கருத வேண்டும். ஆகவே புதிதாக ஒரு சட்ட முன்வடிவு கொண்டு வரவேண்டும் என்றுதான் எதிர்க்கட்சியினர் கேட்கிறார்கள்.

திரு. என். சங்கரய்யா : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பட்டால் சட்ட சம்மதமாக இருக்குமா என்பதைதான் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அரசாங்கம் 10-வது விதியை மட்டும் ரத்து செய்வதற்கான திருத்தத்தை கொடுத்தார்கள். ஆகவே இப்போது நம் முன்னால் இருக்கக்கூடிய சட்டத்தில் என்ன இருக்கிறது என்றால் காரண விளக்க நோக்கம் அப்படியே இருக்கிறது. அவர்கள் திருத்தம் மட்டும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை நீக்கவேண்டுமென்று. காரண விளக்க நோக்கம் என்பது திருத்தப் படவில்லை. அந்த காரண விளக்க நோக்கத்தில் இரண்டாவது பாராவில் இந்தச் சட்ட முன்வடிவு ...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : காரண விளக்க நோக்கம் என்பது பில்லின் பகுதியில். பில்லின் விளக்கம் சட்ட முன்வடிவின் பகுதி அல்ல. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் பேசி பல அமென்ட்மென்ட்ஸ் கொடுத்து அந்த அமென்ட்மென்ட்ஸ்-ல் காரண விளக்க நோக்கம் மாறியும் போகலாம். ஆப்ஜெக்ட்ஸ் ஜனட் ரீஸன்ஸ் என்பதை பில்லின் பார்ட் ஆன்ட் பார்ஸலாக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. விளக்கம் அளிக்கப் படுகிறது. முடிவில் விளக்கத்திலும் மாறுதல்கள் வரக்கூடும். ஆகவே அதுதான் முடிந்த முடிவு என்று எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதில்லை.

திரு. என். சங்கரய்யா : ஒரு சட்ட முன்வடிவிலுள்ள காரண விளக்க நோக்கம் சட்ட முன்வடிவு ஆய்வுக்கு வந்த தற்குப் பிறகு மாற்றப்பட்டது கிடையாது.

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1981 ஏப்ரல் 6]

இதுவரையில் எனக்குள்ள ஞாபகம், ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்த பிறகு, அதற்கான காரண காரிய விளக்கம் என்பது அந்தச் சட்டத்தின் பகுதியாகும். ஆனால், நீங்கள் இங்கே சொல்கிறீர்கள், இந்த காரண காரிய விளக்கம் சட்டத்தின் பகுதி அல்ல வென்று. அப்படியானால், இந்த அரசாங்கம் அதை நீக்கி விடலாமே?.....

மாண்பு மிகு பேரவைத் தலைவர் : காரண காரிய விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுவதற்கு ஒரு வரைமுறை, கைட் லைன்சே தவிர, வேறல்ல. அது சட்டத்தின் ஒரு பகுதி அல்ல. பில்லுக்காக அறிமுகம் செய்வது ; வேறல்ல. எனவே, அதையும் இதையும் சேர்த்துக் கொள்ளத் தேவையில்லை. ஏன், சட்டங்கள் பல முறை மாற்றப் பட்டிருக்கின்றன. மாறியிருக்கின்றன. நாம் உருவாக்கிய அரசியல் நிர்ணய சட்டத்திலே எத்தனையோ மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதற்கான காரணங்கள், பின்னாலே சொல்லப்பட்டு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, சட்டம் என்பது நிரந்தரமானதல்ல. அவ்வப்போது மாறக்கூடிய வாய்ப்புக்கள் சட்டத்திற்கு உண்டு.

திரு. ரா. உமாநாத் : தலைவர் அவர்களே, ஆப்ஜெக்ட்ஸ் அண்டு ரீசன்ஸ் பற்றிய பொசிஷனை நீங்கள் சொன்னீர்கள். ஆனால், நான் படித்துக் காட்டியபடி பார்லிமெண்ட் புரொசீஜரில் ஒரு பில் என்கிறபோது அது கான்ஸ்டிடியூஷன் நெசசிடீ என்று போட்ட லிஸ்டிலே, பர்ஸ்ட் நெசசிடீ ஆப்ஜெக்ட்ஸ் அண்டு ரீசன்ஸ் என்பது. பில் ஸ்டேஜிலே, சட்டத்திலே கட்டாயமாக செய்யவேண்டியது — இந்தக் கன்டிஷன் வேண்டாம் என்பது. நான் என்ன சஜஸ்ட் பண்ணுகிறேன் என்றால், இது ஒரு சீரியசான லீகல் பாயின்ட். இதுவரைக்கும் இந்த அவையிலே இந்த மாதிரியான பொசிஷன் எப்போதுமே வந்ததில்லை. பிரத்தியோகமான பொசிஷனாக வந்திருக்கிறது. அதனுடைய லீகாலிடி பாயின்ட் டை கன்சிடரேஷனுக்கு எடுக்கலாமா என்பது பற்றி எல்லா அப்போசிஷன் பார்டிகளும் சீரியசாக விவாதம் பண்ணியிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் பதிலும் கன்வின்கிங் சாக் இல்லை. இந்தச் சூழ்நிலையில் பார்லிமெண்டிலே ஒரு

[திரு. ப. நெடுமாறன்] [1981 ஏப்ரல் 6]

ஒன்றிருந்தால், அதை ரீ-பிளேஸ் பண்ண முடியும். ஒன்றிருந்தால்தான் அதைமாற்ற முடியும். ஒன்றில்லாதபோது, அதை ரீ-பிளேஸ் பண்ணுவதற்கு இடமில்லை. இன்னொன்றை அளிக்க முடியாது. இதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.’

‘The bill seeks to replace the said Ordinance.

ஏற்கெனவே இருக்கின்ற ஆர்டினென்சை ரீ-பிளேஸ் பண்ணுவதற்கு சட்ட முன்வடிவினே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆர்டினென்ஸ் இல்லையென்று சொல்லும்போது, அதை ரீ-பிளேஸ் பண்ணுகிற பிரச்சனை வரவில்லை. ஆகவே, இந்த சட்ட முன்வடிவை கொண்டு வருவதென்பது சட்டவிரோதமானது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதிலே சட்டப் பிரச்சனைபற்றி,

It has been very vividly explained by me and by the Hon. Minister for Electricity. There is no change at all as to the Objects and Reasons.

ஆனால், நான் ஏற்கெனவே சொன்னதுபோல், லாபஸ் ஆகி விடுவதற்கு முன்னால் பில் இன்ட்ரடிசுஸ் செய்யப்பட்டது.

The Bill which was introduced is still alive. On that basis, this Bill was taken up for consideration. There is no legal hurdle and legal consultations have been heard and it is in perfect order.

திரு. ரா. உமாநாத் : அட்வகேட் ஜெனரலைக் கூப்பிட்டுப் பேசுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கவர்ன்மென்ட் டெனிஷனை இல்லை, என்று சொல்விவிட்டார்கள்.

1981 ஏப்ரல் 6]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

மெதட் கையாளப்படுகிறது. அது லீகல் மெதட். நமக்கும் அது பொருந்தும். அங்கே அட்டார்னி ஜெனரலைக் கூப்பிட்டு, லீகல் பொசிஷனை விளக்கச் சொல்வார்கள். இந்திஹோல் அவுஸ் இங்கே அட்டார்னி ஜெனரல் அல்ல; அட்வகேட் ஜெனரல். அந்த அட்வகேட் ஜெனரலைக் கூப்பிட்டு, விளக்கம் கேட்கலாம். ஹரிபரி பண்ண வேண்டாம். அப்படிச் செய்தால், ஓர்கர்சுடைய டெமாக்ரடிக் ரைட்சை டெமாலிஷ் செய்யப்படும் முறையில் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது இதிலே லீகல் ஆஸ்பெக்ட் வரும்போது, நான் வேண்டுமோ விடுவது நீங்கள் அவசரப்பட்டு ரூலிங் கொடுக்காமல், தயவுசெய்து அட்வேகேட் ஜெனரலைக் கூப்பிட்டு அவரிடம் லீகல் பொசிஷனை கிளியர் பண்ணி உபிறகு நீங்கள் ரூலிங் கொடுப்பது நல்லதாக இருக்கும், என்பது என் அபிப்பிராயம்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டத்திலே இறந்துபோன ஒரு சட்டத்திற்குப் பிறகு மறு சட்டம் என்கின்ற முறையிலே அமைச்சர் அவர்கள் கூறிவிட்டார்கள். இங்கே அத்தனை எதிர்க்கட்சிகளும் இதைப்பற்றிப் பேசினார்கள். கவர்ன்மென்ட் ஒரு நல்ல காரியத்தைச் செய்யலாம். அது இந்தச் சட்டத்தை வாபஸ் வாங்கி விட்டால், இந்தப் பிரச்சனை தீரலாம். அதுதான் என்னுடைய கருத்து.

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இவ்வளவு நேரமும் அதைப்பற்றித் தான் எல்லோரும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

*திரு. ப. நெடுமாறன் : தலைவர் அவர்களே, ஸ்டேட்மென்ட் ஆப் ஆப்ஜக்ட்ஸ் அண்டு ரீசன்சிலே, இரண்டாவதாக

'The Bill seeks to replace the s d Ordinance' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

'If there is one thing, it has to be replaced by another thing,

1981 ஏப்ரல் 6]

[பிற்பகல் 12-10]

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆபத்தாகி விடுமே என்று நான் கருதுகிறேன். இப்பொழுது இந்தச் சட்டம் சரியாக சிந்திக்கப்படாமல் கொண்டு வருகிற காரணத்தால் இதில் சிக்கல் ஏற்பட்டு, ஒரு காலத்தில் நிற்காமல் போய் விடக்கூடும். என்று யூகம் எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு இங்கே அட்வகேட்-ஜெனரலை அழைத்து சட்டத்தை மிக செம்மையாக ஆக்கி விட்டால் அது தொழிலாளர்களுக்கு ஆபத்தாக ஆனாலும் ஆகிவிடும். ஆகவே அட்வகேட்-ஜெனரல் வந்து அதை தெளிவாக்கத் தேவையில்லை என்பது என்னுடைய கருத்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவசரச் சட்டம் காலாவதி ஆனபிறகு இந்த சட்டமுன்வடிவு கொண்டு வரலாமா என்பதுதான் இந்த சபைக்கு முன்னாலே இருக்கக்கூடிய ஒரு பிரச்சனை. அரசைப் பொறுத்தவரை எந்த ஒரு பொருள் குறித்து வேண்டுமானாலும் இந்த சபைக்கு முன்னால் ஒரு அரசின் சட்ட முன்வடிவு கொண்டு வருவதற்கு உரிமை பெற்றுள்ளது. ஆகவே கொண்டு வரலாம். அவசரச் சட்டம் காலாவதி ஆகிவிட்ட காரணத்தாலே மட்டும் அந்த உரிமை பாதிக்கப்படுவதில்லை. அரசியல் சட்டம் அதைத்தான் சொல்கிறது. ஏற்கனவே அறிமுகம் செய்யப்பட்ட ஒரு சட்டமுன்வடிவு சில திருத்தங்களுடன் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்வதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை. நடைமுறையைப் பொறுத்த ஒன்றுதான் அதோடு.

'Any lacuna in the Statement of Objects and Reasons must be pointed out at the time of introduction of the Bill. A point raised in that regard at the consideration stage of the Bill is not valid.'

என்று விளக்கமாகவே 460-ஆம் பக்கத்தில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த சட்டமுன்வடிவு எடுத்துக்கொள்வதில் எந்தத் தடையும் இல்லை. இதை எடுத்துக் கொள்வதில் தவறில்லை என்று தீர்ப்பளிக்கிறேன். விவாதம் துவங்கலாம்.

திரு. நா. உமாநாத் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ரூலிங் கொடுத்து, கன்சிடரேஷனுக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். கன்சிடரேஷனுக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற 'பொசிஷனுக்குப்' பிறகு ஒரு "சீரியஸ் அப் ஜெக்ஷன்" பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். சட்டமன்ற பேரவை விதி 121 என்ன சொல்கிறதென்றால்,

Rule 121: Tamil Nadu Legislative Assembly Rules.

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1981 ஏப்ரல் 6]

'A Bill involving expenditure shall be accompanied by a financial memorandum which shall give particular attention to the clauses involving expenditure and shall also give an estimate of the recurring and non-recurring expenditure involved in case the Bill is passed into law:

Provided that the clauses in a Bill involving expenditure shall be printed in thick type or in italics, so as to draw the attention of the Members to the same.

என்னுடைய கருத்து இந்த பில் 'எக்ஸ்பெண்டிச்சர்' வரக்கூடியது, என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த சட்டப்படி இது சட்டமானால் வேலை நிறுத்தம்—முன்பு எல்லாம் 10 பேர் 20 பேர் என்று கைது செய்கிறபோது இருப்பது வேறு—சட்ட விரோதமாக 'ஸ்ட்ரைக்' 'டிக்ளேர்' பண்ணினால் இரண்டாயிரம் பேர்கள் ஒரு பாக்டரியில் 'இல்லிகலாக' ஸ்ட்ரைக் டிக்ளேர் பண்ணினால் இரண்டாயிரம் பேரையும் கைது செய்யவேண்டியிருக்கும். அது மட்டுமல்ல தூண்டி விடுபவர்களை கைது செய்யவேண்டியிருக்கும். இதிலே வருகிறது. பணம் உண்டியலிலே போட்டால்—டிபேர்ட் யூனியனில் வாங்குகிறார்கள்—அவர்களை கைது செய்ய வேண்டியிருக்கும். இது ஆக்ட் ஆனால்

'thousands will have to be arrested, We cannot wait.

என்ற ஒரு நிலைமை அரசாங்கத்திற்கு வருகிறபொழுது, அடிஷனல் போலீஸ் போர்ட்ஸ் வேண்டியிருக்கும். ஜெயிலிலே நிச்சயமாக இந்த மாதிரி ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் போகிறபோது, அதற்கு செலவு என்று நிச்சயமாக 'எக்ஸ்ட்ரா' வரும்; 'எக்ஸ்ட்ரா' ஸ்டாஃப் வேண்டியிருக்கும். ஆகவே 'அடிஷனல் எக்ஸ்பெண்டிச்சருக்கு' அவர்கள் மெமோரண்டம் 'சப்மிட்' பண்ணவில்லை. 'Not have, they printed in italics' ஆகவே அதைச் செய்ய வேண்டும். செய்யாமல் இருக்கிறபொழுது அது செல்லுபடியாகாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதை பொறுத்தவரை இவ்வளவும் நடந்தால், இது வரும்; நடந்தால் செலவு வரும் அந்த வாதம் ரொம்ப சரியான வாதம். இரண்டாயிரம் பேர் ஸ்ட்ரைக் செய்தால், போலீஸ் நடவடிக்கையெடுத்தால், செலவு வந்தால், எல்லாம் வரும், நடந்தால் நடந்தால் என்று போனால் அதற்கு வரைமுறையே கிடையாது. Financing Bill அதில் add ஆகாது.

திரு. ரா. உமாநாத் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ரூலே மெல்கிறது. ஆக்ட் ஆனால், 'எக்ஸ்பெண்டிச்சருக்கு' மெமோரண்டம் இருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் . . .

1981 ஏப்ரல் 6]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நடைமுறையிலே வருகிற சிக்கல். "லா அண்ட் ஆர்டர்" என்று மற்ற இனங்களிலே வருமே தவிர நிதி சம்பந்தமான பிரச்சினையில், பணச் செலவு பற்றி இந்தச் சட்டத்திலே குறிப்பிட்டது, அதுபோல் வராது என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே விவாதத்தை இதில் சுவங்கலாம்.

திருவாளர்கள் என். சங்கரய்யா, ரா. உமாநாத், கு. ரமணி. என். வரதராஜன், ஜே. ஹேமச்சந்திரன் ஆகியோர் இந்த சட்டமுன்வடிவை சட்டமன்றத்தின் கூட்டு பொறுக்கு குழுவின் ஆய்வுக்கு அனுப்பவேண்டுமென்ற பொதுத்திருத்தத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே திருவாளர்கள். சோ. அழகர்சாமி, இரா. கருப்பையா, பொ. உத்திராபதி, என். ஏ. பூங்காவனம். மு. அம்பிகாபதி ஆகியோர்களும் ஒரு பொதுத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்.

திரு. என். சங்கரய்யா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை மொழிகிறேன்—

"தமிழ்நாடு இன்றியமையாப் பணிகள் பராமரிப்பு சட்ட முன்வடிவு, 1981 (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 21/1981)

(i) மக்களின் கருத்தறிய சுற்றுக்கு விடப்பெற வேண்டும்.

(ii) சட்ட மன்றத்தின் கூட்டுப் பொறுக்குக் குழுவின் ஆய்வுக்கு அனுப்பப் பெறவேண்டும்"

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே. நான் அதை வழிமொழிகிறேன்.

3: அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(இ) பார்வையாளர் மாடத்திலிருந்து கோஷங்கள் எழுப்பியது

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. இன்று (6-4-1981 பகல் சுமார் 10-25 மணிக்கு) பார்வையாளர் மாடத்திலிருந்து சில கோஷங்களை எழுப்பிய

[பேரவைத் தலைவர்]

1981 ஏப்ரல் 6

(1) திரு. கே. பஞ்சாட்சரம் (எஸ். கன்னையன் மகன்)

(2) திரு. ஆறுமுகம் (சீனிவாசன் மகன்).

ஆகிய இருவரும் தற்போது பேரவைக் காவலரின் (சார்ஜன்ட்) காவலில் இருக்கிறார்கள். அவர்களது செய்கை அவை உரிமையை மீறிய செயலாகும். இதைப் பேரவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இவருக்கு அனுமதிச் சீட்டு வழங்கியது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சு. பாலன் அவர்களின் பரிந்துரையின் மேல். மாண்புமிகு மின்துறை அமைச்சர் அவர்கள் தீர்மானம் கொண்டுவருவார்கள்.

7. அரசினர் தீர்மானம்.

பார்வையாளர் மாடத்திலிருந்து கோஷங்கள் எழுப்பியவர்கள் மீது நடவடிக்கை.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.—

“இன்று (6—4—1981) பகல் சுமார் 10-25 மணி அளவில் சட்டமன்றப் பேரவை பார்வையாளர் மாடத்திலிருந்து சில கோஷங்களை எழுப்பியதற்காக உடனே காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ள—

(1) சென்னை, வியாசர்பாடி, கென்னடி நகர் 474-ம் எண் வீட்டிலிருக்கும் எஸ். கன்னையனின் மகன் கே. பஞ்சாட்சரம் என்று சொல்லிக்கொள்ளும் நபரும்.

(2) சென்னை, வியாசர்பாடி, கென்னடி நகர் 420-ம் எண் வீட்டிலிருக்கும் திரு. சீனிவாசனின் மகன் ஆறுமுகம் என்று சொல்லிக்கொள்ளும் நபரும்.

பெரும் குற்றம் புரிந்துள்ளனர். அவர்களுடைய இச்செயல் பேரவையை அவமதிக்கும் பெரும் குற்றம் என்று இப்பேரவை தீர்மானிக்கிறது.

1981 ஏப்ரல் 6]

[திரு. ச. இராச்சந்திரன்]

அவர்கள் ஒருநாள் வெறும் காவல் (simple imprisonment) தண்டனை அளிக்கப்பட்டு தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்று இப்பேரவை தீர்மானிக்கிறது.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றது.

6. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) இன்றியமையாப் பணிகள் பராமரிப்பு சட்டமுன்வடிவு, 1981—தொடர்ச்சி.

திரு. என். சங்கரய்யா : தலைவர் அவர்களே, 1981-ஆம் ஆண்டு இன்றியமையாப் பணிகள் பராமரிப்பு சட்ட முன்வடிவை (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 21/1981) சட்டமன்றத்தினுடைய கூட்டுப் பொறுக்குக் குழுவின் ஆய்வுக்கு அனுப்பவேண்டுமென்று என்னுடைய திருத்தத்தை ஆதரித்து நான் சில கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற இந்தச் சட்டமுன்வடிவு நியாயமற்றது, பொருத்தமற்றது, உசிதமற்றது என்பதை நான் முதலிலே தெரிவிக்கக்கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தமிழ்நாட்டிலே அமைதியாக தொழிலாளர்களும், உழைப்பாளிகளும் மத்திய தர மக்களும் தங்கள் கோரிக்கைகளை பல இயக்கங்கள் வாயிலாகக் கொண்டுவருகிற சூழ்நிலையில் எந்த விதமான ஆத்திரமூட்டுதலும் இல்லாத காலத்திலே, அமைதிக்கு எந்தவிதமான பங்கமும் இல்லாத காலத்திலே இப்படிப்பட்ட கடுமையான ஒரு சட்டமுன்வடிவைக் கொண்டுவந்திருப்பது கோடிக்கணக்கான உழைப்பாளிகள் அவர்களின் உரிமைகளை அடிப்படையிலே பறிப்பதாக அமைந்திருக்கிறது.

[பிற்பகல் 12-20]

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

கோடிக்கணக்கான மக்கள் என்று ஏன் நான் கூறுகிறேன் என்று சொன்னால், இந்தச் சட்ட முன்வடிவிலே சொல்லப் பட்டிருக்கிறது என்னவென்றால், யார் யாருக்கு இது பொருந்த

[திரு. எல். இளையபெருமாள்] [1981 ஏப்ரல் 6]

வேண்டும் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக, எதை வேண்டுமானாலும் செய்வோம் என்று சொன்னாலும் அதை செய்யவேண்டுமென்பதற்கு வாய்ப்பு, வசதி, ஓட்டு அல்லது அன்பளிப்பு மறுபெயரால் லஞ்சம் என்பதற்கு இடம் கொடுத்தால், இந்த நாட்டின் கதி என்ன ஆவது? நாளுக்கு நாள் நாட்டின் நிலைமை சீர்குடையும். நாட்டிலே நல்லமுறையில் அரசாங்கத்தின் ஆணைகள் உறுதியாக்கப்படுவதில்லை. கொள்கைகள் செயல்படுத்தப்படுவதில்லை. காலாகாலத்தில் வேலைகள் நடைபெறுவதில்லை. இவைகளையெல்லாம் எம்ரஜென்சி காலத்திலேயும் அதற்கு முன்னாலேயும் ஆளுங் கட்சி அரசாங்கமாக இருந்தாலும் சரி, எதிர்கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, இந்தக் குற்றத்திலே அரசியல்வாதிகளுக்கு பங்கிருக்கிறது. அதை ஏற்றுக் கொண்டுதான் ஆகவேண்டும். ஒத்துக்கொள்ளத் தவறினால் நாடு நிச்சயமாக நலம் பெறாது. குறிப்பாக, இந்த சப்கிளாஸ் 8 வது விதியை எடுக்க வேண்டுமென்று காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே அன்று எங்கள் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களும், நிச்சயமாக நாங்கள் தேவையான திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்வோம் என்று சொன்னதால், அதை விட்டுவிட வேண்டுமென்று நான் சாந்திருக்கின்ற காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். தேசத்தின் நிர்வாகம் நல்ல முறையிலே இருக்க வேண்டுமென்றால், இந்த கிளாஸ் 8ஐ எடுக்க வேண்டுமென்று கூறி, என் வார்த்தைகளை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சட்ட முன்வடிவின் மீது விவாதம் நாளை தொடரும்.

இப்போது அரைமணி நேர விவாதம், பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பொருள்குறித்து அரைமணி நேர விவாதத்தை திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் துவக்கி வைப்பார்கள்.

இந்த விவாதத்தின்மீது 3 பேர்கள் பேச வேண்டும். உறுப்பினர்களுக்கு 5 நிமிடம் அமைச்சருக்கு 15 நிமிடம்.

8. அரைமணி நேர விவாதம்

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் முந்திரி தொழிற்சாலைகள் மூடப் பட்டுள்ளதால் தொழிலாளர்கள் பாதிப்பு.

*திரு ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையில் இதுவரை இப் பொருள் குறித்து விரிவாக விவாதிக்க கப்பட்டதில்லை. இன்றைய தினம் தமிழகத்திலே வேலை செய்யக்கூடிய கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கச்சா முந்திரி தட்டுப்பாட்டின் காரணமாக முந்திரி தொழிற்சாலைகள் மூடப்

1981 ஏப்ரல் 6] [திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

பட்டுள்ளதால் தொழிலாளர்கள் இன்னல் குறித்த இந்தப் பிரச்சனை விரிவாக இந்த மன்றத்தில் இதுவரையில் விவாதிக்கப்படாத ஒரு பிரச்சனை. குறிப்பாக, தமிழகத்திலே வேலை செய்யக்கூடிய ஏறத்தாழ ஒரு இலட்சம் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு பிரச்சனையை இந்த அவையின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன். இந்தத் தொழில் வழியாக இந்த முந்திரியைப் பயிரிடுவதன் வழியாக ஏறத்தாழ பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் அந்நிய செலாவணியாக தமிழகத்திற்கு கிடைப்பதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது என்றும், இன்று தமிழகம் அதை இழந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அது என்னுடைய கருத்து. இதுசம்பந்தமாக 1981 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 7 ஆம் நாள் அன்று, ஒரு கேள்வி கேட்ட நேரத்

(மாண்புமிகு மாற்றுத்தலைவர் தலைமை)

திலே அதற்குப் பதிலளித்தநேரத்தில், ஊரகத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு முந்திரி டெவலப்மென்ட் கார்ப்பரேஷன் அமைப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்றும், அது மத்திய அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். அதே நேரத்திலே, நான் ஒன்றை இந்த அவையின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

பிப்ரவரி 8 ஆம் நாள் வெளிவந்த 'சன்டே ஸ்டான்டர்ட்' பத்திரிகையில்,

"The Centre today approved the implementation of a Rs. 39.63 crores cashew development project which will cover 60,275 hectares in Karnataka, Andhra Pradesh, Kerala and Orissa."

என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவேதான் இதுசம்பந்தமாக தமிழகம் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா, இல்லையா என்ற விவரத்தை தமிழக அரசும் கொடுக்கவில்லை, மத்திய அரசும் சொல்லவில்லை, என்பதை இந்த அவையினுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். 180 பாக்டரிகள் இன்று தமிழகத்தில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அதில் 156 பாக்டரிகள் குமரி மாவட்டத்தில் இருக்கின்றன. சராசரியாக ஒரு ஆலைக்கு 400 தொழிலாளர்கள் என்று வைத்தாலும், ஏறக்குறைய 70 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் குமரி மாவட்டத்தில் இந்த தொழிலை நம்பி வாழ்க்கை நடத்துகிறார்கள்.

[பிற்பகல் 1-00].

சென்ற வருடத்தில் 12 ஆலைகளுக்குத் தான் முந்திரி, சென்ட்ரல் காஷ்யூ கார்ப்பரேஷனால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏறத்தாழ நான்கு

[திரு ஜே ஹேமச்சந்திரன்]

[1981 ஏப்ரல் 3]

ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே 51 பாக்டீரிகள் தேவைக்கு 26 ஆயிரம் டன்கள் கச்சா முந்திரி குமரி மாவட்டத்திற்கு கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சென்ட்ரல் கேஷ்யூ கார்ப்பரேஷன் முடிவு எடுக்கப்பட்டதற்கு பிறகும் அந்த கச்சா முந்திரி ஒழுங்காக வழங்கப்படவில்லை என்று தெரிகிறது. இந்த நேரத்தில் இந்த தொழில் சம்பந்தமாக சில விவரங்கள் இந்த அவையின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருவது தவறாகாது என்று நினைக்கிறேன். 1980 ஆம் வருடத்தில் 32,943 டன்கள் அதாவது 134 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் விலை மத்ப்புள்ள பதனிடப்பட்ட முந்திரி இந்த நாட்டிலிருந்து வெளியே அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. 1979 இல் 95 கோடி ரூபாய்க்கு விலை மத்ப்புள்ள 33,228 டன்கள் முந்திரி வெளிநாட்டிற்கு ஏற்றுமதி ஆகியிருக்கிறது. இந்த 134 கோடி, அல்லது 95 கோடியின் அன்னியச் செலாவணி விகிதம் தமிழகத்திற்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை நாம் கூர்மையாக பார்க்க வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல இது சம்பந்தமாக சொல்கிற நேரத்திலே 1978-ல் 4.02 இலட்சம் டன்கள் உலக அளவில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. இந்தியாவிலே 39 சதவீதம், அதாவது 1.60 இலட்சம் டன்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. இவ்வளவு உற்பத்தி செய்வதற்கு 4 இலட்சத்து, 17 ஆயிரம் எக்டேர் நிலங்கள் உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதிலிருந்து கிடைக்கிற உற்பத்தியை பார்க்கிறபோது, 4 இலட்சத்து 17 ஆயிரத்திற்கும் மேற்கொண்ட நிலங்களில் கிடைக்கப் பெறுகிற உற்பத்தி ஏறத்தாழ இரண்டு இலட்சம் டன்கள் தமிழகம் 11 ஆயிரத்து 470 டன்கள் கேரளா ஒரு இலட்சத்து 29 ஆயிரம் ; கர்நாடகம் 15 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்டது ; ஆந்திரா 12 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்டது ; மகாராஷ்டிரம் 3,633 ; ஒரிஸ்ஸா 940 டன்கள் ; ஆனால் தமிழகம் ஆறாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே இன்று தகவல் கொடுக்கப்படுகிற அடிப்படையிலே நாம் விபுட்டிருக்கிறோம் என்பது மட்டுமல்ல, கேரளா, கர்நாடகம், ஆந்திரா, ஒரிஸ்ஸா போன்ற மாநிலங்களில் உலக வங்கி உதவியோடு இந்த முந்திரி பயிரிடுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதில் தமிழகம் வீட்டுகிறதென்றால், நாம் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறோம், ஒரு இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்காமல் போகிறது என்பதை இந்த அவையின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

ஆகவே தமிழகத்திலே சென்ற வருடத்திலே வன் இலாகா மட்டும் 10 இலட்சத்திற்கு மேற்பட்டு அதிகமான ரூபாய் மதிப்புள்ள கச்சா முந்திரியை விற்று அதிக இலாபம் பெற்றிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட தொழிலை தமிழகம் இன்று அலட்சியம் பண்ணுகிறதன் விளைவாக இன்று தமிழகத்திற்கு ஆறாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே கிடைக்க வேண்டிய இடம் கிடைக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் இன்றைக்கு ஒரிஸா உட்பட, தமிழகத்தைத் தவிர மற்ற

1981 ஏப்ரல் 6] [திரு ஜே ஹேமச்சந்திரன்]

எல்லா கார்ப்பரேஷன்களும் முந்திரி வளர்ச்சிக்காக சேஷ்யுடெவலப்மென்ட் கார்ப்பரேஷன்கள் அமைத்து பயன் பெற்றிருக்கிறார்கள். 1979 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னாலேயே அமைக்கப்பட்டன. ஆனால் 1975 ஆம் ஆண்டிலிருந்து நாம் முந்திரி வளர்ச்சி நிறுவனத்தை தமிழகம் அமைக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தியும் 1979 வரை அமைக்கவில்லை. தமிழகத்தைத் தவிர மற்ற எல்லா மாநிலங்களும், முன்குறிப்பிட்ட நான்கு மாநிலங்களும் அமைத்த காரணத்தினாலே 6 வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே முந்திரி வளர்ச்சிக்கான இடம் அவர்களுக்கு கிடைத்து இருக்கிறது.

ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முந்திரித் தொழிலிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வருவாய் சாதாரண வருவாய் அல்ல. ஒரு மூடை முந்திரி பாகம் செய்ய செலவு 634.50 அதே நேரத்திலே அதிலிருந்து கிடைக்கிற வருவாய் 1,806.25 சாகுகள். ஒரு மூடை பாகம் செய்வதின் விளைவாக 1,171.75 ரூபாய் முந்திரி ஆலை முதலாளிகளுக்கு கிடைக்கிறது. அதே நேரத்திலே முந்திரி ஆலைகளிலே வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு மூடை கச்சா முந்திரி பாகம் செய்வதற்கு 5 ரூபாய்தான் கூலி கொடுக்கப்படுகிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். அவர்களுக்காக குறைந்த பட்ச கூலி ஏற்படுத்தப்படவில்லை. நான் அரசின் கவனத்திற்கு கீழ்க்கண்ட கோரிக்கைகளைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். வெளிநாட்டிலிருந்து தமிழகத்திற்குத் தேவையான முந்திரியை இறக்குமதி செய்ய மத்திய அரசை வற்புறுத்த வேண்டும். தமிழகத்தின் சுயதேவையைப் பூர்த்தி செய்ய அதிகப்படியான ஏக்கர் முந்திரியைப் பயிரிடுதல் வேண்டும். தமிழகத்தில் உற்பத்தியாகும் முந்திரி மற்ற மாநிலங்களுக்குச் செல்வதைத் தடுக்க வேண்டும். தமிழகத்திலே உற்பத்தியாகும் முந்திரியை அரசு நிறுவனங்களே சேகரித்து முந்திரி ஆலை தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் விநியோகம் செய்ய வேண்டும். மத்திய முந்திரிக் கழகத்தில் தமிழகப் பிரதிநிதியை இடம்பெறச் செய்ய மத்திய அரசை வலியுறுத்த வேண்டும். தமிழகத்திலேயே முந்திரி சமூகம் அமைக்கப்பட வேண்டும். ஒரு முந்திரி ஆலைக்குச் சொடுக்கக்கூடிய முந்திரியை..... (மணியடிக்கப் பெற்றது) கோட்டா இல்லாத அடுத்த முந்திரி ஆலைகளுக்கு எடுத்து செல்ல அனுமதி வழங்கக்கூடாது. முந்திய அரசு கொண்டு வந்துள்ள முந்திரி அபிவிருத்தி திட்டத்தில் தமிழகத்தையும் இணைக்க வற்புறுத்த வேண்டும். தொழிலாளிகளுக்கு குறைந்த பட்ச கூலி ஏற்படுத்த வேண்டும்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கச்சா முந்திரி தட்டுப்பாட்டின் காரணமாக முந்திரித் தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டதாலே தொழி

[திரு நா சுநதராஜ்] [1981 ஏப்ரல் 6]

லாளர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள இன்னல்கள் குறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் அரை மணி நேரம் விவாதத்தை துவக்கியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் எங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பது கடமை என்ற முறையிலே ஒரு சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நம் நாட்டிலே குறிப்பாக முந்திரி அதிகமாக உற்பத்தியாவது கேரளா மாநிலத்திலேதான், கேரளா மாநிலம் முதலிடத்தை வகிக்கிறது. இரண்டாவது இடத்தை தமிழ்நாடும் பிறகு கர்நாடகமும், ஆந்திரப்பிரதேசம், ஒரிஸா ஆகிய மாநிலங்களிலும் அதிகமாக உற்பத்தியாகிறது. ஆனால் மையத்திலே சென்ட்ரல் கேஷ்யூன்ட் இம்போர்டிங் கார்ப்பரேஷன் என்ற நிறுவனத்திலே ஏனைய மாநிலங்கள் எல்லாம் அங்கீகாரம் பெறுகிற வகையிலே பிரதிநிதிகள் நியமனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழ்நாடு அரசு அதற்கான முயற்சியை எடுத்திருக்கிறதா இல்லையா என்று தெரியவில்லை. நம் மாநிலம் அதிலே அங்கீகாரம் பெறவில்லை என்று கருதுகிறேன். காரணம் தமிழ்நாட்டிலே எவ்வளவு உற்பத்தி செய்தாலும் அது தமிழ்நாட்டிலே உற்பத்தி செய்யப்பட்டதாகக் கணக்குக் காட்டப்படாமல் கேரளத்திற்கு அனுப்பப்பட்டு அங்கேயுள்ள துறைமுகங்கள் மூலமாக வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றது. தமிழ்நாட்டிலே உற்பத்தியாவதாகக் கணக்குக் காட்டப்படுவதில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்ற 150 முந்திரி தொழிற்சாலைகளுக்குச் சொந்தக்காரர்கள் யார் என்றால் அவர்கள் கேரளத்திலிருக்கிறவர்கள் தான், திருநெல்வேலி மாவட்டம், கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களிலே ஆலைகளுக்குச் சொந்தக்காரர்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள். ஒருவர் பல தொழிற்சாலைகளை பிளாமி பெயரால் வைத்துக்கொண்டு கோடிக்கணக்காக கொள்ளையடிக்கக்கூடிய நிலைமையில் அந்தத் தொழிற்சாலைகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. அங்கே ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள் என்றால் கிட்டத்தட்ட அவர்களிலே 950 பேர்கள் பெண்களாகவும் சிறுவர்களாகவும் தான் இருக்கிறார்கள். அமர்த்தப்படுகிறார்கள்.

[பிற்பகல் 1-10.]

மீதமுள்ள 50 பேர்தான் ஆண் தொழிலாளர்களாக இருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் என்னவென்று கேட்டால் 950 பேர்களின் உழைப்பையும் சுரண்ட, அவர்களுக்குத் தர வேண்டிய ஊதியத்தைச் சுரண்ட ஏதுவாக பெண்களையும், சிறுவர்களையும் நியமனம் செய்து அதன் பயனை முதலாளிகள் பெற்றுக் கொண்டுக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. எனவே நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால், அரசாங்கம் உடனடியாக இது சம்பந்தமாக முழு விசாரணை செய்து, அங்கேயிருக்கின்ற சிரமங்கள், சிக்கல்கள் என்னவென்பதையும்

1981 ஏப்ரல் 6] [திரு. நா. சந்திராஜ்]

பொருளாதார ரீதியில் நடக்கும் மோசடிகள் பற்றியும் ஆராய குழு ஒன்றினை அமைக்க வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், இன்றைக்கிருக்கின்ற முக்கியமான பிரச்னை என்னவென்றால், வெளிநாடுகளிலேயிருந்து நம் முடைய தமிழ்நாட்டுத் தொழிற்சாலைகளுக்குத் தேவையான முந்திரி கிடைப்பதில் சற்றுச் சிரமங்கள் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். காரணம் இங்கே அதிகமான முந்திரி ஆப்பிரிக்க நாடுகளிலேயிருந்து வர வேண்டியதாயிருக்கிறது. ஆனால் தற்பொழுது ஆப்பிரிக்க நாடுகளில் உள்ள தொழிலாளர்கள் முந்திரித் தொழிற்சாலைகளில் பணியாற்றக்கூடிய ஆற்றலைப் பெற்றுவிட்ட காரணத்தால் அங்கேயுள்ள முந்திரித் தொழிற்சாலைகளிலேயே அவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் தமிழ்நாட்டிற்கு இறக்குமதியாக முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் தமிழ்நாட்டில் பரப்பளவு அதிகமாக இருக்கிறது என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள், காட்டிலாக்காமலும் அதிகமான முந்திரித் தோப்புகளை உருவாக்கி அதன்மூலம் கிடைக்கக்கூடிய முந்திரியின் மூலம் அந்நியச் செலாவணி நம் நாட்டிற்குக் கிடைக்க இந்த அரசாங்கம் வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள்.

முந்திரி சம்பந்தப்பட்ட நிறுவனம் ஒன்றைத் தனியாகத் தமிழ்நாட்டில் ஆரம்பித்து, ஏற்றுமதியானாலும் சரி, இறக்குமதியானாலும் சரி அந்த நிறுவனத்தின் மூலம் மேற்கொண்டு, இறக்குமதியாகும் முந்திரியைத் தொழிலாளர்களின் விகிதாச்சாரப்படி, தொழிற்சாலைகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அதன் மூலம் தொழிலாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு, கிடைக்க இந்த அரசாங்கம் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இதை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்தைக் கூறி முடிக்கிறேன்.

*திரு. டி. மணி : பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, தமிழ்நாட்டிலே இருக்கும் முந்திரி ஆலைத் தொழிலாளர்கள் பிரச்னை சம்பந்தமாக, குமரி மாவட்டத்திலிருக்கும் முக்கால் இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் கச்சா முந்திரி கிடைக்காத காரணத்தினால், கடந்த மாதம் 20 ஆம் தேதியிலிருந்து இந்த மாதம் 4 ஆம் தேதி வரையில் கன்னியாகுமரி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகத்திற்கு முன்னால் நூற்றுக்கணக்கான பெண்கள் மகத்தான முறையில் சாத்வீகமான முறையில் போராட்டத்தை நடத்தியுள்ளார்கள். அந்தப் பிரச்னை சம்பந்தமாக எனக்கு முன்னால் பேசியவர்கள் சில காரியங்களைச் சொன்னாலும்கூட, ஒரு சில காரியங்களை நானும் கூற விரும்புகிறேன்.

[திரு. டி. மணி]

[1981 ஏப்ரல் 6]

ஏற்கெனவே, தமிழ்நாட்டில், குமரி மாவட்டத்தில் உள்ள முந்திரி ஆலைகளில் உற்பத்தியாகும் முந்திரிப் பருப்பு ஏற்றுமதியாவது கேரளாவில் கொச்சி ஹார்பாரிலிருந்துதான். அதன் காரணமாக 1977 ஆம் ஆண்டிலேயும், 1978 ஆம் ஆண்டிலேயும், 1979 ஆம் ஆண்டிலேயும் உள்ள பொதுவான கணக்கைப் பார்க்கின்றபோது, கேரள மாநிலத்தில் 1977 ஆம் ஆண்டில் இரண்டு மாத வேலையும், தமிழ்நாட்டில் அந்தக் காலக் கட்டத்தில் நான்கு மாத வேலையும் நடந்திருக்கிறது. 1978 ஆம் ஆண்டிலே ஒரேயொரு மாதம் ஒரு ஆண்டில் கேரளாவில் வேலை நடந்திருக்கின்றது; தமிழ்நாட்டில் 5 மாதங்கள் வேலை நடந்திருக்கின்றது. 1979 ஆம் ஆண்டிலேயும் கிட்டத்தட்ட அதே நிலைதான். ஆகவே, மொத்த உற்பத்திக் கணக்கைப்பார்த்தால், கோடிக்கணக்கான ரூபாய் அளவிற்கான முந்திரிப்பருப்பு தமிழ்நாட்டிலிருந்து கேரளாவிற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு ஏற்றுமதியாகிறது. வெளிநாட்டுச் செலவாணி பூராவும் கேரள மாநில அரசு மத்திய அரசோடு பேரம் பேசி அதிகமான பங்கைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் உள்ள குமரி மாவட்டத்தில் இருக்கும் இயற்கையாக அமைந்திருக்கின்ற கொளச்சல் ஹார்பர் வழியாக ஏற்றுமதி இறக்குமதியானால் தமிழ்நாட்டில் உற்பத்தியாகும் முந்திரி பருப்பு 1977-1978-1979 ஆம் வருடங்களில் தலா 40—50 கோடிக்கு ஏற்றுமதியாகியுள்ளது. இதனுடைய பயனை நாம் அடையமுடியாதவர்களாகியிருக்கிறோம். எனவே, அதிகப்படியாக அயல் நாட்டு செலாவணியை ஈட்டித் தருகின்ற தொழில் என்ற முறையில் மத்திய அரசோடு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கான சரியான பங்கை பெறவும் ஏனைய உதவிகளை பெறவும் நாம் இதை பயன்படுத்த முடியாதவர்களாக இருக்கிறோம்.

இன்னொரு விஷயத்தையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். குளச்சல் ஹார்பாரிலிருந்து கோடிக்கணக்கான ரூபாய்க்கான மணல் ஐப்பான் தாய்லாண்ட் இங்கிலாந்து போன்ற இதர அயல்நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. அப்படிப்பட்டவகையில் அயல்நாட்டு செலாவணியைப் பெற்றுத்தருவதற்கு ஏதுவாக அமைந்திருக்கின்ற துறைமுகமாக இது இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தத் துறைமுகத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவும் அபிவிருத்தி செய்து—கொள்ளவும் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முக்கியமான பிரச்சினை என்னவென்றால், குமரி மாவட்ட முந்திரி ஆலைகளிலே பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பளம் என்பது மிகவும் கம்மியாக இருக்கிறது. ஒரு கிலோ முந்திரி உடைத்தால் 60 காசுதான் கிடைக்கிறது. ஆனால், முந்திரி தொழிலில் இருந்து கொள்ளை இலாபம் கிடைக்கின்றது. அமெரிக்காவிலே ஒரு கிலோ முந்திரி பருப்பு சுமார் ரூபாய் 120 வரையிலும் கிடைக்கிறது. நம்முடைய மாநிலத்தில் ஒரு கிலோ முந்திரி கொட்டையைப் பக்குவப்படுத்துவதற்கு கொடுக்கின்ற கூலி மிகக் குறைவானது. மாண்புமிகு செய்தி அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்

1981 ஏப்ரல் 6]

[திரு. டி. மணி]

போதுமுன்னால் சொன்னார் ஒரு கிலோ மீத்திரி கொட்டை நாம் விற்கும்போது கூட, அதனுடைய விலை ரூபாய் 10 தான் என்று. அப்படித் தமிழகத்திலே கொள்ளை இலாபம் அடிக்கின்ற தொழில் துறை என்ற முறையிலே இது அமைந்திருக்கிறது, ஆனால் அதிலே பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களுக்கு மிகக் குறைந்த சம்பளம் தான் கொடுத்து வருகிறார்கள். ஒரு நாளைக்கு 11 மணி நேரம் வேலை வாங்கப்படுகிறார்கள். காலை 7 மணியிலிருந்து மாலை ஆறு மணி வரை வேலை செய்தால் கூட அவர்களுக்கு ரூபாய் 3, ரூபாய் 3½ தான் கூலி கிடைக்கிறது. ஆகவே, அந்த நிலையை மாற்றுவதற்கு விரைவாக குறைந்தபட்சக் கூலிக் கிடைக்கச் சட்டம் கொண்டு வர வேண்டும். நம்முடைய மாநிலத்தில் 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்து இந்தத் தொழில் ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அந்தக் காரணங்களையெல்லாம் கணக் கிலே எடுத்துக் கொண்டு வெளி நாட்டுச் செலாவணியை பெற்றுக் கொள்ளவும், இந்தத் துறையிலே பணியாற்றுகிற தொழிலாளர்களுக்கு நியாயமான சம்பளத்தைப் பெற்றுத் தரவும் தகுந்த ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பாபு ஜனார்த்தனன் : தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கச்சா முந்திரி தட்டுப் பாட்டின் காரணமாக, முந்திரித் தொழில் மூடப்பட்டுள்ளதால், இலட்சக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் அங்கே இன்னலப்படுகிறார்கள். அந்த நிலையில் நம்முடைய இதய தெய்வம் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சிந்திரி வளர்கிறது. இங்கே முந்திரித் தொழிற்சாலை இல்லை, முந்திரித் தொழிற்சாலையெல்லாம் இங்கே வர வேண்டும், வளர வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட தொழிற் சாலை இன்றையத்தினம் மூடப்பட்டுள்ள காரணத்தால், அங்கே தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அர்களுடைய இன்ன லைத் தீர்க்க இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கூறிக் கொள்ளுமைய உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. பி. முகமது இஸ்மாயில் : தலைவர் அவர்களே, இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஹேமச் சந்திரன் அவர்கள் முன்மொழிந்த தீர்மானத்திற்கு முழுமையான ஆதரவை நானும் தந்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படு கிறேன். இங்கே அவர் சுட்டிக்காட்டிய சில குறைபாடுகள், இதற்கு முன்னே இந்தப் பெருமன்றத்தில், நாங்கள் அரசுங்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தது உண்டு. முந்திரித் தொழில் வளர்ச்சிக்கு ரூபாய் 38 இலட்சத்தை மத்திய அரசு வழங்குகிற பொழுது, 187 முந்திரித் தொழிற்சாலைகள் இயங்கி வருகின்ற நம்முடைய மாநிலத்திற்கு, அதில் ஒரு பைசா கூட அனுமதிக்கப் படவில்லையென்பதைக் கேட்க நாம் வேதனைப்படுகிறோம். காரணம், அரசாங்கத்தின் கவனம் முழுமையாக இந்தப் பிரச் னையைத் தொட்டு நிற்கவில்லையென்பதை நாங்கள் உணருகிறோம்.

(திரு பி. முகமது இஸ்மாயில்)

[1981 ஏப்ரல் 6]

றோம். இங்கே சுட்டிக்காட்டப்பட்ட குறைபாடுகளில் ஒன்று, முந்திரிக் கார்ப்பரேஷனில் தமிழகத்தினுடைய பிரதிநிதி இல்லையென்பது. எனவே, இங்கே இருக்கின்ற தொழிற்சாலைகள் பற்றி, அவற்றுக்கு ஏற்படும் குறைபாடுகள் பற்றி, தொழிலாளர்களைப் பாதிக்கிற நிலைகளைப் பற்றி, நம்முடைய குரலை ஒலிக்க, நம்முடைய பிரதிநிதி அங்கே இல்லாத குறையைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். அந்தக் குறையைத் தீர்க்கும் வகையில் நம்முடைய பிரதிநிதியும் ஏற்கெனவே இருக்கிற குழுவில் இடம் பெறுவதற்கான முயற்சிகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான்கேட்டுக் கொள்கிறேன். 187 தொழிற்சாலைகள் இயங்கி வந்தாலும், இங்கே ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிற பொருள்கள், கேரளாவிலே இருக்கிற துறைமுகம் வழியாகச் செல்கின்ற காரணத்தால், உற்பத்தி அந்த மாகாணத்தில் ஏற்பட்டதாகக் கணக்கிடப்பட்டு, தொழிற்சாலைகளுக்கு அதிகமான கச்சா முந்திரிகளைப் பெறுவதற்கான வழிவகைகளை அங்கே இருக்கின்றவர்கள் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். எனவே, அந்த நிலையை மாற்றி, தமிழகத்தில் உற்பத்தியாகிற முந்திரி, நம்முடைய கணக்கில் வருகின்ற அளவுக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சுட்டிக்காட்டியதைப் போல, குளச்சல் துறைமுகம் வழியாக, அதை ஏற்றுமதி செய்வதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்வதாக இருந்தால் நம்முடைய கணக்கில் அது வரும், அதற்கான கச்சா முந்திரியை நாம் பெற்றுக் கொள்வதற்கான வாய்ப்பு ஏற்படும். அதைக் கவனத்திற்கொண்டு அரசாங்கம் செயல்பட வேண்டுமென்று பணிவோடு நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-20]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் முன்மொழிந்து, அதனை ஒட்டி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் தங்களது மேலான உணர்வுகளை இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள்.

தமிழ்நாட்டில் சுமார் 55 ஆயிரம் தொழிலாளர்களைக் கொண்டு 171 முந்திரி பக்குவப்படுத்தும் தொழில் நிறுவனங்கள் உள்ளன. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மட்டும் 156 தொழிற்சாலைகள் உள்ளன. அவற்றில் தற்பொழுது 12 தொழிற்சாலைகள் தான் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. மீதமுள்ள 144 தொழிற்சாலைகள், கச்சா முந்திரி கிடைக்காத காரணத்தினால் மூடப்பட்டுள்ளன. சுமார் 20,000 தொழிலாளர்கள் இதனால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். தேவையான அளவிற்கு உள் நாட்டில் கச்சா முந்திரி கிடைக்காத காரணத்தினால் வெளிநாடுகளில் இருந்து இறக்குமதி செய்ய வேண்டியுள்ளது. இந்திய அரசு கேஷ்யூ கார்ப்பரேஷன் ஆப் இந்தியா லிமிடெட் என்னும் நிறுவனம் மூலம் முந்திரியினை இறக்குமதி செய்து முந்திரி தொழிற்சாலைகளுக்குப்

1981 ஏப்ரல் 6]

[திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

பகிர்ந்து கொடுக்கிறது. இவ்வாறு முந்திரி இறக்குமதி செய்து பகிர்ந்து அளிப்பதில் மாநில அரசுக்குப் பங்கு ஏதும் இல்லை. எனவே, எல்லாத் தொழிற்சாலைகளும் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கத் தேவையான நடவடிக்கை எடுக்க இயலாதிருக்கிறது. இருப்பினும், தமிழக அரசு தன்னால் இயன்ற எல்லா நடவடிக்கைகளையும் கடந்த 3 ஆண்டு காலமாக எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, இன்றைக்குத் தமிழ் நாட்டில் கிடைக்கும் கச்சா முந்திரியையும், ராஜமுந்திரி, கோவா முதலிய இடங்களில் இருந்து கிடைக்கும் கச்சா முந்திரியையும் கொண்டு இத்தொழிற்சாலைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இவ்வாறு வெளி மாநிலங்களில் இருந்து கிடைத்த கச்சா முந்திரியைக் கொண்டு பெரும்பாலான தொழிற்சாலைகள் ஆண்டில் ஒரு சில மாதங்களே தொழில் நடத்த முடிகின்றது. 4—9—1975 அன்று கேரள அரசு விதித்த போக்குவரத்துக் கட்டுப்பாடு காரணமாக, கேரள கச்சா முந்திரி கிடைக்காத காரணத்தால் பெரும்பாலான தொழிற்சாலைகள் குமரி மாவட்டத்தில் இன்றைக்கு மூடப்பட்டு இருக்கின்றன.

தமிழ்நாட்டில் முந்திரித் தொழிலுக்கு மொத்தமாக 1,24,000 டன் முந்திரிக் கொட்டைகள் தேவைப்படுகின்றது. தமிழ் மாநிலத்தில் சுமார் 10 ஆயிரம் டன் உற்பத்தியாகின்றது. இறக்குமதி மூலம் தமிழ்நாட்டிற்குக் கிடைத்து வந்தது சுமார் 19 ஆயிரம் டன். இதனால் 95 ஆயிரம் டன்கள் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. இத் தொழிற்சாலைகள் மூடப்படாமல் தொடர்ந்து செயல்பட வேண்டுமானால், இதர இடங்களில் இருந்து முந்திரிக் கொட்டைகள் பெற வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறோம். இதனை யொட்டி தமிழக அரசு எடுத்து இருக்கின்ற நடவடிக்கைகளை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

சுமார் 156 முந்திரி தொழிற்சாலைகள் உள்ள கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 80 சதவிகித தொழிற்சாலை உரிமையாளர்கள் கொல்லத்தில் அவர்களது தலைமை தொழிற்சாலையைக் கொண்டுள்ளனர். அவர்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் முந்திரி பக்குவப்படுத்தும் நிலையத்தை அமைப்பதற்குரிய முக்கியக் காரணம் தமிழ்நாட்டில் குறைந்த ஊதியத்தில் தொழிலாளர்கள் கிடைப்பதாகும். கொல்லத்திலுள்ள தலைமைத் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து தமிழ் நாட்டிலுள்ள தொழிற்சாலைகளுக்கு மூல முந்திரிக் கொட்டைகள் அனுப்பப்பட்டு, இங்கு கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பக்குவப்படுத்தப்பட்டு, மீண்டும் கொல்லத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு வந்தது. இதனால், கேரள தொழிற்சாலைகளில் இத்தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் பாதிக்கப்பட்டு, தொழிற் சங்கங்களின் உதவியுடன் கேரளாவில் இருந்து தமிழ்நாட்டிற்கு மூல முந்திரிக் கொட்டைகள் எடுத்து வருவது தடுத்து நிறுத்தப்பட்டது.

[திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

[1981 ஏப்ரல் 6]

கேரளாவிலிருந்தோ அல்லது வேறு மாநிலங்களில் இருந்து கேரளா வழியாகவோ தமிழ்நாட்டிற்கு முந்திரிக் கொட்டையைக் கொண்டு வருவதை 4—9—1975 முதல் தடை செய்து கேரள அரசு சட்டம் பிறப்பித்துள்ளது.

இது பற்றி அன்றைய மத்திய வணிக அமைச்சர் திரு. மோகன் தாரியா அவர்களுக்கு தமிழக அரசு 24—5—1978 அன்று எழுதிய கடிதத்தில் 31—8—1970 தேதிக்குப் பின்னர் கேரள அரசு முந்திரி போக்குவரத்தை தடை செய்த நாள் 4—9—1975 வரை செயல்பட்டு வந்த எல்லா முந்திரி ஆலைகளுக்கும் கச்சா முந்திரிகளை ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும் என்று தமிழக அரசு கேட்டுக் கொண்டது. கேரள அரசு முந்திரி போக்குவரத்துக்கு தடை பிறப்பித்தற்கு முன்னால் தமிழ்நாடு 35 ஆயிரம் டன்கள் கச்சா முந்திரி பெற்று வந்தது எனவும், அதனால் தமிழ்நாட்டிற்கு குறைந்த பட்சம் 50 ஆயிரம் டன்கள் கச்சா முந்திரியானது கிடைக்க வகை செய்யும்படியும், கேரள அரசு முந்திரி போக்குவரத்துக்குத் தடை செய்த உத்தரவை திரும்பப் பெறாவிட்டாலும் அதனைத் தளர்த்துமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டது அதற்கு முன்னாள் மத்திய அமைச்சர் திரு. மோகன் தாரியா அவர்கள் 6—6—1978-ஆம் தேதியிட்ட கடிதத்தில், கேரள அரசு பிறப்பித்துள்ள தடைச் சட்டத்தை நீக்குமாறு அநேக முந்திரி பதனிடவோர் உச்ச நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடர்ந்துள்ளதால், அது பற்றி இப்போது ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை எனவும் டீனஸ் நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படும் கச்சா முந்திரியின் அளவு குறைந்து விட்டதால் இன்னும் அதிகப்படியாக கச்சா முந்திரியை ஒதுக்கீடு செய்வது சாத்தியமில்லை எனவும், இந்தச் சூழ்நிலையில் உள் நாட்டில் முந்திரி உற்பத்தியைப் பெருக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் தமிழக அரசுக்கு மத்திய அரசு தெரிவித்தது.

இதே பொருள் பற்றி, மத்திய அரசுக்கு எழுதிய 24—5—1978 அன்றே முன்னாள் கேரள முதலமைச்சர் திரு. ஏ. கே. அந்தோணி அவர்களுக்கும் ஒரு கடிதம் எழுதப்பட்டது. அவர்களும் இதைப்போன்ற ஒரு பதிலையே அன்றைக்கு எழுதினார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு கச்சா முந்திரியில் இருக்கிற பற்றாக்குறைக்கு மத்திய அரசு எடுத்த ஒரு நடவடிக்கையும்

1981 ஏப்ரல் 6]

[திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

காரணமாக இருந்திருக்கிறது. 8—11—1975 அன்று அறிவிக்கப் பட்ட மத்திய அரசின் பொது அறிவிப்புக் கொள்கைப்படி இந்திய அரசு இறக்குமதி செய்யப்பட்ட முந்திரிக் கொட்டையை இந்திய முந்திரி நிறுவனம் மூலம் பங்கீடு செய்வதை முறைப்படுத்தி உள்ளது. இதன்படி முந்திரி இறக்குமதியில் ஈடுபட்டிருந்த மற்றும் முந்திரி பதப்படுத்தும் தொழிற்சாலைகளில், 19-8-1969 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 31—8—1970 வரை இயங்கிவந்த தொழிற்சாலைகளே இறக்குமதி செய்யப்பட்ட முந்திரிக் கொட்டையைப் பெற தகுதியுடையவை. இதன்படி தமிழ்நாட்டில் 52 தொழிற்சாலைகள் மட்டுமே இறக்குமதி செய்யப்பட்ட முந்திரிக் கொட்டைகளைப் பெறத் தகுதி பெற்றிருக்கின்றன.

இந்திய அரசு 3—11—1973-ல் வெளியிட்ட பொது அறிக்கையின்படி, இறுதி நாளான 31—8—1970-ஐ 4—9—1975 ஆக அதாவது தமிழ்நாட்டிற்கு முந்திரிக்கொட்டை கொண்டுவருவதை கேரள அரசு தடை செய்த நாளிலிருந்து, மாற்றும்படி இந்திய அரசை இம்மாநில அரசு நவம்பர் 1977-ல் கேட்டிருந்தது. இதனால், தமிழ்நாட்டிலுள்ள மேலும் பல முந்திரி தொழிற்சாலைகள், இறக்குமதி செய்யப்பட்ட முந்திரியினைப் பெற தகுதிபெற்று, அவற்றுக்கு ஏற்பட்டுள்ள பற்றாக்குறையையும் ஓரளவு நீக்கிக்கொள்ள ஏதுவாய் இருக்கும். ஆனால் இக்கோரிக்கையை மைய அரசு ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பதை இந்த மாமன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

இருந்தாலும் இந்த நெருக்கடியைத் தீர்ப்பதற்கு மாண்புமிகு புரட்சி தலைவர் அரசு இன்றைக்கு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் முந்திரிக் கொட்டை பயிராகும் மொத்த நிலப் பரப்பு 5 இலட்சம் ஹெக்டேர்தான். குறிப்பாக, இது கேரளத்தில் 1.50 இலட்சம் ஹெக்டேர்; கர்நாடகத்தில் 1.00 இலட்சம் ஹெக்டேர், தமிழ்நாட்டில் ஒரு இலட்சம் ஹெக்டேர்; மற்ற மாநிலங்களில் 1.50 இலட்சம் ஹெக்டேர் என்ற அளவில் இன்றைக்கு முந்திரிப் கொட்டை பயிராகிறது.

[திரு. கே. ஏ. கருஷ்ணசாமி]

[1981 ஏப்ரல் 6]

இந்தியத் துணைக்கண்டம் முழுவதும் உற்பத்தியினுடைய அளவு 1.90 இலட்சம் டன். இதில் கேரளத்தில் மட்டும் ஒரு இலட்சம் டன், தமிழ் நாட்டில் 10,000 டன், மட்டுமே உற்பத்தியாகிறது. பிற மாநிலங்களில் 80,000 டன் உற்பத்திச் செய்யப் படுகிறது.

தமிழ்நாட்டில் ஏறத்தாழ ஒரு இலட்சம் ஹெக்டேர் நிலப் பரப்பில் முந்திரி பயிரிடப்படுகிறது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் வெளி நாடுகளிலிருந்து முந்திரி இறக்குமதி செய்வது குறைந்துகொண்டு வருவதால், தமிழ் நாட்டில் முந்திரி பயிரிடுவதை பரந்த நிலப் பரப்பில் பெருமளவில் மேற்கொள்ளுவதுதான் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காணும் வழியாகும் என்று தமிழக அரசு கருதுகிறது.

1979-80 ஆம் ஆண்டில் தமிழ் நாட்டில் ஒரு இலட்சம் ஹெக்டேர் நிலப்பரப்பில் 10,000 மெட்ரிக் டன் முந்திரி உற்பத்தி ஆகியது. ஆனால் அதேநேரத்தில் கேரளத்தில் 1.50 இலட்சம் ஹெக்டேர் நிலப்பரப்பில் 84,000 மெட்ரிக் டன் முந்திரி உற்பத்தி ஆகியிருக்கிறது.

தமிழ்நாட்டில் ஒரு ஹெக்டேருக்கு 110 கிலோ முந்திரி கிடைக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களுடன் ஒப்பிடும்போது இது மிகக் குறைவு. கேரளத்தில் 1,060 கிலோ, ஆந்திராவில் 621 கிலோ, கர்நாடகத்தில் 324 கிலோ என்ற அளவில் கிடைக்கிறது.

தமிழ் நாடு முந்திரி அபிவிருத்தியை ஒரு ஹெக்டேரில் மற்ற மாநிலங்களைப்போல் அதிக அளவு உற்பத்திச் செய்ய 'தமிழ் நாடு முந்திரி அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தற்போதுள்ள முந்திரி பயிரிடும் நிலங்களில் முந்திரி செடிகளுக்கு உரமிடுதல், பூச்சி மருந்து தெளித்தல் மற்றும் நல்ல தரமான முந்திரி செடிகளை நடுதல் மூலமாக இத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தை உலக வங்கியின் உதவியுடன் 840 இலட்சம் செலவில் 1981-82 முதல் 1985-86 வரை ஐந்தாண்டு காலங்களில் செயல்படுத்த அரசு ஆய்வு செய்துக்கொண்டிருக்கிறது.

1981 ஏப்ரல் 6]

[திரு கே.ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

இத்திட்டம் செங்கற்பட்டு, தென்னாற்காடு, தஞ்சாவூர், திருச்சி, புதுக்கோட்டை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி ஆகிய மாவட்டங்களில் செயல்படுத்தப்படும் என்பதை இந்த மாமன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கொச்சியிலுள்ள இந்திய முந்திரி நிறுவனத்தில் தமிழ் நாட்டிற்கு பிரதிநிதித்துவம் பற்றி பலமுறை எடுத்துச்சொன்னோம். தற்சமயம் கொச்சி இந்திய முந்திரி கழகத்தில் மூன்று இயக்குநர்களும் ஒரு தலைவரும் உள்ளனர். அதில் இரண்டு இயக்குநர்கள் மத்திய அரசைச் சேர்ந்தவர்கள். மூன்றாவது இயக்குநர் கேரள அரசு சார்பாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். இவர்கள் இந்தியக் குடியரசுத் தலைவரால் கழக விதி 60-ன்கீழ் நியமிக்கப்பட்டவர்கள். தமிழ் நாட்டிற்கு, இந்திய முந்திரி நிறுவனத்தில் பிரதிநிதித்துவம் இல்லை. மேற்படி நிறுவனத்தை நியமித்ததன் முக்கிய நோக்கம், இறக்குமதி செய்யப்பட்ட கச்சா முந்திரியை எங்ஙனம் விநியோகிப்பது என்பதாகும். கொச்சியிலுள்ள இந்திய முந்திரி நிறுவனத்தில் தமிழ் நாட்டிற்கு பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்று தமிழக அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த மாமன்றத்தின் உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

[பிற்பகல் 1-30]

அடுத்து 27-9-1980 அன்று கேரள மாநிலத்திலுள்ள திருவனந்தபுரத்தில் நடைபெற்ற தென்மண்டல குழுக் கூட்டத்தில் இப்பொருள் பற்றி விவாதிக்கப்பட்டபொழுது, தமிழக அரசின் பிரதிநிதி மைய உள்துறை அமைச்சர் அவர்களை மைய அரசு தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொண்டார்.

இதன் தொடர்பாக மாநிலத்திலுள்ள முந்திரி தொழிற்சாலைகளுக்கு அதிக அளவு கச்சா முந்திரி ஒதுக்க வேண்டுமென்று இந்தியமுந்திரி நிறுவனத்திற்கு கட்டளை பிறப்பிக்குமாறு மைய வணிக அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளார்.

[திரு கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

[1981 ஏப்ரல் 6]

அடுத்ததாக விரைவில் மத்திய அரசினுடைய சார்பாக ஒரு முந்திரி வாரியத்தை நிறுவ இருக்கிறார்கள். முந்திரி வளர்ச்சிக் கழகத்தின் பரிந்துரையின் அடிப்படையில் மத்திய அரசின் வேளாண்மை மற்றும் பாசன அமைச்சகம் காப்பி வாரியம், தேயிலை வாரியம், ஏலக்காய் வாரியம் போன்றவைகளின் மாதிரி யில் முந்திரி பயிரிடுவோரின் நலனுக்கும், முந்திரி தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளனோர் நலனுக்காகவும் ஒரு வாரியம் அமைக்க உத்தேசித்துள்ளது.

மாண்புமிகு மாற்று தலைவர்: திரு வி. வி. சுவாமிநாதன் அவையின் முன் அனுமதியோடு பேரவையின் நேரம் நீட்டிக்கப்பெறுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி: தமிழக அரசின் கருத்துக்களை 16—3—1981 அன்று மைய அரசுக்கு தமிழக அரசு தெரிவித்துள்ளது. அப்படி தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளதில் உள்ள முதல் கருத்து: முந்திரி வாரியம் அமைக்கப்படுமானால், மாநிலங்களின் உரிமைகள் பாதிக்கப்படாமல், உரிமைகள் நலக் குழுவாக அது அமைக்கப்பட வேண்டும்.

இரண்டாவது கருத்து: முந்திரி கழகத்தில் இந்த மாநிலத் திற்கு உயர்மட்ட அளவில் போதுமான பிரதிநிதித்துவம் அளிக்க வேண்டும்:

மூன்றாவது கருத்து: முந்திரிக்கான கழகத்தின் தலைமை இடத்தை நாகர்கோவிலில் அமைக்கவேண்டும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அல்லது தலைமை அலுவலகம் கேரளத்தில் அமைக்கப்பட்டால், மாற்றுவழியாக வட்டார கிளை அலுவலகம் ஒன்றினையாவது நாகர்கோவிலில் அமைக்கவேண்டும் என்று தமிழக அரசு மத்திய அரசுக்கு தன்னுடைய பரிந்துரைகளை கடந்த மார்ச் மாதம் 16-ஆம் தேதி அன்று எழுதி இருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இன்றைக்கு இரண்டு காரணங்கள் இருக்கின்றன. போதுமான முந்திரி உற்பத்தி ஆகவில்லை என்பது ஒரு காரணம். அடுத்தது கொச்சிலே இருக்கின்ற இந்தியா

[திரு கே ஏ கிருஷ்ணசரமி] [1981 ஏப்ரல் 6]

முந்திரி நிறுவனம் நமது ம நிலத்திற்குத் தேவையா முந்திரியை நியாயமான அளவுக்கு போதுமான அளவுக்குத் தராதது ஒரு குறையாக இருக்கின்றது. இந்த இரண்டு குறைகளும் நிவர்த்திக் கப்பட்டால் இன்றைக் இருக்கின்ற பதட்டநிலை போகும். என்பதுதான் தமிழக அரசின் கருத்து. ஆகவே அதைச் சீர் செய்ய வேண்டும் என்று மாநில அரசு மத்திய அரசுக்கு எழுதி இருக்கின்றது. மற்ற முறைகளும் மேற்கொள்ளப்பட இருக்கின்றன என்பதைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு வி. வி. சுவாமிநாதன்): பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை (7-4-1981) காலை 9-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-34 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

9. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்

247. தமிழ் நாடு 1961 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் விபத்து உரிமைக் கோரிக்கைத் தீர்ப்பு விதிகளில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து உள் துறையின் 20—2—1981 ஆம் தேதியிடப்பெற்ற 390 ஆம் எண். அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு [1939 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 4/1939) 133(3) பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்றது].

ஆ. அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏனைய தாள்கள்

108. 1979 ஆம் ஆண்டிற்கான தமிழ்நாட்டின் பெருளாதார மதிப்பீடு பற்றிய பிரதி (Tamil Nadu—An Economic Appraisal 1979).

